สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

วารสาร
ส่งเสริมการลงทุน
INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

ปีที่ 28 ฉบับที่ 7 | กรกฎาคม 2560 | www.boi.go.th

EEC
ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออก

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
วารสารส่งเสริมการลงทุน | ปีที่ 28 ฉบับที่ 7 | กรกฎาคม 2560
www.boi.go.th

ปวงข้าพระพุทธเจ้า

ขอน้อมเกล้าน้อมกระหม่อมรำลึก ในพระมหากรุณาธิคุณหาที่สุดมิได้

ข้าพระพุทธเจ้า ข้าราชการและเจ้าหน้าที่

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

วารสาร
ส่งเสริมการลงทุน
INVESTMENT PROMOTION JOURNAL

ปีที่ 28 ฉบับที่ 7 | กรกฎาคม 2560 | www.boi.go.th

เจ้าของ
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

คณะที่ปรึกษา

นางหิรัญญา สุจินัย	เลขาธิการฯ
นางสาวอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย	รองเลขาธิการฯ
นางสาวดวงใจ อัศวจินตจิตร์	รองเลขาธิการฯ
นายโชคดี แก้วแสง	รองเลขาธิการฯ
นางสาวบงกช อนุโรจน์	ที่ปรึกษาด้านการลงทุน และที่ปรึกษาประจำกองบรรณาธิการ

กองบรรณาธิการ

นางสาวกาญจนา นพพันธ์	บรรณาธิการบริหาร
นางสาวช่อแก้ว ประสงค์สม	หัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางนุชนารถ วงษ์เกษม	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ
นางสาวสุนันทา อักขระกิจ	ผู้ช่วยหัวหน้ากองบรรณาธิการ

คณะทำงานวารสารส่งเสริมการลงทุน
ผู้อำนวยการกองความร่วมมือการลงทุนต่างประเทศ
ผู้อำนวยการกองส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ
ผู้อำนวยการสำนักการตลาดเพื่อการลงทุน
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการลงทุน 1
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการลงทุน 2
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการลงทุน 3
ผู้อำนวยการสำนักบริหารการลงทุน 4
ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการลงทุน
ผู้อำนวยการสำนักยุทธศาสตร์และนโยบายการลงทุน
ผู้อำนวยการสำนักสารสนเทศการลงทุน
ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบบริหาร
ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมาย

ติดต่อ กองบรรณาธิการ
ศูนย์บริการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
โทรศัพท์ : 0 2553 8111 ต่อ 8178, 6196
โทรสาร : 0 2553 8222
อีเมล : head@boi.go.th
เว็บไซต์ : www.boi.go.th
Application : BOI Thailand

ผลิตโดย
บริษัท หัวใหญ่ จำกัด 22/17 ซอยลาดพร้าว 23
แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900
Tel : 0 2938 2993, 08 5142 6470

บก.แถลง

EEC ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

แม้ว่า พ.ร.บ. พื้นที่พัฒนาพิเศษภาคตะวันออก จะยังอยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาของ สกรศ. หรือชื่อเต็มว่า สำนักงานเพื่อการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ก็ตาม แต่ปัจจุบันนี้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ประกอบด้วย 3 จังหวัด คือ ฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ต่างก็เดินหน้าเต็มกำลัง เพื่อร่วมกันทำให้พื้นที่ภาคตะวันออกของประเทศไทยกลับมาโชติช่วงชัชวาล จุดหมายคือการดึงเม็ดเงินลงทุนและโครงการลงทุนที่มีมูลค่าเพิ่มสูงให้เกิดขึ้นในประเทศไทยอีกครั้ง

สำหรับบีโอไอ ในฐานะหน่วยงานให้การส่งเสริมการลงทุน ได้ออกประกาศเรื่อง มาตรการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก โดยกำหนดให้กิจการที่ลงทุนใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่ EEC ซึ่งมีประเภทกิจการย่อยกว่า 100 ประเภทกิจการ ให้ได้รับสิทธิประโยชน์เพิ่มเติมจากการลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับกำไรสุทธิที่ได้จากการลงทุนในอัตราร้อยละ 50 ของอัตราปกติเป็นระยะเวลา 5 ปี นับแต่วันที่กำหนดระยะเวลาการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสิ้นสุดลง ทั้งนี้ต้องยื่นคำขอรับการส่งเสริมฯ ภายในวันที่ 29 ธันวาคม 2560 นี้

โดยในอนาคตอันใกล้นี้ หลังจากที่ พ.ร.บ. พื้นที่พัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประกาศใช้ นักลงทุนที่ลงทุนใน EEC จะได้รับสิทธิประโยชน์อื่นๆ จากหน่วยงานต่างๆ อีกหลายประการ โดยจะน่าสนใจเพียงใดนั้น โปรดรอติดตามค่ะ

สารบัญ
CONTENTS

BOI

พระมหากรุณาธิคุณ 4
บีโอไอกับโครงการสนับสนุนมูลนิธิชัยพัฒนา (ตอนจบ)

แวดวงบีโอไอ 6

ปฏิทินกิจกรรมบีโอไอ 7

14 **การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน** รองรับ EEC

43 **มุ่งสู่อุตสาหกรรม 4.0 ด้วย** “นวัตกรรมพาร์ค (EECi)” “ดิจิทัลพาร์ค (EECd)”

8 **รัฐบาลกับการสนับสนุน** ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

8 **รัฐบาลกับการสนับสนุน** ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

15 **การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน** รองรับ EEC

29 **EEC กับ 5 เมืองใหม่**

36 **เตรียมลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคล** ดึงดูดผู้เชี่ยวชาญทำงานใน EEC

43 **มุ่งสู่อุตสาหกรรม 4.0** “นวัตกรรมพาร์ค (EECi)” “ดิจิทัลพาร์ค (EECd)”

นานาสาระ

51 **กรณีศึกษาการถ่ายทอดเทคโนโลยี** มาเลเซียและไต้หวัน

ถนนสู่ BUILD

62 **กลุ่ม BUILD จัดงานสัมมนา**ร่วมกับการท่าอากาศยานอู่ตะเภา สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ และ บมจ.การบินไทย

สัมภาษณ์พิเศษ

64 **คุยสบายๆ กับ...** ชีระ ภาณุพงศ์ อดีตเลขาธิการบีโอไอ

ภาวะส่งเสริมการลงทุน

68 **โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน**

บีโอไอกับโครงการสนับสนุนมูลนิธิชัยพัฒนา

(ตอนจบ)

เรื่อง | สุนันทา อักขระกิจ

สำหรับเป้าหมายสำคัญของมูลนิธิฯ คือ เพื่อสงเคราะห์ช่วยเหลือประชาชนให้มีความร่มเย็นเป็นสุข และอยู่ดีกินดี อันจะนำไปสู่ความมั่นคงของประเทศ คือ ชัยชนะแห่งการพัฒนา

“...งานของมูลนิธิชัยพัฒนานั้นต้องทำเร็ว คิดเร็ว แก้ปัญหาเร็ว...เรื่องเช่นนี้ไม่อาจทำได้ในระบบระเบียบของทางราชการ เนื่องจากราชการมีขั้นตอน ระเบียบแบบแผนที่ยุ่งยากพอสมควร จะไม่ทันกับเวลาและปัญหาที่ต้องใช้ความรวดเร็ว... มูลนิธิฯ ดำเนินการเป็นตัวอย่างก่อน หากรัฐบาลเห็นสมควรว่ามีประโยชน์ก็นำไปทำต่อ หรือจะนำแบบอย่างไปทดลองที่อื่นก็ได้...” (พระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2539)

การดำเนินงานของมูลนิธิฯ เป็นไปตามแนวพระราชดำริ โดยเน้นกิจกรรมเพื่อการพัฒนาที่ไม่ซ้ำซ้อนกับแผนงานโครงการของรัฐที่มีอยู่แล้ว แต่จะพยายามสนับสนุน ส่งเสริม และประสานการดำเนินงาน เพื่อให้โครงการต่างๆ เกิดความสมบูรณ์และสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วและสอดคล้องกับสถานการณ์ โดยเฉพาะในกรณีที่โครงการของรัฐถูกจำกัดด้วยเงื่อนไขของกฎระเบียบต่างๆ อันเป็นผลทำให้โครงการนั้นๆ ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างทันท่วงที เช่น ในกรณีที่อาจต้องจัดซื้อที่ดินจากราษฎรบางส่วนเพื่อดำเนินงานตามโครงการหนึ่ง แต่รัฐมีปัญหาด้านงบประมาณไม่เพียงพอในการจัดซื้อ หรือมิได้ตั้งงบประมาณไว้ หรือถูกจำกัดด้วยเงื่อนไขของระเบียบต่างๆ

ทำให้ดำเนินการจัดซื้อไม่ได้ หรือต้องตั้งงบประมาณจัดซื้อใน 1 - 2 ปี ข้างหน้า ซึ่งจะทำให้โครงการล่าช้าไปเป็นต้น ในกรณีเช่นนี้มูลนิธิฯ จะได้ช่วยเหลือตามความเหมาะสมเพื่อให้โครงการนั้นๆ ดำเนินการได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพสูงสุด

มูลนิธิฯ ได้ดำเนินงานตามแนวพระราชดำริและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยผ่านกิจกรรมหลัก 6 ด้าน คือ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน การปรับปรุงคุณภาพสิ่งแวดล้อม การพัฒนาการเกษตร การพัฒนาสังคม พลังงาน และอื่นๆ

การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของมูลนิธิฯ ใช้วิธีการตามแนวพระราชดำริ ที่มีลักษณะประหยัด เรียบง่าย สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม และคำนึงถึงวิถีการดำเนินชีวิตของราษฎรเป็นสำคัญ เพื่อให้การพัฒนานั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ราษฎรอย่างแท้จริง ทั้งในด้านความมั่นคงในการประกอบอาชีพและความสุขในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียงและยั่งยืน

โครงการระดมทุนเพื่อสนับสนุนมูลนิธิฯของบีโอไอ นับว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี โดยมีผู้ให้การสนับสนุนโครงการจำนวน 486 ราย คิดเป็นเงินรวมทั้งสิ้น 42,395,154 บาท และเมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2550 นายโฆษิต ปั้นเปี่ยมรัษฎ์ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม (ในขณะนั้น) ได้นำคณะผู้บริหารกระทรวงอุตสาหกรรม ข้าราชการบีโอไอ จำนวน 30 คน ผู้แทนบริษัทต่างๆ จำนวน 81 บริษัท รวมทั้งหมด 320 คน เข้าเฝ้าสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ณ ศาลาดุสิดาลัย ทูลเกล้าฯ ถวายเงินในโครงการดังกล่าว

แวดวง "บีโอไอ"

แวดวงบีโอไอ

9 มิถุนายน 2560

คุณบงกช อนุโรจน์ ที่ปรึกษาด้านการลงทุนบีโอไอ เป็นตัวแทนบีโอไอ ร่วมกล่าวแสดงความยินดีแก่ธนาคารโชโคะชูคิน (Shoko Chukin Bank) ซึ่งเป็นธนาคารเพื่อเอสเอ็มอีของประเทศญี่ปุ่น ที่เข้ามาตั้งสาขาในประเทศไทย เพื่ออำนวยความสะดวกและปล่อยสินเชื่อให้แก่นักลงทุนญี่ปุ่นในไทย ณ โรงแรมคอนราด กรุงเทพฯ

23 มิถุนายน 2560

คุณหิรัญญา สุจินัย เลขาธิการบีโอไอ ต้อนรับนายโซจิ ซาคาอิ (Mr.Soji Sakai) ประธานหอการค้าญี่ปุ่น – กรุงเทพฯ ในโอกาสนำคณะนักลงทุนญี่ปุ่นซึ่งเป็นสมาชิกหอการค้ามาแนะนำและหารือเกี่ยวกับการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หรืออีอีซี โดยนักลงทุนญี่ปุ่นสนใจลงทุนใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการแพทย์และดิจิทัล ณ บีโอไอ

15 มิถุนายน 2560

คุณดวงใจ อัศวจินตจิตร์ รองเลขาธิการบีโอไอ ร่วมประชุมและบรรยายพิเศษเรื่องนโยบายส่งเสริมการลงทุนแก่นักลงทุนไต้หวัน กลุ่มอุตสาหกรรมดิจิทัล ในโอกาสเดินทางมาศึกษาลู่ทางการลงทุนและร่วมงานประชุมด้านเศรษฐกิจระหว่างนักธุรกิจไทยและไต้หวัน ณ โรงแรม เรดิสัน บลู กรุงเทพฯ

20 - 23 มิถุนายน 2560

คุณบังอร ฐิตะไพศาลผล ผู้อำนวยการศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 บีโอไอนครราชสีมา จัดกิจกรรมโครงการ "ลู่ทางการลงทุนและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมภาคอีสานและภาคใต้ โดยนำคณะนักลงทุนจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือเยี่ยมชมกิจการภาครัฐและภาคเอกชนในจังหวัดสงขลา เพื่อศึกษาการดำเนินธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการในภูมิภาคและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ รวมถึงการศึกษาลู่ทางในการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม และการสร้างเครือข่าย ณ จังหวัดสงขลา

28 มิถุนายน 2560

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เยี่ยมชมบูธของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ภายในงานวันสถาปนาสำนักนายกรัฐมนตรี ครบรอบปีที่ 85 ณ ตึกสันติไมตรี ทำเนียบรัฐบาล

30 มิถุนายน 2560

คุณหิรัญญา สุจินัย เลขาธิการบีโอไอ พร้อมด้วย**คุณดวงใจ อัศวจินตจิตร์** รองเลขาธิการบีโอไอ เป็นสักขีพยานในพิธีมอบเครื่องพิมพ์สามมิติ จำนวน 200 เครื่อง ซึ่งบริษัท แคลคอมพ์ (ประเทศไทย) จำกัด มอบให้กับสถาบันการศึกษา ณ บีโอไอ

3 กรกฎาคม 2560

นายสุวิทย์ เมษินทรีย์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี เป็นประธานในพิธีเปิดศูนย์บุคลากรทักษะสูง (Strategic Talent Center: STC) ซึ่งเป็นหน่วยใหม่ของบีโอไอ ทำหน้าที่เป็นตัวกลางแนะนำผู้เชี่ยวชาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้แก่ภาคเอกชน เพื่อรองรับ "ประเทศไทย 4.0" ตั้งอยู่ที่ STC อาคารจตุรัสจามจุรี ชั้น 18 กรุงเทพฯ

ปฏิทินกิจกรรมบีโอไอ CALENDAR BOI

กรกฎาคม 2560 | July 2017

วันที่ 4 - 7 กรกฎาคม 2560

MTA Vietnam 2017

โฮจิมินห์ ประเทศเวียดนาม	กลุ่มพัฒนาการเชื่อมโยงอุตสาหกรรม (BUILD)	0 2553 8111 ต่อ 4

วันที่ 17 - 21 กรกฎาคม 2560

สร้างเครือข่ายและเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการไทย ณ สาธารณรัฐอินโดนีเซีย

สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 (ชลบุรี) สำนักพัฒนาปัจจัยสนับสนุนการลงทุน กองส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ	0 3840 4907 0 2553 8391 0 2553 8336

วันที่ 18 - 21 กรกฎาคม 2560

การเพิ่มโอกาสทางการค้าการลงทุนและพัฒนาผู้ประกอบการภาคเหนือสู่ภาคใต้

จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดกระบี่	ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่และพิษณุโลก)	0 5524 8111

วันที่ 18 - 21 กรกฎาคม 2560

เชื่อมโยงการลงทุนภาคอีสานสู่เส้นทางระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

จังหวัดขอนแก่น จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง	ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 (ขอนแก่น)	0 4327 1300

วันที่ 26 กรกฎาคม 2560

สัมมนา "สิ่งควรรู้เรื่องการยื่นวีซ่าและใบอนุญาตทำงานของผู้ชำนาญการ"

โรงแรมอิมพีเรียลแม่ปิง จังหวัดเชียงใหม่	ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่และพิษณุโลก)	0 5524 8111

วันที่ 8 สิงหาคม 2560

สัมมนา "3 นโยบายส่งเสริมการลงทุนช่วยท่านผู้ประกอบ SMEs ได้อย่างไร"

จังหวัดตาก	ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่และพิษณุโลก)	0 5524 8111

วันที่ 8 - 11 สิงหาคม 2560

เปิดวิสัยทัศน์สร้างโอกาสการลงทุนผู้ประกอบการภาคใต้ และสร้างเครือข่ายการลงทุนในภาคตะวันออก

จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง	ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 (สุราษฎร์ธานี)	0 7740 4603

รัฐบาลกับการสนับสนุน ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

จุดเริ่มต้นของ EEC

โครงการระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หรือ EEC เป็นแผนยุทธศาสตร์ภายใต้นโยบายไทยแลนด์ 4.0 ที่ต่อยอดความสำเร็จมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก หรือ Eastern Seaboard ที่ดำเนินมาตลอดกว่า 30 ปีที่ผ่านมา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกนี้เป็นส่วนสำคัญที่ผลักดันให้ประเทศไทยมีการพัฒนาอย่างก้าวกระโดด ด้วยการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 8 ต่อปีจนกระทั่งวิกฤตการณ์ต้มยำกุ้ง จากการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม 32 แห่ง รองรับโรงงานกว่า 5,000 โรง การสร้างท่าเรือน้ำลึกแห่งแรกของไทย บริเวณแหลมฉบังและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ส่งผลให้พื้นที่ภาคตะวันออกกลายเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมสำคัญ อาทิ ศูนย์การผลิตปิโตรเคมีที่มีขนาดใหญ่เป็น 1 ใน 5 ของเอเชียและศูนย์กลางการผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ หรือ “Detroit of the East” ด้วยความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานเดิมนี้เอง ประกอบกับทำเลที่ตั้งที่มีความได้เปรียบในการเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ของภูมิภาค รวมทั้งชื่อเสียงและมาตรฐานระดับโลก โครงการ EEC จึงเป็นความหวังใหม่ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจประเทศในยุคอุตสาหกรรม 4.0

ทำไมรัฐบาลต้องให้ความสำคัญกับ EEC

ในปัจจุบัน สถานการณ์เศรษฐกิจภูมิภาคมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในด้านการพัฒนาประเทศ ระบบคมนาคม และความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรวมกลุ่มของประชาคมอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) ที่มีจุดมุ่งหมายผลักดันให้ภูมิภาคอาเซียนเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน และแรงงานฝีมือได้อย่างเสรี ทำให้บริษัทต่างชาติมีตัวเลือกในการตั้งฐานการผลิตและกระจายสินค้ามากขึ้น

ในระยะต่อไปความเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคจะยกระดับขึ้นอีกขั้น ซึ่งไทยอยู่ในจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญ เชื่อมต่อมหาสมุทรแปซิฟิกกับมหาสมุทรอินเดีย (East-West Economic Corridor) และเชื่อมต่อจีนตอนใต้เข้ากับภูมิภาคแหลมทอง (North-South Economic Corridor) ทำให้ไทยมีศักยภาพเป็นศูนย์กลางการคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาคและการเป็นประตูสู่เอเชียได้

นอกจากนั้น บางประเทศในภูมิภาคอาเซียน เช่น เวียดนาม เป็นหนึ่งในประเทศที่เป็นเป้าหมายการลงทุนจากต่างชาติที่มีความโดดเด่นมากขึ้นในช่วงหลัง จากข้อได้เปรียบด้านแรงงานจำนวนมากที่อายุยังน้อยและค่าแรงต่ำ ตำแหน่งที่ตั้งที่ติดกับจีนและเป็นประตูสู่มหาสมุทรแปซิฟิก ตลาดผู้บริโภคที่ยังขยายตัวต่อเนื่อง และนโยบายประเทศที่ชัดเจนในการก้าวขึ้นเป็น “โรงงาน” และ “ซิลิคอนวัลเลย์” ของเอเชีย ในขณะที่ตัวขับเคลื่อนสำคัญของไทยอย่างนโยบายพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเดิมหรือ Eastern Seaboard ได้ดำเนินการมายาวนานเกินกว่า 30 ปีแล้ว และอุตสาหกรรมที่ไทยมีความเชี่ยวชาญกำลังอยู่ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ ส่งผลให้ในปัจจุบันมีบริษัทต่างชาติหลายรายพิจารณาย้ายฐานการผลิตจากไทยไปยังประเทศอื่น เช่น เวียดนาม ดังนั้นประเทศไทยจึงต้องมีการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้มากขึ้น เพื่อดึงดูดการลงทุน

ศักยภาพของไทยในการคิดค้นนวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐาน และแรงงานทักษะ มีการพัฒนาช้าเมื่อเทียบกับประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคเดียวกัน

นอกจากนี้ ผลการประเมินขีดความสามารถในการแข่งขันโดย IMD พบว่าประเทศไทยได้รับการจัดอันดับในอันดับที่ 28 จาก 61 ประเทศ แต่หากพิจารณาในตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมจะพบว่าไทยได้คะแนนค่อนข้างต่ำ ในด้านผลิตภาพ (อันดับที่ 43) โครงสร้างพื้นฐานเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ (อันดับที่ 47) และเทคโนโลยี (อันดับที่ 42) ซึ่งรายงาน Global Competitiveness Index 2016 - 2017 ของ World Economic Forum ให้ผลการประเมินในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ศักยภาพในการคิดค้นนวัตกรรม โครงสร้างพื้นฐาน และแรงงานทักษะ มีการพัฒนาช้า เมื่อเทียบกับประเทศกำลังพัฒนาในภูมิภาคเดียวกัน และยังคงเป็นปัญหาหลักในการทำธุรกิจในไทยอีกด้วย ดังนั้นเพื่อทำให้ประเทศไทยมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้นและหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลาง โครงการ EEC จึงเป็นโครงการสำคัญที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยในอนาคต

เป้าหมายและมาตรการส่งเสริม EEC

โครงการ EEC มีเป้าหมายยกระดับพื้นที่เขตเศรษฐกิจภาคตะวันออกให้กลายเป็น “World-Class Economic Zone” เพื่อรองรับการลงทุนในอุตสาหกรรม Super Cluster และอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจในอีก 20 ปีข้างหน้าแทนที่ Eastern Seaboard เดิม โดยคาดการณ์ว่าการลงทุนใน EEC จะกระตุ้นให้เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี สร้างการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมและบริการ 100,000 อัตราต่อปี สร้างฐานภาษีใหม่ไม่ต่ำกว่า 1 แสนล้านบาทต่อปี รวมทั้งสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวกว่า 10 ล้านคนต่อปี และสร้างฐานรายได้เพิ่มไม่น้อยกว่า 4.5 แสนล้านบาทต่อปี

ภายใต้กรอบการลงทุนร่วมภาครัฐและเอกชน วงเงิน 1.5 ล้านล้านบาท ครอบคลุมพื้นที่นำร่อง 3 จังหวัด ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา

การลงทุนในระยะ 5 ปีแรก (2560 - 2565) เป็นการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและการลงทุนสนับสนุน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายสอดคล้องกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 อันประกอบไปด้วย 5 อุตสาหกรรมเดิมที่ไทยมีศักยภาพต่อยอด (First S-Curve) คือ ยานยนต์สมัยใหม่ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ การท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและเชิงสุขภาพ การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ และการแปรรูปอาหาร กับ 5 อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) คือ หุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม การบินและโลจิสติกส์ เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ ดิจิทัล และการแพทย์ครบวงจร

ภายใต้กรอบการลงทุนร่วมภาครัฐและเอกชนวงเงิน 1.5 ล้านล้านบาท ครอบคลุมพื้นที่นำร่อง 3 จังหวัด ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา ซึ่งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมนับเป็นสัดส่วนใหญ่ของงบลงทุนทั้งหมด เพื่อยกระดับคุณภาพและเพิ่มการเชื่อมต่อภายในประเทศและภูมิภาคมากขึ้น ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ และสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการคมนาคมและโลจิสติกส์ของเอเชียในอนาคต ซึ่งประกอบด้วย

- การก่อสร้างรถไฟความเร็วสูงและรถไฟรางคู่
- การก่อสร้างถนนมอเตอร์เวย์ 3 เส้นทาง
- การก่อสร้างท่าเรือมาบตาพุดระยะที่ 3
- การก่อสร้างท่าเรือแหลมฉบัง
- การก่อสร้างท่าเรือพาณิชย์สัตหีบ
- การขยายสนามบินอู่ตะเภาให้เป็นสนามบินเชิงพาณิชย์

นอกจากนี้ รัฐบาลยังทุ่มเงินลงทุนมูลค่ากว่า 5 แสนล้านบาทเพื่อสนับสนุนภาคอุตสาหกรรม และอีก 2 แสนล้านบาทเพื่อพัฒนาเมือง 5 แห่ง ได้แก่ ฉะเชิงเทรา พัทยา อู่ตะเภา ระยอง และศรีราชา เพื่อให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจ ยกระดับการใช้ชีวิตความเป็นอยู่ เป็นศูนย์การวิจัยและพัฒนา และกระจายความแออัดจากกรุงเทพฯ

รัฐบาลได้ดำเนินการอย่างไรกับการสนับสนุน EEC

รัฐบาลได้ประชาสัมพันธ์ข้อมูลด้าน EEC ให้นักลงทุนทั้งไทยและต่างชาติได้รับทราบ ซึ่งอาจจะมีคำถามต่อมาว่า แล้วรัฐบาลได้ดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมอย่างไรในเรื่องนี้

การดำเนินการที่มีแผนที่ชัดเจนและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เป็นสิ่งที่นักลงทุนต้องการมากที่สุด ดังนั้น รัฐบาลจึงได้ดำเนินการให้มีกฎหมายรองรับการดำเนินการ EEC เป็นการเฉพาะ โดยได้ดำเนินการร่าง พ.ร.บ. พื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หรือ พ.ร.บ. EEC ขึ้น เพื่อเร่งและสนับสนุนการดำเนินการลงทุนในพื้นที่ภาคตะวันออก ปัจจุบันกฎหมาย EEC กำลังอยู่ในขั้นตอนปรับปรุงเพิ่มเติม โดยสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา โดย**คาดว่าจะนำเข้าสภานิติบัญญัติเพื่อพิจารณาบังคับใช้เป็นกฎหมายได้ภายในไตรมาสที่ 3 ของปี 2560 นี้**

กฎหมายทั้ง 3 ฉบับนี้ จะเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังในการเร่งการลงทุนจากต่างชาติและภาคเอกชนในพื้นที่ EEC

คาดว่าเมื่อ พ.ร.บ. EEC ดำเนินการเสร็จสิ้นรวมกับการแก้ไข พ.ร.บ.ส่งเสริมการลงทุน และการออก พ.ร.บ.เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. 2560 ที่ได้มีผลบังคับใช้อย่างสมบูรณ์แล้วเมื่อต้นปี 2560 ที่ผ่านมา กฎหมายทั้ง 3 ฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือที่ทรงพลังในการเร่งการลงทุนจากต่างชาติและภาคเอกชนในพื้นที่ EEC ด้วยสิทธิประโยชน์การลงทุนถึง 3 ด้าน คือ

1) **สิทธิประโยชน์แบบ Tailor Made** สำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย การแพทย์ ครบวงจร ปิโตรเคมี อากาศยาน ที่จะสามารถยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลสูงสุดไม่เกิน 15 ปี หรือสิทธิประโยชน์อื่นมากที่สุดเท่าที่ พ.ร.บ. ทั้ง 3 ฉบับ จะให้ได้

2) **เครื่องมือสนับสนุน-ส่งเสริม-อำนวยความสะดวก**ในการลงทุนแบบครบวงจร

3) **การให้บริการ One Stop Service**

นอกจากนี้ การลงทุนในพื้นที่ EEC จะได้รับ “สิทธิประโยชน์เพิ่มเติม” จากกรมสรรพากรในการลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับผู้เชี่ยวชาญทั้งชาวไทยและต่างชาติที่ทำงานในอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่ EEC ด้วย

รัฐบาลคาดว่าจะสามารถดึงดูดการลงทุนได้มากกว่า 1.9 ล้านล้านบาทจากภาคเอกชน

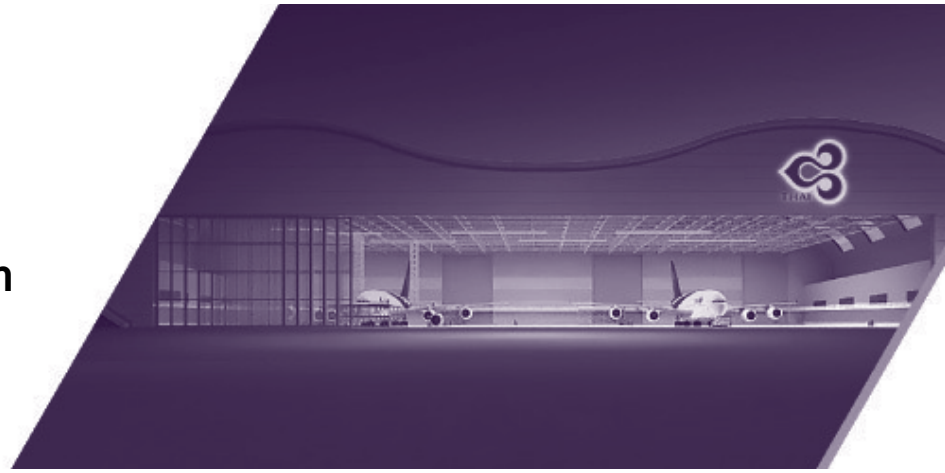

นักลงทุนมองภาพการลงทุนใน EEC เป็นอย่างไร?

มาตรการส่งเสริมการลงทุน EEC สร้างความน่าสนใจจากบริษัทไทยและต่างชาติได้เป็นอย่างมาก รัฐบาลคาดว่าจะสามารถดึงดูดการลงทุนได้มากกว่า 1.9 ล้านล้านบาทจากภาคเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ยานยนต์สมัยใหม่ อิเล็กทรอนิกส์ ดิจิทัล และอากาศยาน โดยที่บริษัทผู้ผลิตรถยนต์รายใหญ่หลายรายต่างแสดงความสนใจในการลงทุนเพิ่ม รวมทั้งได้เห็นความชัดเจนในนโยบายการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้า (EV) ในประเทศที่ได้ผ่านการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีไปแล้ว

สำหรับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ นักลงทุนต่างชาติ โดยเฉพาะนักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นมีความมั่นใจและมีแผนการลงทุนเพิ่มในไทยมากขึ้น โดยหลายบริษัทได้มีการจัดตั้งสาขาและศูนย์ฝึกอบรมบุคลากรผู้เชี่ยวชาญด้านอิเล็กทรอนิกส์ (Technical Learning Academy) ในพื้นที่ EEC ด้วยงบลงทุน 150 - 200 ล้านบาท คาดว่าจะแล้วเสร็จในปี 2561

นอกจากนี้ บริษัท e-Commerce ชั้นนำอีกหลายบริษัท ได้มีแผนการสร้างฮับ e-Commerce และโลจิสติกส์ ให้แล้วเสร็จภายในปี 2562 โดยการลงทุนในพื้นที่ EEC นี้จะเป็นการก้าวเข้าสู่ภูมิภาคอาเซียน พร้อมทั้งช่วยกระจายความรู้ด้าน e-Commerce และโลจิสติกส์ให้แก่ผู้ประกอบการไทยอีกด้วย และล่าสุดเมื่อต้นเดือนมีนาคมที่ผ่านมา **การบินไทยได้บรรลุข้อตกลงเบื้องต้นกับบริษัทผู้ผลิตอากาศยานชั้นนำของโลกในข้อตกลงความร่วมมือโครงการพัฒนาศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน (TG MRO Complex Development) ณ ท่าอากาศยานอู่ตะเภา** โดยใช้ไทยเป็นหนึ่งในศูนย์ซ่อม MRO ด้วยความเหมาะสมเรื่องที่ตั้งและความเชื่อมั่นที่มีต่อนโยบายเศรษฐกิจไทย

ทั้งนี้ด้วยข้อได้เปรียบด้านตำแหน่งที่ตั้งของประเทศ และศักยภาพในอุตสาหกรรมที่มีความเชี่ยวชาญเดิม ประกอบกับเป้าหมาย วิสัยทัศน์ และแผนการดำเนินงานที่ชัดเจนของรัฐบาล การพัฒนาโครงการระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก หรือ EEC จะเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญของเศรษฐกิจไทยในอุตสาหกรรมยุคใหม่ และทำให้กิจกรรมทางเศรษฐกิจกลับมามีสีสันและความร้อนแรง เห็นได้จากความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติและการตอบรับเป็นอย่างดีต่อมาตรการ EEC ของรัฐบาล

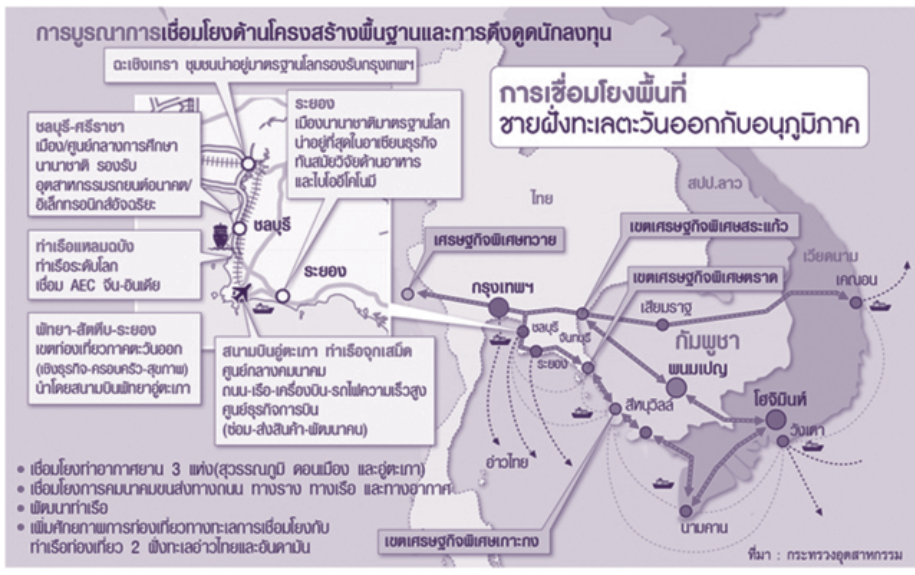

เรื่อง | ณัฐทรินีย์ จิตเที่ยง

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับ EEC

แนวทางพัฒนา EEC

หนึ่งในปัจจัยสำคัญที่ทำให้ 3 จังหวัดภาคตะวันออกของประเทศไทย ประกอบด้วย จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ถูกพัฒนาเป็นระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) ก็คือ ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่ครบครัน ไม่ว่าจะเป็นทางบก ทางเรือ และทางอากาศ ที่เชื่อมโยงและอำนวยความสะดวกกับนักลงทุนในภาคอุตสาหกรรม และนักท่องเที่ยว

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

ปัจจุบันโครงสร้างพื้นฐานเดิมไม่ว่าจะเป็นการขนส่งทางบก ทั้งระบบราง และถนน ประกอบด้วย ทางหลวง ทางหลวงชนบท และทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง การขนส่งทางน้ำ ได้แก่ ท่าเรือแหลมฉบัง ท่าเรือมาบตาพุด และท่าเรือสัตหีบ และการขนส่งทางอากาศ ได้แก่ สนามบินอู่ตะเภา และศูนย์ซ่อมอากาศยาน กำลังพัฒนาเพื่อผลักดันให้พื้นที่ EEC เป็นเมืองต้นแบบ ที่มีความพร้อม ทันสมัย และก้าวขึ้นมาเป็นเมืองใหม่ที่ประกอบไปด้วยย่านอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และศูนย์กลางเศรษฐกิจที่ทันสมัยของประเทศ

การปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเดิมให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด รัฐบาลได้กำหนดวงเงินแผนการพัฒนาท่าเรือมาบตาพุดระยะที่ 3 การพัฒนาทางถนน ทางรถไฟ สนามบินอู่ตะเภา และท่าเรืออื่นๆ รวมมูลค่าประมาณ 600,000 ล้านบาท และบางโครงการได้เริ่มดำเนินการแล้ว และบางส่วนยังอยู่ในขั้นตอนการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ เพื่อให้นักลงทุนเกิดความมั่นใจในการพัฒนาพื้นที่ EEC ว่าได้ดำเนินการไปตามแผน

นอกจากนี้รัฐบาลภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้มีคำสั่งให้เร่งการขับเคลื่อนโครงการพัฒนาพื้นที่ EEC ให้รวดเร็วขึ้น ก่อนที่ พ.ร.บ. พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกจะมีผลบังคับใช้ ประกอบไปด้วย

1) การเร่งรัดขั้นตอนการจัดทำรายงานผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของโครงการที่จะลงทุนในพื้นที่ EEC ให้แล้วเสร็จภายใน 1 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้รับรายงานเบื้องต้น

2) การดำเนินการเพื่อลดระยะเวลาการพิจารณาโครงการ PPP หรือให้เอกชนเป็นผู้ลงทุนในโครงการสำคัญตามที่คณะกรรมการ EEC ได้พิจารณาแล้ว ได้แก่ โครงการเมืองการบินภาคตะวันออก โครงการรถไฟความเร็วสูงเชื่อม 3 ท่าอากาศยาน ท่าเรือพาณิชย์แหลมฉบัง ท่าเรืออุตสาหกรรมสัตหีบ และท่าเรือพาณิชย์มาบตาพุด โดยต้องดำเนินการรวดเร็วขึ้นกว่าขั้นตอนของ PPP ทั่วไป

3) การผ่อนปรนให้บริษัทต่างชาติที่ทำธุรกิจการบินในกิจการซ่อมบำรุง การผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน ที่จะลงทุนในพื้นที่เขตส่งเสริมอุตสาหกรรมการบินสามารถถือหุ้นในกิจการได้มากกว่าร้อยละ 50 จากเดิมที่กำหนดให้ต้องมีคนไทยเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ ซึ่งจะช่วยสร้างความมั่นใจให้นักลงทุนมากขึ้น

การขยายทางหลวงพิเศษหมายเลข 7 สายพัทยา – มาบตาพุด เป็นการก่อสร้างเส้นทางสายใหม่ ระยะทางรวม 32 กิโลเมตร

ความคืบหน้าของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

การขยายทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองช่วงพัทยา - มาบตาพุด

การขยายทางหลวงพิเศษหมายเลข 7 สายพัทยา – มาบตาพุด เป็นการก่อสร้างเส้นทางสายใหม่ ผ่านพื้นที่ 2 จังหวัด มีจุดเริ่มต้นที่ กม. 2+300 เชื่อมกับทางหลวงพิเศษหมายเลข 7 สายพัทยา – ชลบุรี ผ่านอำเภอบางละมุง อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี สิ้นสุดโครงการที่จุดเชื่อมต่อกับถนนสุขุมวิทบริเวณตำบลบ้านฉาง จังหวัดระยอง ระยะทางรวม 32 กิโลเมตร

สำหรับงานก่อสร้างในส่วนงานโยธา แบ่งออกเป็น 13 สัญญา ได้ลงนามสัญญาและเริ่มก่อสร้างแล้วทั้งหมด มีความก้าวหน้ากว่าร้อยละ 32 (ณ เดือนเมษายน 2560) ในส่วนของงานระบบ เช่น ระบบจัดเก็บค่าผ่านทาง ระบบควบคุมและบริหารการจราจร ด่านชั่งน้ำหนัก อยู่ระหว่างสำรวจออกแบบการก่อสร้าง และเตรียมการประกวดราคา คาดว่าจะสามารถประกวดราคาแล้วเสร็จและเริ่มก่อสร้างได้ในช่วงปลายปี 2560 โดยทางหลวงหมายเลข 7 สายพัทยา – มาบตาพุด จะแล้วเสร็จและเปิดให้บริการได้ภายในปี 2562

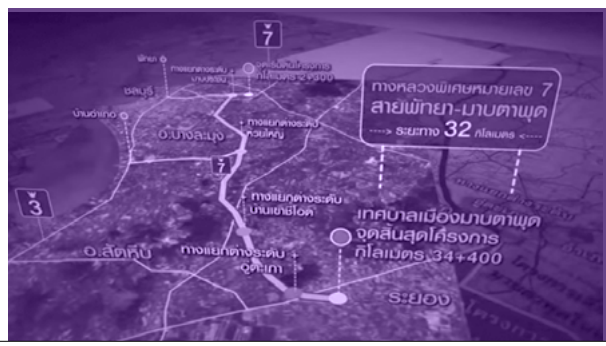

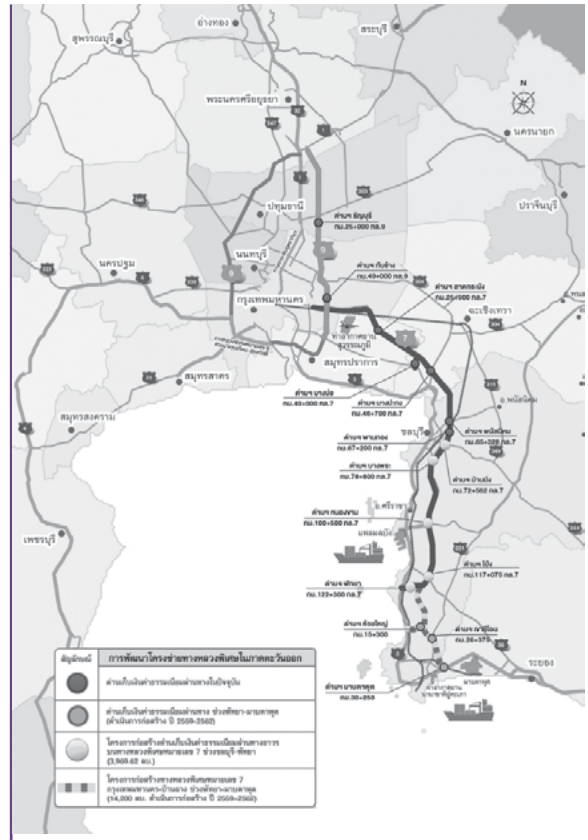

ปัจจุบันกรมทางหลวงยังได้ดำเนินโครงการทางหลวงพิเศษอีก 2 เส้นทาง เพื่อเชื่อมโยงการเดินทางและการขนส่งในภาคตะวันตก ได้แก่ ทางหลวงพิเศษหมายเลข 81 สายบางใหญ่ – กาญจนบุรี เป็นเส้นทางเชื่อมต่อการคมนาคมสู่ภาคตะวันตกและท่าเรือน้ำลึกทวาย และทางหลวงพิเศษหมายเลข 6 สายบางปะอิน – นครราชสีมา เป็นเส้นทางเชื่อมต่อกับประเทศในกลุ่ม 4 เหลี่ยมเศรษฐกิจอินโดจีน ได้แก่ สปป.ลาว เมียนมา เวียดนาม และจีนตอนใต้ คาดว่าเมื่อทั้ง 3 เส้นทางแล้วเสร็จการคมนาคมทางถนนจะทำให้การเชื่อมโยงระหว่างภาคต่างๆ ของประเทศเป็นไปอย่างสะดวกและสามารถลดต้นทุนการขนส่งได้

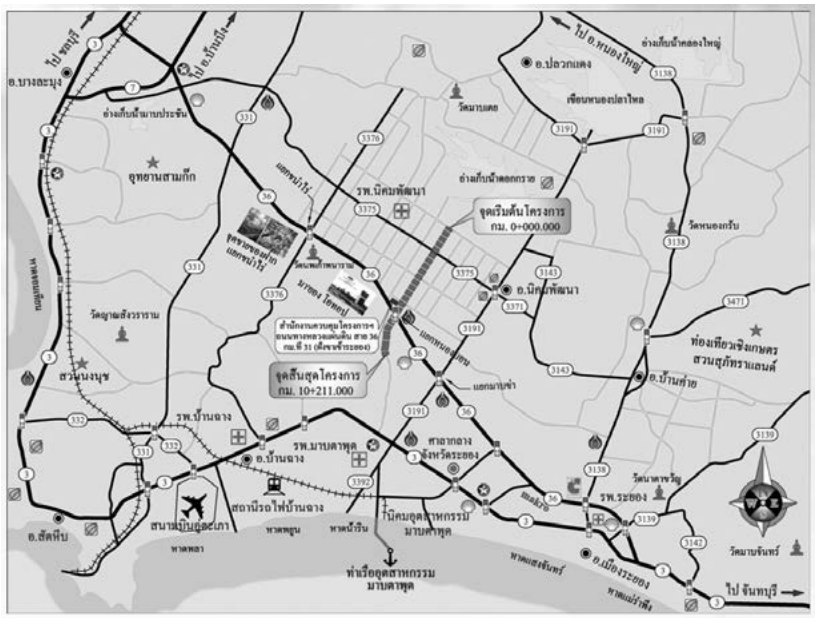

คาดว่าเมื่อโครงการรถไฟทางคู่ สายฉะเชิงเทรา - คลองสิบเก้า - แก่งคอย ก่อสร้างแล้วเสร็จ ความจุของทางจะเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 1 เท่าตัว

นอกจากนี้ยังมีส่วนของทางหลวงชนบทที่เป็นเส้นทางเชื่อมต่อกับทางหลวงสายหลัก ได้ทำการขยายช่องการจราจร จาก 2 ช่องจราจร เป็น 4 ช่องจราจรไปแล้วบางส่วน เช่น ถนนทางหลวงชนบทสาย รย.5050 แยกสายนิคมสร้างตนเอง สาย 15 ตัดผ่านทางหลวงหมายเลข 36 สิ้นสุดที่ถนนเทศบาลมาบตาพุด บ้านห้วยโป่ง อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ซึ่งปัจจุบันมีความก้าวหน้าร้อยละ 92 คาดว่าจะก่อสร้างแล้วเสร็จในเดือนกรกฎาคม 2560

รถไฟทางคู่ สายฉะเชิงเทรา - คลองสิบเก้า - แก่งคอย

ปัจจุบันมีเส้นทางรถไฟเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกกับภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ รถไฟทางคู่สายหัวหมาก - ฉะเชิงเทรา สายฉะเชิงเทรา - ศรีราชา - แหลมฉบัง และอยู่ระหว่างก่อสร้างรถไฟทางคู่สายฉะเชิงเทรา - คลองสิบเก้า - แก่งคอย นอกจากนี้ยังมีทางรถไฟสัตหีบ - มาบตาพุด และสถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่อง (ICD) สำหรับรองรับปริมาณตู้สินค้าคอนเทนเนอร์ที่ลาดกระบัง จำนวน 6 สถานี

เส้นทางรถไฟทางคู่สายฉะเชิงเทรา - คลองสิบเก้า - แก่งคอย เส้นทางสายนี้เป็นเส้นทางที่เชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกกับภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ใช้ในการขนส่งสินค้าไปยังท่าเรือแหลมฉบัง ซึ่งเป็นประตูการค้าที่สำคัญของประเทศ

ในปัจจุบันสภาพทางรถไฟในช่วงดังกล่าวเป็นทางเดี่ยว ทำให้เกิดความล่าช้าในการขนส่ง ต้องใช้เวลารอการสับหลีกขบวนรถไฟ อีกทั้งเมื่อพิจารณาปริมาณการขนส่งในปัจจุบัน พบว่าในช่วงแก่งคอย - คลองสิบเก้า มีปริมาณการขนส่งสินค้า และปริมาณผู้โดยสารหนาแน่นโดยเฉพาะช่วงคลองสิบเก้า - ฉะเชิงเทรา ปัจจุบันอยู่ระหว่างการก่อสร้าง

และคาดว่าเมื่อโครงการก่อสร้างแล้วเสร็จ ความจุของทางจะเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 1 เท่าตัว สามารถเดินรถได้ตรงเวลาโดยไม่ต้องรอหลีก ความเร็วเฉลี่ยของขบวนรถ และความปลอดภัยในการเดินรถเพิ่มมากขึ้น รองรับการขนส่งสินค้าระหว่างพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกและท่าเรือแหลมฉบัง กับพื้นที่บริเวณภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เช่น น้ำมัน ก๊าซ LPG ปูนซีเมนต์ สินค้าบรรจุตู้คอนเทนเนอร์ เป็นต้น

รถไฟทางคู่เส้นทางนี้มีระยะทาง 106 กิโลเมตร ใช้งบประมาณก่อสร้าง 1.1 หมื่นล้านบาท เป็นการก่อสร้างทางเพิ่มใหม่อีก 1 ทาง เริ่มต้นจากสถานีฉะเชิงเทราถึงสถานีแก่งคอย ซึ่งมีการก่อสร้างทางคู่เลี่ยงเมือง 2 ทางเพื่อใช้เป็นเส้นทางเลี่ยงเมือง จำนวน 3 แห่ง ระยะทาง 7.1 กิโลเมตร ได้แก่

1.จุดชุมทางฉะเชิงเทราเชื่อมสายคลองสิบเก้า - แก่งคอย กับฉะเชิงเทรา - สัตหีบ ระยะทาง 1.4 กิโลเมตร

2.จุดชุมทางบ้านภาชี เชื่อมสายเหนือกับสายตะวันออกเฉียงเหนือ ระยะทาง 1.6 กิโลเมตร

3.จุดชุมทางแก่ง เชื่อมสายตะวันออกเฉียงเหนือกับฉะเชิงเทรา - คลองสิบเก้า - แก่งคอย ระยะทาง 4.05 กิโลเมตร

ในการก่อสร้างแบ่งออกเป็น 2 สัญญา โดยสัญญาที่ 1 งานก่อสร้างรถไฟทางคู่ ช่วงฉะเชิงเทรา - คลองสิบเก้า - วิหารแดง และช่วงบุใหญ่ - แก่งคอย เริ่มก่อสร้างตั้งแต่วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2559 กำหนดแล้วเสร็จเดือนกุมภาพันธ์ 2562 ปัจจุบันก้าวหน้าไปแล้วร้อยละ 15.85 ส่วนสัญญาที่ 2 งานก่อสร้างช่วงวิหารแดง - บุใหญ่ ระยะทาง 9 กิโลเมตร เริ่มก่อสร้างตั้งแต่วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2559 กำหนดแล้วเสร็จเดือนเมษายน 2561 ปัจจุบันงานก่อสร้างคืบหน้า ร้อยละ 23.32 โดยตามแผนนั้นคาดว่าจะแล้วเสร็จทั้งเส้นทางในเดือนกุมภาพันธ์ 2562 แต่การรถไฟแห่งประเทศไทย (รฟท.) จะเร่งเปิดให้บริการเดินรถช่วงแรกในเดือนตุลาคม 2560 นี้

งานก่อสร้างรถไฟทางคู่

บางส่วนของโครงการสถานีรถไฟอู่ตะเภาเป็น PPP เริ่มดำเนินการในปี 2560 - 2567

นอกจากนี้ยังมีโครงการสถานีรถไฟอู่ตะเภา ที่มีวงเงินงบประมาณ 100 ล้านบาท ดำเนินการในปี 2560 คือโครงการรถไฟเชื่อมต่อระหว่างท่าเรือแหลมฉบัง - ท่าเรือน้ำลึกทวายที่มีวงเงินถึง 85,817.48 ล้านบาท และบางส่วนของโครงการเป็น PPP เริ่มดำเนินการในปี 2560 - 2567 ปัจจุบันอยู่ระหว่างการออกแบบและรถไฟทางคู่ ศรีราชา - เขาชีจรรย์ - มาบตาพุด - ระยอง - จันทบุรี - ตราด อยู่ระหว่างการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ จะเริ่มดำเนินการในปี 2561 และรถไฟทางเบาเมืองพัทยา งบประมาณ 20,000 ล้านบาท เป็นโครงการ PPP ที่จะเริ่มดำเนินโครงการในปี 2560 - 2563 ปัจจุบันอยู่ระหว่างการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ

รถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ-ระยอง ได้ขยายเส้นทางเพิ่มขึ้นจากเดิมสิ้นสุดที่สถานีกลางบางซื่อ ให้ไปสิ้นสุดที่สถานีดอนเมือง

โครงการรถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ - ระยอง

รถไฟความเร็วสูงเส้นทางกรุงเทพ - ระยอง จะเป็นระบบขนส่งที่เชื่อมต่อ 3 สนามบิน ได้แก่ สนามบินอู่ตะเภา สนามบินสุวรรณภูมิ และสนามบินดอนเมือง เพื่อแก้ปัญหาความแออัดของสนามบินดอนเมืองและสุวรรณภูมิให้ผู้โดยสารสามารถเดินทางสู่ทั้ง 3 สนามบินได้โดยไม่ต้องเปลี่ยนขบวน ระยะทางประมาณ 194 กิโลเมตร ความเร็วของขบวนรถ 250 กิโลเมตรต่อชั่วโมง ซึ่งจะใช้เวลาเดินทางจากกรุงเทพฯ - ระยอง ไม่เกิน 1 ชั่วโมง และกำหนดให้รวมรถไฟความเร็วสูงเส้นทางดังกล่าว และรถไฟฟ้าแอร์พอร์ตลิ้งก์ส่วนต่อขยายช่วงพญาไท - ดอนเมือง เข้าสู่ขั้นตอนของ PPP ไปพร้อมกัน

*PPP คือ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership)

ท่าเรือพาณิชย์แหลมฉบังระยะที่ 3

ท่าเรือพาณิชย์แหลมฉบัง เป็นท่าเรือน้ำลึกหลักในการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศที่มีอัตราการเติบโตของการให้บริการขนถ่ายสินค้าสูง มีความทันสมัย สามารถรองรับเรือบรรทุกตู้สินค้าขนาด 80,000 DWT (Post Panamax) ปัจจุบันมีขีดความสามารถรองรับตู้สินค้าได้ 10 - 11 ล้านทีอียูต่อปี และรองรับการนำเข้า - ส่งออกสินค้ารถยนต์ได้ประมาณ 2.0 ล้านคันต่อปี กิจกรรมหลักของท่าเรือ ได้แก่ การขนส่งตู้สินค้าเข้าและออก การขนส่งสินค้ารถยนต์ การขนส่งกากน้ำตาล โดยขนาดของท่าเรือแหลมฉบังเป็นดังนี้

- ท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ 1 มีแอ่งจอดเรือน้ำลึก 14 เมตรจากระดับทะเลปานกลาง สามารถรองรับเรือขนาดบรรทุก 50,000 ตัน หรือ 3,500 ทีอียู
- ท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ 2 มีแอ่งจอดเรือน้ำลึก 16 เมตรจากระดับทะเลปานกลาง สามารถรองรับเรือขนาดบรรทุก 70,000 ตัน หรือ 5,000 ทีอียู
- ท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ 3 มีแอ่งจอดเรือน้ำลึก 18.5 เมตรจากระดับทะเลปานกลาง สามารถรองรับเรือขนาดบรรทุก 160,000 ตัน หรือ 15,000 ทีอียู

แผนพัฒนาท่าเรือแหลมฉบังระยะที่ 3 ใช้วงเงิน 88,279.64 ล้านบาท โดยใช้งบรัฐวิสาหกิจและบางส่วนของ PPP แผนดำเนินการจะเริ่มในปี 2561- 2565 ปัจจุบันอยู่ระหว่างการศึกษารายละเอียดทางด้านวิศวกรรมและการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม คาดว่าเมื่อแล้วเสร็จจะรองรับตู้สินค้าเพิ่มขึ้นอีก 7 ล้านทีอียูต่อปี

สำหรับรูปแบบของรถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ - ระยองนั้น ได้ขยายเส้นทางเพิ่มขึ้นจากเดิมสิ้นสุดที่สถานีกลางบางซื่อ ให้ไปสิ้นสุดที่สถานีดอนเมือง เพื่อเชื่อม 3 สนามบินเข้าด้วยกัน คือ สนามบินอู่ตะเภา สุวรรณภูมิ และดอนเมือง ส่วนรถไฟฟ้าแอร์พอร์ตลิ้งก์จะเป็นการก่อสร้างส่วนต่อขยายจากพญาไท - ดอนเมือง เพื่อให้ขบวนรถที่วิ่งให้บริการอยู่ในปัจจุบันสามารถเชื่อมต่อจากสนามบินสุวรรณภูมิไปถึงดอนเมืองได้ เนื่องเส้นทางรถไฟความเร็วสูงสายนี้มีระยะทางที่ไม่ยาวมาก รัฐบาลต้องการเชิญชวนให้เอกชนในประเทศร่วมลงทุนในรูปแบบ PPP และเอกชนสามารถเลือกแนวเส้นทางรถไฟในการร่วมทุนได้ ปัจจุบันความคืบหน้าของโครงการอยู่ระหว่างการพิจารณาโครงการในการร่วมทุนกับเอกชน โดยที่ขณะนี้ผลการศึกษาและออกแบบรถไฟความเร็วสูงเส้นทางกรุงเทพฯ - ระยอง ได้ดำเนินการเสร็จแล้ว ทาง รฟท. กำลังพิจารณารายละเอียด เตรียมเข้าสู่ขั้นตอนการให้เอกชนร่วมลงทุนต่อไป

*PPP คือ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership)

นอกจากนี้เพื่อให้ระบบการขนส่งในเขตพื้นที่ท่าเรือเป็นไปอย่างสะดวก จึงได้มีการพัฒนาศูนย์การขนส่งตู้สินค้าทางรถไฟที่ท่าเรือแหลมฉบัง (SRTO) ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการ จะแล้วเสร็จในปี 2565 และการพัฒนาท่าเทียบเรือชายฝั่ง (ท่าเทียบเรือ A) คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปี 2560

ท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุดระยะที่ 3

ท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด เป็นท่าเรืออุตสาหกรรมขนาดใหญ่และทันสมัย มีการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร สามารถรองรับเรือบรรทุกขนาด 264,000 DWT เปิดให้บริการ 12 ท่า (ท่าเรือสาธารณะ 2 ท่า และท่าเรือเฉพาะกิจ 10 ท่า) โดยมีเอกชน 19 ราย เช่าดำเนินการเป็นท่าเรือคลังน้ำมัน คลังสินค้า และโรงไฟฟ้า แผนการพัฒนาท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุดระยะที่ 3 มีวงเงินทั้งสิ้น 11,005 ล้านบาท ประกอบด้วย โครงการศึกษาความเป็นไปได้ 5 ล้านบาท และประมาณการค่าก่อสร้าง 11,000 ล้านบาท เป็นโครงการ PPP จะเริ่มดำเนินการปี 2560 คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปี 2564 ปัจจุบันอยู่ระหว่างศึกษาความเหมาะสมด้านเศรษฐกิจ การเงิน ด้านวิศวกรรม และออกแบบเบื้องต้น รวมถึงการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (EHIA)

ท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุดระยะที่ 3 จะเริ่มดำเนินการปี 2560 คาดว่าจะแล้วเสร็จภายในปี 2564

*PPP คือ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership)

โครงการเดินเรือครั้งนี้ ถือว่าเป็นโครงการนำร่อง ที่เป็นการเชื่อมภาคใต้สู่ EEC

ท่าเรือพาณิชย์สัตหีบ (จุกเสม็ด)

ท่าเรือพาณิชย์สัตหีบ (จุกเสม็ด) เป็นที่จอดเรือรบและฐานส่งกำลังบำรุงและใช้ประโยชน์ในภาคอุตสาหกรรมต่อเรือ แท่นขุดเจาะน้ำมัน และขนส่งผู้โดยสาร ด้วยวงเงิน 1,846.48 ล้านบาท ในการเพิ่มขีดความสามารถการให้บริการเชิงพาณิชย์ รองรับผู้โดยสารและเรือขนาดใหญ่ อาทิ การก่อสร้างอาคารผู้โดยสาร การปรับปรุงท่าเรือน้ำมันให้สามารถใช้ประโยชน์เป็นท่าเรืออเนกประสงค์ รองรับเรือสินค้าและเรือท่องเที่ยวขนาดใหญ่ การปรับปรุงร่องน้ำและบริเวณพื้นที่จอดเรือให้สามารถรองรับเรือที่มีขนาดใหญ่มากขึ้น เพื่อตอบสนองต่อการขยายตัวของการขนส่งทางเรือในอนาคต และการกระจายสินค้า รวมถึงการเดินทางท่องเที่ยวระหว่างภูมิภาค โครงการจะเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2560 – 2563

ปัจจุบันท่าเรือพาณิชย์สัตหีบได้ร่วมกับท่าเรือประจวบ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในการเปิดเส้นทางการขนส่งสินค้าทางน้ำเส้นทางใหม่ บางสะพาน - สัตหีบ เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2560 ที่ผ่านมา เน้นการขนส่งสินค้าชายฝั่ง เชื่อมต่อภาคใต้สู่พื้นที่ EEC เพื่อตอบโจทย์ลูกค้าภายในประเทศ โดยเฉพาะลูกค้าแถบจังหวัดภาคตะวันออกและภาคกลาง

โครงการเดินเรือครั้งนี้ถือว่าเป็นโครงการนำร่องที่เป็นการเชื่อมภาคใต้สู่ EEC ประเดิมเส้นทางเดินเรือใหม่ ต้นทางจากอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปลายทางที่อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ใช้การเดินเรือตัดอ่าวไทย ระยะทางรวม 116 ไมล์ทะเล (ระยะทางทางทะเล เท่ากับ 208 กิโลเมตร ระยะทางถนน เท่ากับ 551 กิโลเมตร) ที่สำคัญคือเป็นการยกระดับเรื่องโลจิสติกส์ของประเทศ นำไปสู่การเพิ่มสัดส่วนปริมาณการขนส่ง สินค้าทางน้ำ ตัวเลขการรับรู้รายได้ของประเทศเพิ่มมากขึ้น

การเพิ่มศักยภาพท่าเทียบเรือขนส่งและการท่องเที่ยวสองฝั่งทะเลอ่าวไทย

เพื่อเพิ่มศักยภาพท่าเทียบเรือขนส่งและการท่องเที่ยวสองฝั่งทะเลอ่าวไทย เส้นทาง East - West Ferry จึงได้กำหนดวงเงิน 981.70 ล้านบาท ในการศึกษาความเหมาะสม สำรวจออกแบบ และ EIA การประมาณการค่าเวนคืนอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างในเบื้องต้น โครงการเริ่มดำเนินการตั้งแต่ปี 2560 - 2564 เพื่อรองรับการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวทางเรือในระยะยาว และเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวทางน้ำ การเพิ่มท่าเทียบเรือสำราญให้สามารถรองรับเรือสำราญขนาดใหญ่ ทั้งในรูปแบบของท่าเรือหลัก (Home Port) และท่าเรือแวะพัก (Port of Call)

ปัจจุบันการท่าเรือแห่งประเทศไทยดำเนินการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้งท่าเทียบเรือท่องเที่ยวรองรับเรือสำราญบริเวณท่าเรือกรุงเทพ และท่าเรือแหลมฉบัง รวมทั้งพื้นที่อื่นในเขตกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียง คาดว่าจะทราบพื้นที่สำหรับจัดตั้งท่าเทียบเรือฯ ภายในปี 2561 ปัจจุบันการท่าเรือแห่งประเทศไทยมีท่าเรือสำหรับรองรับเรือสำราญ จำนวน 2 ท่า ได้แก่ ท่าเทียบเรือ A1 ณ ท่าเรือแหลมฉบัง และบริเวณท่าเทียบเรือ OB ณ ท่าเรือกรุงเทพ

และเมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2560 ได้มีการเปิดโครงการเฟอร์รี่ข้ามอ่าวไทย พัทยา - หัวหิน ณ จังหวัดชลบุรี โดยเริ่มจากการเชื่อมเส้นทางการขนส่งนักท่องเที่ยว ผู้โดยสาร และสินค้าระหว่างเมืองพัทยา จังหวัดชลบุรี และอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นเมืองท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลที่มีชื่อเสียง และเป็นทางเลือกใหม่ในการเดินทางของผู้โดยสารและการขนส่ง

สนามบินนานาชาติอู่ตะเภา

เมืองการบินภาคตะวันออก สนามบินนานาชาติอู่ตะเภา อยู่ภายใต้การดูแลของกองทัพเรือ ใช้ประโยชน์ทางด้านความมั่นคงและการพาณิชย์ พื้นที่ทั้งหมดประมาณ 16,700 ไร่ มีทางวิ่งขนาด 3,500 เมตร จำนวน 1 ทางวิ่ง พื้นที่คลังสินค้า 20,000 ตารางเมตร และศูนย์ซ่อมอากาศยานของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) จำนวน 150 ไร่

ปัจจุบันอาคารผู้โดยสารหลังใหม่ก่อสร้างแล้วเสร็จรองรับผู้โดยสารได้ประมาณ 3 ล้านคนต่อปี และอยู่ระหว่างดำเนินการพัฒนาเป็นท่าอากาศยานเชิงพาณิชย์แห่งที่ 3 เพื่อรองรับการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ประกอบด้วย เพิ่มศักยภาพอาคารผู้โดยสารหลังที่ 2 การก่อสร้าง High Speed Taxiway ทางวิ่งและทางขับที่ 2 ศูนย์ซ่อมอากาศยาน ศูนย์ฝึกอบรมด้านอุตสาหกรรมการบิน การก่อสร้างอาคารผู้โดยสารเพิ่มเติมในอนาคต รวมทั้งพัฒนาพื้นที่ Free Trade Zone และ Medical Hub บางส่วนของโครงการเป็น PPP วงเงิน 139,930 ล้านบาท โครงการเริ่มดำเนินการในปี 2560 - 2567 ปัจจุบันอยู่ระหว่างขั้นตอนการศึกษาความเหมาะสมของโครงการ คาดว่าเมื่อแล้วเสร็จจะสามารถรองรับผู้โดยสารได้ 60 ล้านคนต่อปี

อีกส่วนสำคัญของโครงการ คือ การฝึกอบรมช่างซ่อมบำรุงจำนวนมาก

ศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยาน

การพัฒนาศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน เป็นโครงการที่จะยกระดับการแข่งขันด้านธุรกิจการบิน และผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการบิน ปัจจุบันความคืบหน้าในการพัฒนาศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน ได้มีการลงนาม MOU ระหว่างบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) กับ บริษัท แอร์บัส เพื่อศึกษาการพัฒนาศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยานแห่งภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก เพื่อขับเคลื่อนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการซ่อมบำรุงอากาศยาน (Maintenance, Repair and Overhaul : MRO) ที่ทันสมัยที่สุดของเอเชียแปซิฟิก รวมทั้งส่งเสริมอุตสาหกรรมด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการบินตามนโยบายของรัฐบาล

*PPP คือ ความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership)

การที่ประเทศไทยได้บริษัทผู้ผลิตเครื่องบินยักษ์ใหญ่ของโลก อย่างบริษัท แอร์บัส เข้ามาร่วมพัฒนา นำร่องด้วยการศึกษาความเป็นไปได้ในโครงการดังกล่าว เพื่อปูทางนำไปสู่การร่วมลงทุนกับการบินไทยที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อทำให้ศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยาน ที่สนามบินอู่ตะเภา ซึ่งมีจุดเด่นของโรงซ่อมอากาศยานอัจฉริยะหรือสมาร์ทแฮงก้าเป็นตัวชูโรงความทันสมัยของศูนย์ซ่อมแห่งนี้ และจากจำนวนเครื่องบินในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกที่เพิ่มมากขึ้นเป็น 2 เท่าในอีก 20 ปีข้างหน้าที่จะมากถึง 1.5 หมื่นลำ เครื่องบินเหล่านี้ก็ต้องได้รับการซ่อมบำรุงอย่างสม่ำเสมอ จึงเป็นโอกาสทางธุรกิจที่ยิ่งใหญ่

โดยแอร์บัสประมาณการณ์ว่ามูลค่าของภาคส่วนการซ่อมบำรุงอากาศยานในภูมิภาคนี้อย่างเดียวจะมีสูงถึง 6.4 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐฯ ในอีก 10 ปีข้างหน้านี้ และปัจจุบันเอเชียถือเป็นตลาดที่สำคัญที่สุดของแอร์บัส ด้วยเครื่องบินแอร์บัสกว่า 3,000 ลำที่ให้บริการประจำสายการบินต่าง ๆ ในภูมิภาค รวมถึงยอดการสั่งซื้ออีกถึง 2,000 ลำสำหรับการส่งมอบในอนาคต นับเป็น 1 ใน 3 จากทั้งหมดของเครื่องบินแอร์บัสที่ให้บริการในปัจจุบัน และยังเป็น 1 ใน 3 ของจำนวนเครื่องบินที่รอส่งมอบจากทั่วโลก นำหน้าทั้งยุโรปและอเมริกาเหนือ (ในแง่ของการส่งมอบเครื่องบินในอนาคต) ภูมิภาคเอเชียจึงเป็นพันธมิตรทางอุตสาหกรรมที่สำคัญมากยิ่งขึ้นของแอร์บัส บริษัทมีซัพพลายเออร์กว่า 600 รายใน 15 ประเทศทั่วภูมิภาคเอเชีย

และอีกส่วนสำคัญของโครงการคือ การฝึกอบรมช่างซ่อมบำรุงจำนวนมาก เพราะในเอเชียนั้นจะมีความต้องการช่างเทคนิคสำหรับงานซ่อมบำรุงอากาศยานราว 2 แสนคน และภายใต้ความร่วมมือกับการบินไทยด้วยนโยบายสนับสนุนของรัฐบาลไทย ด้วยความเหมาะสมของสนามบินอู่ตะเภา และด้วยพลังความสนับสนุนของแอร์บัส ทำให้เห็นความเป็นไปได้ของโครงการความร่วมมือที่ยั่งยืนในระยะยาว ซึ่งผลการศึกษาการพัฒนาศูนย์ซ่อมบำรุงอากาศยานแห่งภาคพื้นเอเชียแปซิฟิกจะสิ้นสุดและทราบผลภายในปลายปี 2560

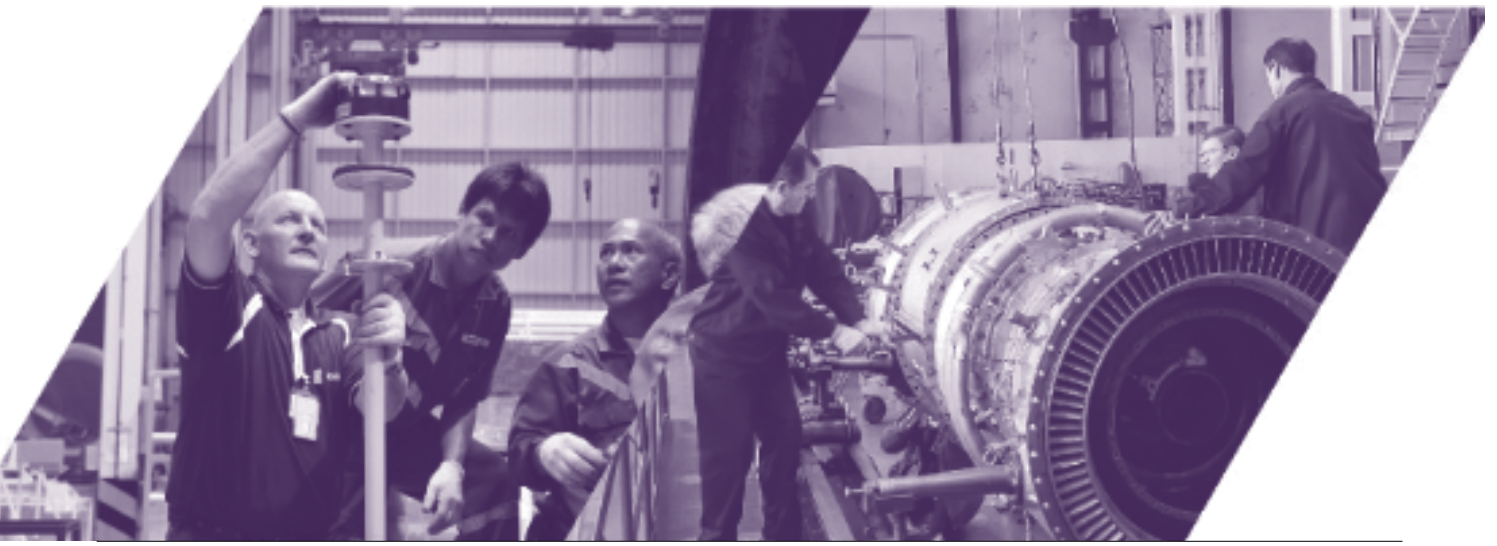

แนวทางให้บริการที่เน้นจุดยืน ลูกค้าเป็นศูนย์กลาง อย่างแท้จริง

ศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน (OSS: One Stop Service)

จะมีการจัดตั้งศูนย์บริการเบ็ดเสร็จด้านการลงทุน (OSS: One Stop Service) ในพื้นที่ EEC เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในการอนุมัติอนุญาตต่างๆ และอำนวยความสะดวกแก่นักลงทุนแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรในที่เดียวครอบคลุมการให้บริการทั้ง “ก่อน” “ระหว่าง” และ “หลัง” การลงทุนด้วยการปรับปรุงคุณภาพและขยายขอบเขตการให้บริการที่มีอยู่เดิม พร้อมทั้งนำเสนอบริการรูปแบบใหม่ บนฐานของความรวดเร็ว ถูกต้อง โปร่งใส ได้มาตรฐานสากล ซึ่งเอื้อให้สามารถตอบโจทย์ความต้องการในทุกขั้นตอนการลงทุนได้อย่างสมบูรณ์แบบและกระตุ้นให้เกิดการลงทุนที่มีคุณภาพยิ่งขึ้น สอดคล้องตามแนวทางให้บริการที่เน้นจุดยืน “ลูกค้าเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง” โดยการให้บริการที่หลากหลายดังนี้

1. Focal Point Service ให้บริการคำปรึกษาแก่นักลงทุนในการจัดตั้งและดำเนินธุรกิจบริการห้องประชุมหรือสำนักงานชั่วคราว รวมทั้งจัดหา Liaison ฐานข้อมูลบริการ การปรับปรุง และพัฒนาฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์ของโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมผ่านทางเว็บไซต์ www.ieatsolution.net

2. Training Services บริการจัดอบรมในหลักสูตรที่ออกแบบตามความต้องการของนักลงทุน

3. Value Added Services การให้บริการต่อเนื่องกับหน่วยงานภายนอกหลังจากได้รับอนุมัติการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมแล้ว โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการให้บริการ ได้แก่ ระบบอนุมัติ-อนุญาตทางอิเล็กทรอนิกส์หรือ e-Permission & Privilege (e-PP) ระบบพิธีการศุลกากรไร้เอกสารหรือ e-Paperless

4. One Stop Services การบริการอนุมัติอนุญาตแก่ผู้ประกอบการ อาทิ การขออนุญาตใช้ที่ดิน การก่อสร้าง การขอรับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร การถือกรรมสิทธิ์ที่ดิน การขอนำคนต่างด้าวเข้ามาอยู่และทำงานในราชอาณาจักร นอกจากนี้ยังมีการจัดหน่วยบริการเคลื่อนที่ (Mobile Service) ไปยังสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมต่าง ๆ เพื่อต่ออายุใบอนุญาตทำงาน (Work Permit) และวีซ่า (Visa) ให้แก่ช่างเทคนิคและผู้ชำนาญการต่างด้าว

5. One Stop Services for Developers หรือศูนย์บริการเบ็ดเสร็จครบวงจรของผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน ครอบคลุมการให้บริการหลากหลายแก่ผู้พัฒนานิคมอุตสาหกรรมร่วมดำเนินงาน อาทิ การยื่นขอประกาศเขตนิคมอุตสาหกรรม การขออนุญาตผังแม่บท การขออนุมัติแบบก่อสร้างสาธารณูปโภคและการจัดสรรที่ดิน การรายงานความก้าวหน้าการก่อสร้างระบบสาธารณูปโภค และการยื่นขออนุญาตทำการจัดสรรที่ดิน (อ้างอิงจากศูนย์บริการธุรกิจ Total Solution Center: TSC การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย)

ประเทศไทยจะได้รับอะไรจาก EEC

คาดว่าจะทำให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) ขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ 5 ต่อปี มีการลงทุนในพื้นที่ 1.5 ล้านล้านบาทใน 5 ปี และเกิดการจ้างงานใหม่ทั้งภาคอุตสาหกรรมและบริการไม่น้อยกว่า 100,000 อัตราต่อปี จำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่เพิ่มขึ้นเป็น 10 ล้านคนต่อปี ในแง่การขนส่งและโลจิสติกส์ คาดว่าจะช่วยลดต้นทุนโลจิสติกส์ได้มากถึง 400,000 ล้านบาทต่อปี

ที่มาข้อมูล

- *รายงานหลัก แผนงานพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (พ.ศ. 2560-2564) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ*
- *เอกสารประกอบการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการกำหนดขอบเขตและแนวทางการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ (Public Scoping) โครงการก่อสร้างท่าเรือแหลมฉบัง ขั้นที่ 3*
- *การรถไฟแห่งประเทศไทย http://www.railway.co.th*
- *http://daily.bangkokbiznews.com*
- *http://www.maptaphutport.com*
- *http://www.sattahipcommercialport.com*
- *วารสารราชรถ กระทรวงคมนาคม*
- *www.youtube.com/watch?v=HLiliP1NmRc (เปิดโมเดล EEC : ซูสนามบินอู่ตะเภา "เมืองการบินภาคตะวันออก")*
- *หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ปีที่ 37 ฉบับที่ 3,243 วันที่ 12 - 15 มีนาคม 2560*
- *หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ปีที่ 37 ฉบับที่ 3,255 วันที่ 23 - 26 เมษายน 2560*
- *การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.)*

EEC กับ 5 เมืองใหม่

ปัจจุบันการสร้างเมืองใหม่ในหลายๆ ประเทศ ได้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยหัวใจหลักของการสร้างเมืองใหม่เนื่องจากความหนาแน่นของเมืองเดิม ซึ่งเกิดการกระจุกตัวของความเจริญในพื้นที่เดียว ทำให้เกิดปัญหาตามมาทั้งเรื่องการจราจร สิ่งแวดล้อม อาชญากรรม และปัญหาอื่นๆ อีกมากมาย ส่งผลให้คุณภาพชีวิตคนเมืองแย่ลง สวนทางกับความเจริญที่ต้องการให้เกิดขึ้น

การสร้างเมืองใหม่จึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่หลายๆ ประเทศนิยมนำมาใช้ในการขยายการพัฒนาประเทศ เพื่อเป็นการกระจายความเจริญไปสู่อีกพื้นที่หนึ่งโดยนิยมการสร้างเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมีระบบการขนส่งมวลชนที่เชื่อมโยงกับเมืองเดิม และสามารถตอบสนองการใช้ชีวิตในรูปแบบใหม่ตามยุคโลกาภิวัตน์ได้เป็นอย่างดี

ประเทศเพื่อนบ้านทางตอนใต้ของเราอย่าง “นครปูตราตายา” (Putrajaya) ในประเทศมาเลเซีย เป็นอีกหนึ่งตัวอย่างเมืองใหม่ที่ถูกสร้างขึ้นมาตามแนวคิดของอดีตนายกรัฐมนตรี ดร.มหาเธร์ โมฮัมหมัด โดยมีแนวคิดในการสร้างเพื่อเป็นที่ตั้งของฝ่ายบริหารและประมุขของประเทศ

หากมองขึ้นมาทางฝั่งตะวันตกของไทย สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาก็เป็นอีกหนึ่งประเทศที่ได้ดำเนินการสร้างเมืองใหม่ที่ชื่อ “กรุงเนปิดอว์” (Naypyidaw) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเป็นเมืองหลวงแห่งใหม่แทนกรุงย่างกุ้ง

โซนตะวันออกกลางอย่างนครดูไบก็มีเมืองใหม่ที่อวดโฉมสายตานักท่องเที่ยวจากทั่วโลก จากการออกแบบเมืองใหม่เป็นเกาะรูปต้นปาล์มชื่อ “ปาล์ม จูเมราห์” กับ “ปาล์มเจเบล อาลี”

อีกประเทศหนึ่งที่ไม่กล่าวถึงไม่ได้เลย คือ ประเทศญี่ปุ่น ประเทศที่ได้รับการยอมรับในเรื่องของเทคโนโลยี โดยญี่ปุ่นได้พัฒนาพื้นที่ของเมือง “คาชิวะ โน ฮา” (Kashiwa No Ha) ให้เป็น Smart City จากความร่วมมือ 3 ภาคส่วนทั้งรัฐบาล เอกชน และสถาบันการศึกษา โดยแนวคิดเมืองอัจฉริยะนี้ ถูกออกแบบมาให้เป็นเมืองแห่งอนาคตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

สำหรับประเทศไทย แนวคิดการสร้างเมืองใหม่มีมานานแล้ว แต่ยังไม่มีการดำเนินการอย่างชัดเจน จนกระทั่งรัฐบาลภายใต้การนำของนายกรัฐมนตรี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา มีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2559 เห็นชอบหลักการโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development) บนพื้นที่กว่า 13,000 ตารางกิโลเมตร ครอบคลุม 3 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ฉะเชิงเทรา และระยอง มติฯ ดังกล่าวถือเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาเมืองใหม่ของประเทศไทยอย่างเป็นทางการ

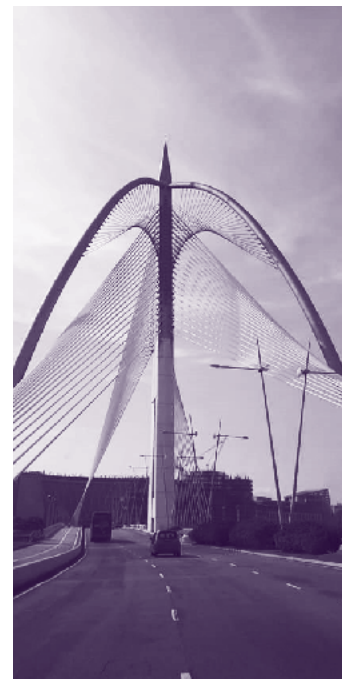

EEC

เพื่อให้การขับเคลื่อนแนวทางการพัฒนาพื้นที่ EEC เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรีมีบัญชาให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ประสานและบูรณาการข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาจัดทำแผนงานพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (พ.ศ. 2560 - 2564)

ต่อมาในวันที่ 17 มกราคม 2560 คณะรักษาความสงบแห่งชาติ มีคำสั่ง คสช. ที่ 2/2560 เรื่อง การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ซึ่งได้กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (คณะกรรมการนโยบาย EEC) คณะกรรมการบริหารการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (กรศ.) เลขาธิการคณะกรรมการนโยบายการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (เลขาธิการ EEC) สำนักงานเพื่อการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (สกรศ.) และหน่วยงานของรัฐ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) ก็เป็นหนึ่งในหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง

สกรศ. และกรมโยธาธิการและผังเมือง เป็นผู้รับผิดชอบในการพัฒนาเมืองใหม่

และเมื่อวันที่ 5 เมษายน 2560 คณะกรรมการนโยบาย EEC มีมติในที่ประชุม เรื่อง “ร่างกรอบแผนการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก” ดังนี้ [1]

1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
2) การพัฒนาสนามบินอู่ตะเภา ท่าเรือสัตหีบ และการบริการโลจิสติกส์
3) การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย
4) การพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่
5) การพัฒนาศูนย์กลางการเงิน
6) การพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย และเทคโนโลยี
7) การพัฒนาเมืองใหม่ ฉะเชิงเทรา – พัทยา (ชลบุรี) – ระยอง
8) การประชาสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่

จากผลการประชุมดังกล่าวได้กำหนดแผนการพัฒนาพื้นที่ EEC ซึ่งเมืองใหม่เป็นหนึ่งในแผนดังกล่าวที่รัฐบาลให้ความสำคัญ โดยมติในที่ประชุมกระทรวงมหาดไทยมอบหมายให้สำนักงานเพื่อการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (สกรศ.) และกรมโยธาธิการและผังเมืองเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องการพัฒนาเมืองใหม่ดังกล่าว

[1] *กรมโยธาธิการและผังเมือง*

แผนดังกล่าวนี้เป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาเมืองใหม่ โดยแผนงานการพัฒนาเมืองของ สศช.

Modern City หรือเมืองใหม่

แนวทางการพัฒนาเมืองใหม่ของกรมโยธาธิการและผังเมือง จะเป็นไปในทิศทางที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้กำหนดไว้ในแผนการลงทุนภายใต้แผนงานพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (พ.ศ. 2560-2564) เรื่อง แผนงานพัฒนาเมือง ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ สิ่งแวดล้อมเมือง ท่องเที่ยว และสาธารณสุข

ซึ่งในแผนดังกล่าวนี้เป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาเมืองใหม่ โดยแผนงานการพัฒนาเมืองของ สศช. ประกอบด้วย 5 แผนงานย่อย ได้แก่

1) **ผังเมือง** จำนวน 7 โครงการ วงเงิน 185.00 ล้านบาท ประกอบด้วย การวางผังพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ EEC เพื่อวางกรอบทิศทางการพัฒนาพื้นที่ จัดทำแผนผังนโยบายการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจการพัฒนาเมือง การใช้ประโยชน์ที่ดิน และโครงสร้างพื้นฐาน การวางและจัดทำผังเมือง/ชุมชนในเขตพื้นที่ชุมชน การจัดทำผังการพัฒนาพื้นที่โดยรอบโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งขนาดใหญ่ อาทิ ชุมชนโดยรอบท่าอากาศยานอู่ตะเภาและสถานีรถไฟความเร็วสูง

2) **ไฟฟ้า** จำนวน 12 โครงการ วงเงิน 40,459.73 ล้านบาท ประกอบด้วย การพัฒนาระบบไฟฟ้าขยาย/ปรับปรุง เพิ่มประสิทธิภาพ พัฒนาระบบสายส่ง และสถานีไฟฟ้าบริเวณภาคตะวันออกเพื่อเสริมความมั่นคงระบบไฟฟ้า และพัฒนาโครงข่ายไฟฟ้าอัจฉริยะ (Smart Grid) ในพื้นที่เมืองพัทยา

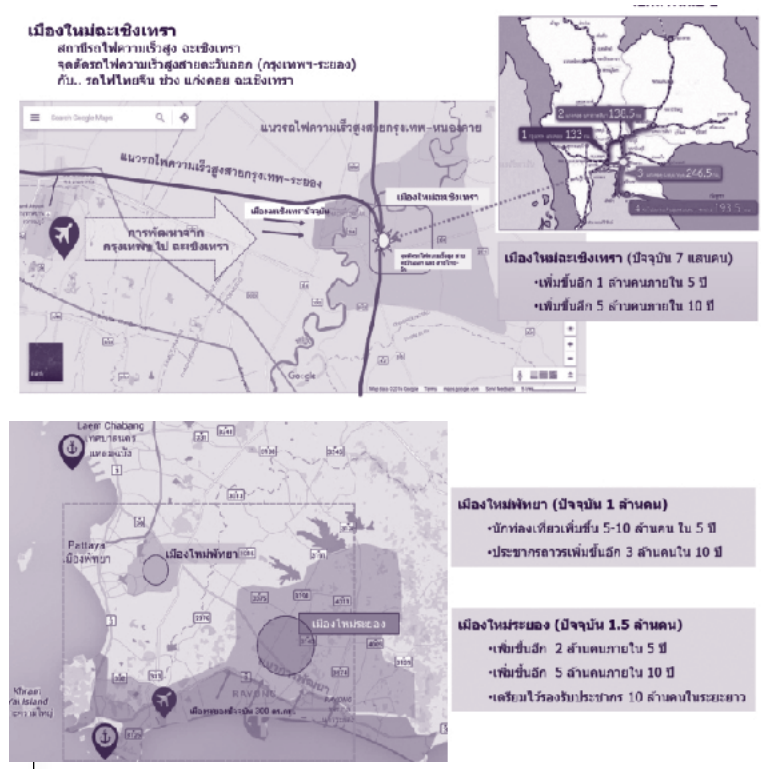

3) **ระบบน้ำ** จำนวน 25 โครงการ วงเงิน 29,796.24 ล้านบาท ประกอบด้วย

3.1 การศึกษาเพื่อจัดทำแผนหลักการพัฒนาและจัดการทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก

3.2 อ่างเก็บน้ำ เพิ่มความจุอ่างเก็บน้ำและคลองชลประทาน ก่อสร้างระบบสูบผันน้ำเชื่อมโยงอ่างเก็บน้ำ ก่อสร้างอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำ อาคารอัดน้ำท้ายอ่างเก็บน้ำ

3.3 ระบบประปา ก่อสร้างปรับปรุงขยายระบบประปา เพื่อรองรับความต้องการน้ำประปาที่เพิ่มขึ้น เพิ่มประสิทธิภาพการจ่ายน้ำ

3.4 ระบบท่อส่งน้ำ ก่อสร้างปรับปรุงระบบสูบน้ำและวางท่อส่งน้ำดิบเชื่อมโยงอ่างเก็บน้ำและแหล่งน้ำ

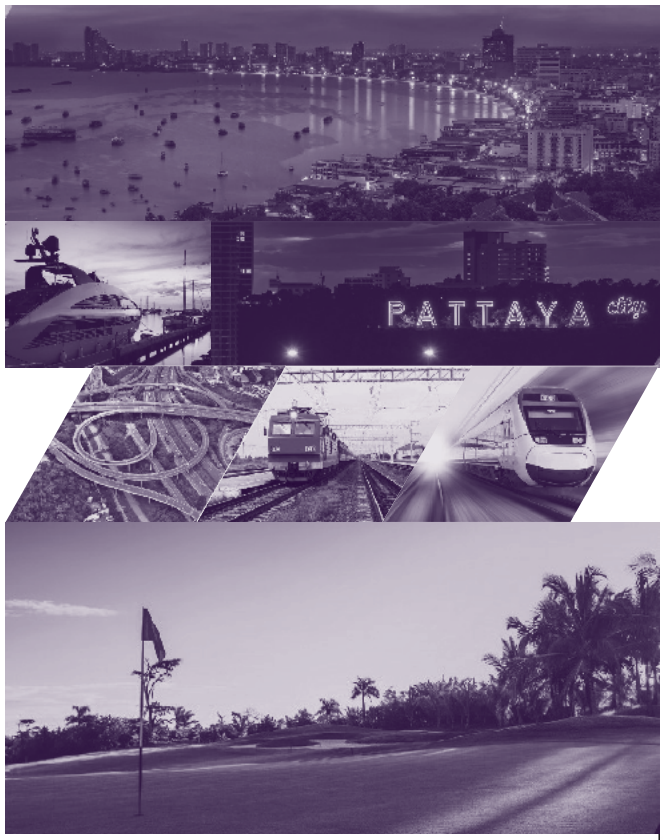

4) **สิ่งแวดล้อมเมืองและท่องเที่ยว** จำนวน 13 โครงการ วงเงิน 15,952.71 ล้านบาท พัฒนาพื้นที่เมืองและพื้นที่ท่องเที่ยวที่สำคัญของภาคตะวันออก ที่เป็นเป้าหมายของนักลงทุนและนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย

4.1 ด้านสิ่งแวดล้อม เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะ ก่อสร้างระบบเตาเผาขยะ เพิ่มประสิทธิภาพระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย ก่อสร้างระบบระบายน้ำป้องกันน้ำท่วมเมืองพัทยา

4.2 ด้านท่องเที่ยว ได้แก่ พัฒนาพื้นที่แหลมบาลีฮาย (Pattaya on Pier) พัฒนาระบบ ICT พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวแห่งใหม่ และศูนย์กลางด้านการบริการในพื้นที่ ประกอบด้วย การจัดประชุมและนิทรรศการ การศึกษา และสุขภาพ (Wellness Center)

5) **สาธารณสุข** จำนวน 3 โครงการ วงเงินรวม 7,270.22 ล้านบาท ประกอบด้วย

5.1 การพัฒนาศูนย์ความเป็นเลิศการให้บริการระบบการแพทย์และสาธารณสุขใน EEC ได้แก่ การก่อสร้างอาคารและจัดหาครุภัณฑ์การแพทย์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถโรงพยาบาล การพัฒนาระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉิน และการพัฒนาด้านท่าเรือและด้านอากาศควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศสู่มาตรฐานการดำเนินงานตามกฎอนามัยระหว่างประเทศ

5.2 การพัฒนาศักยภาพการให้บริการด้านอาชีวเวชศาสตร์และเวชศาสตร์สิ่งแวดล้อมเขตสุขภาพที่ 6 และการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ อาคารบริการ 5 โครงการ และครุภัณฑ์การแพทย์

5.3 โครงการบริหารจัดการและการลงทุนโรงพยาบาลเมืองพัทยา

ภายใต้แผนงานพัฒนาเมืองฯ ที่ สศช. ได้ร่างไว้ จะใช้งบประมาณในการดำเนินการจากงบประมาณแผ่นดิน และงบรัฐวิสาหกิจ และบางส่วนจะอยู่ในรูปแบบความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน (Public Private Partnership: PPP)

จากแผนงานพัฒนาเมืองฯ ของ สศช. กรมโยธาธิการและผังเมืองได้กำหนดแนวทางการดำเนินการพัฒนาพื้นที่ EEC เป็นการเฉพาะเพิ่มเติม ตามความเหมาะสมของพื้นที่เพื่อตอบรับบทบาทเมืองให้เหมาะสมของแต่ละพื้นที่ โดยแบ่งได้ดังนี้ [2]

ในเบื้องต้นกรมโยธาธิการและผังเมืองได้ร่างแนวทางการพัฒนาเมืองใหม่ในจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นที่แรก

ในเบื้องต้นกรมโยธาธิการและผังเมืองได้ร่างแนวทางการพัฒนาเมืองใหม่ในจังหวัดฉะเชิงเทราเป็นที่แรก เนื่องจากเป็นพื้นที่ต่อเนื่องจากกรุงเทพฯ และปริมณฑล รวมไปถึงชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกของประเทศ

ซึ่งจากการกำหนดพื้นที่แรกเป็นจังหวัดฉะเชิงเทรา กรมโยธาฯ ต้องพบกับความท้าทายในการดำเนินการหาพื้นที่ที่มีศักยภาพ และจะต้องเตรียมความพร้อมของพื้นที่ให้มีระบบคมนาคมรองรับ อีกทั้งมีความเชื่อมโยงระหว่างเมืองเก่าและเมืองใหม่ ที่สำคัญการพัฒนาดังกล่าวจะต้องไม่ทำลายอัตลักษณ์ของเมืองเดิม

5 เมืองใหม่

พัทยา

- เมืองท่องเที่ยวเชิงธุรกิจสุขภาพและนันทนาการ
- ศูนย์ประชุมและศูนย์แสดงสินค้านานาชาติชั้นนำของอาเซียน
- เมืองนวัตกรรมการท่องเที่ยวพร้อมรับต่อกระแสการเปลี่ยนแปลง
- เมืองท่องเที่ยวธรรมชาติที่มีชีวิตชีวา
- ศูนย์การให้บริการด้านการแพทย์ระดับนานาชาติ (Medical Tourism)

ฉะเชิงเทรา

- เมืองแห่งสายน้ำวัฒนธรรม
- เมืองพักอาศัยชั้นดีที่ทันสมัยรองรับการขยายตัวของกรุงเทพฯ และ EEC
- พื้นที่ใหม่รอบสถานีรถไฟความเร็วสูง

ศรีราชา

- เมืองอยู่อาศัยชั้นดี
- เมืองนวัตกรรมดิจิทัล อุตสาหกรรมการบินและอวกาศ

ระยอง

- เมืองแห่งการศึกษาและวิทยาศาสตร์
- แหล่งผลิตทรัพยากรบุคคลอัจฉริยะ
- เมืองแห่งพลังและความคิดสร้างสรรค์

อู่ตะเภา

- ศูนย์ธุรกิจการบินและโลจิสติกส์อาเซียน
- เมืองใหม่แหล่งธุรกิจเหนือระดับ
- Headquarter Center
- Technology Center
- Research Center
- Recreation Center

[2]แผนงานโครงการพัฒนาเมืองใหม่ในพื้นที่ EEC อาจมีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม

**หมายหตุ: 5 เมืองใหม่เป็นเพียงข้อเสนอในเบื้องต้น อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในอนาคต*

เพื่อให้เป็นการพัฒนาที่เหมาะสมกับยุคโลกาภิวัตน์ กรมโยธาธิการและผังเมืองได้กำหนดองค์ประกอบในการพัฒนาเมืองใหม่ 3 ด้าน ได้แก่

1) Smart City

2) Smart Growth

3) Low Carbon City

โดยยึดหลักแนวคิดมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เพื่อให้การเปลี่ยนแปลงจากการพัฒนาดังกล่าวเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืน

Smart City เมืองอัจฉริยะ เมืองที่เน้นการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในชีวิตประจำวัน (Internet of Thing: IoT)

Smart Growth เมืองที่รองรับการเติบโตอย่างชาญฉลาด สร้างทางเลือกหลากหลายให้ผู้ที่อยู่อาศัย เช่น ระบบขนส่งมวลชน ที่สามารถรองรับทั้งการเดินเท้า จักรยาน หรือรถไฟ และที่สำคัญลดการใช้รถยนต์มากขึ้น ซึ่งจะทำให้เกิดการประหยัดพลังงาน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

Low Carbon City เมืองคาร์บอนต่ำ เป็นเมืองที่มีระบบนิเวศน์สมดุลและเกื้อกูลกับผู้ที่อยู่อาศัย มีการใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาเมืองใหม่มีเป้าหมายเพื่อให้ทิศทางการพัฒนาเมืองเป็นไปตามแผนงานของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ร่างไว้เพื่อการพัฒนาพื้นที่ EEC โดยมุ่งหวังให้เกิด

1) มีแผนการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ ผังการใช้ประโยชน์ที่ดิน และโครงสร้างพื้นฐาน อย่างเป็นระบบและมีทิศทาง เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ สนับสนุนการพัฒนาเมือง

2) มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และพลังงานที่มีเสถียรภาพเพียงพอกับความต้องการและครอบคลุมทั่วถึงทั้งพื้นที่ สามารถให้บริการได้ถึงปี 2572

3) มีระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม สภาพแวดล้อมเมืองที่มีคุณภาพและทั่วถึง สามารถสนับสนุนกิจกรรมทางเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม รวมถึงยกระดับความเป็นอยู่และคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่

4) มีศักยภาพการให้บริการสาธารณสุขเพิ่มขึ้น สามารถรองรับกลุ่มเป้าหมายและปริมาณผู้ที่เข้ารับบริการด้านสุขภาพมากขึ้น มีครุภัณฑ์และบุคลากรที่เพียงพอกับการให้บริการ

หากโครงการพัฒนาเมืองใหม่บนพื้นที่ EEC สำเร็จ คาดว่าพื้นที่ดังกล่าวจะเป็นพื้นที่ที่มีระบบซึ่งสามารถตอบโจทย์การใช้ชีวิตของคนในยุคโลกาภิวัตน์ นอกจากนี้ ในด้านเศรษฐกิจจะเกิดการสนับสนุนอุตสาหกรรมต่าง ๆ รวมไปถึงการท่องเที่ยว ที่จะช่วยขับเคลื่อนประเทศให้เติบโตต่อไปอย่างยั่งยืน

ที่มาข้อมูล

1. *กรมโยธาธิการและผังเมือง*
2. *สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ*

เรื่อง | สุวิดา ธัญวงษ์

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

เตรียมลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคล

ดึงดูดผู้เชี่ยวชาญทำงานใน EEC

เมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2560 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการต่อ “ร่างพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการลดอัตราภาษีรัษฎากร (ฉบับที่...) พ.ศ. ....” ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ ซึ่งเป็นการกำหนดมาตรการภาษีเพื่อจูงใจผู้มีความสามารถสูงระดับโลกให้มาทำงานในอุตสาหกรรมเป้าหมายตามโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หรือ EEC โดยให้สิทธิผู้ที่เข้าข่ายตามมาตรการนี้ จะได้รับการลดหย่อนอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจาก “อัตราก้าวหน้าคิดเป็นร้อยละของเงินได้สุทธิ ตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา” **เหลือเป็น “อัตราร้อยละ 17 ของเงินได้พึงประเมิน”**

แนวคิดในการกำหนดมาตรการนี้

การกำหนดมาตรการลดหย่อนอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดานี้ เกิดจากแนวคิดที่ต้องการจูงใจผู้มีความสามารถสูงระดับโลก (Global Talent) ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ซึ่งปัจจุบันทำงานอยู่ในต่างประเทศให้มาทำงานในประเทศไทย เพื่อให้เกิดการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้งการถ่ายทอดองค์ความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้อง

การจูงใจผู้มีความสามารถสูงระดับโลกให้มาทำงานในประเทศไทย จำเป็นต้องทำให้มีค่าตอบแทนมากเพียงพอแก่การย้ายงานและถิ่นฐาน ขณะเดียวกันก็ต้องไม่ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำกับชาวไทยและชาวต่างชาติที่ปัจจุบันทำงานอยู่ในประเทศไทย จึงกำหนดหลักเกณฑ์ที่มุ่งเน้นผู้มีความสามารถสูงที่ยังไม่มีในประเทศไทยเท่านั้น โดยเชื่อว่าการกำหนดมาตรการเช่นนี้จะไม่ทำให้รัฐต้องสูญเสียรายได้จากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เนื่องจากกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้มีความสามารถสูงระดับโลกซึ่งทำงานอยู่ในต่างประเทศโดยไม่อยู่ในฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประเทศไทยในปัจจุบัน

รัฐเชื่อว่า การให้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแก่ผู้มีความสามารถสูงที่เข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่ EEC จะเป็นมาตรการสำคัญที่จะช่วยดึงคนเหล่านั้นจากต่างประเทศให้เข้ามาทำงานในอุตสาหกรรมที่ประเทศต้องการได้

บทความนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ทุกท่านได้เตรียมตัวศึกษากันในเบื้องต้นก่อน เมื่อใดที่มาตรการมีการประกาศใช้แล้ว ท่านจะได้มีพื้นความรู้ความเข้าใจบ้างไม่มากก็น้อย เพื่อให้ง่ายต่อการศึกษาเพิ่มเติมถึงแนวปฏิบัติในการยื่นขอใช้สิทธิต่อไป โดยในช่วงที่ผู้เขียนจัดทำบทความนี้ (ต้นเดือนมิถุนายน) สถานะล่าสุดคือ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งมีการแก้ไขเพียงถ้อยคำเล็กน้อยเพื่อให้ถูกต้องเหมาะสมยิ่งขึ้น ลำดับต่อไปคือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจะได้นำร่างพระราชกฤษฎีกาดังกล่าวขึ้นทูลเกล้าฯ ถวาย เพื่อประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป

ปัจจุบันร่างพระราชบัญญัติ EEC ของสำนักงานเพื่อการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หรือ สกรศ. อยู่ระหว่างการพิจารณา

ถอดรหัสคำสำคัญของมาตรการทางภาษีนี้

ตามที่กระทรวงการคลังได้เสนอร่างพระราชกฤษฎีกาซึ่งเป็นการกำหนดมาตรการภาษีเพื่อจูงใจผู้มีความสามารถสูงระดับโลกให้มาทำงานในอุตสาหกรรมเป้าหมายตามโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกนั้น คำสำคัญที่จะต้องมีการอธิบายความเพิ่มเติมประกอบด้วย “ผู้มีความสามารถสูงระดับโลก” “อุตสาหกรรมเป้าหมาย” และ “ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก”

ปัจจุบันร่างพระราชบัญญัติ EEC ที่อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานเพื่อการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หรือ สกรศ. นั้นมีชื่อว่า “**ร่างพระราชบัญญัติพื้นที่พัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ....**” ซึ่งไม่มีคำว่า “ระเบียง” แล้ว ผู้เขียนไม่ทราบว่า ชื่อเรียกพื้นที่ EEC ในภาษาไทยสุดท้ายจะใช้คำว่าอะไร แต่ในบทความนี้ จะขอใช้ชื่อตามที่กระทรวงการคลังเสนอ คือ ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

ก่อนที่จะทราบคุณสมบัติของบุคคลที่จะเข้าข่ายได้รับสิทธิตามมาตรการนี้ จำเป็นจะต้องทำความเข้าใจอุตสาหกรรมเป้าหมายก่อน จึงจะเข้าใจที่มาและลักษณะของผู้ที่จะเข้าข่ายได้รับสิทธิตามมาตรการ ดังนั้นจึงขอเริ่มต้นอธิบายที่ “อุตสาหกรรมเป้าหมาย” ก่อนเป็นลำดับแรก

อุตสาหกรรมเป้าหมายที่ว่านี้คืออะไร?

อุตสาหกรรมเป้าหมายในที่นี้ หมายถึง กลุ่มอุตสาหกรรมที่จะเป็นเครื่องยนต์กลไกใหม่ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เติบโตก้าวหน้าต่อไปในอนาคต หรือ New Engine of Growth ซึ่งประกอบไปด้วย 10 กลุ่มอุตสาหกรรม ได้แก่

- (1) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่
- (2) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ
- (3) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
- (4) อุตสาหกรรมการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ
- (5) อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร
- (6) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์
- (7) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์
- (8) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ
- (9) อุตสาหกรรมดิจิทัล
- (10) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร

จากการศึกษาของทีมเศรษฐกิจของรัฐบาล พบว่า 10 อุตสาหกรรมนี้ จะช่วยสร้างเศรษฐกิจที่ดีให้กับประเทศได้ ประกอบด้วยกลุ่มที่มีศักยภาพอยู่แล้วในประเทศไทย ซึ่งสามารถต่อยอดหรือยกระดับให้เติบโตยิ่งๆ ขึ้นไปได้ และกลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ที่ยังไม่มีในประเทศไทยหรือมีน้อยมาก แต่หากเกิดขึ้นในประเทศแล้ว จะช่วยสร้างความเป็นไปได้และขยายการเติบโตของเศรษฐกิจไทยได้มากขึ้นกว่าการอาศัยเฉพาะอุตสาหกรรมที่มีฐานอยู่แล้วในประเทศไทย

อุตสาหกรรมทั้ง 10 กลุ่มนี้ เป็นที่ทราบกันดีว่าต้องใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิตหรือให้บริการ ซึ่งบุคลากรไทยในประเทศที่มีความสามารถและทักษะสูง ยังมีไม่เพียงพอต่อการยกระดับอุตสาหกรรมที่มีอยู่ในประเทศหรือรองรับอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ ได้ จะทำอย่างไรให้บุคลากรที่มีอยู่ ได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถเป็นกำลังสำคัญในการยกระดับอุตสาหกรรมไทยให้เติบโตและก้าวหน้ายิ่งขึ้น รวมถึงเป็นบุคลากรที่มีทักษะที่สามารถรองรับการเข้ามาของอุตสาหกรรมใหม่ๆ ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงได้

ทางลัดหนึ่งที่จะช่วยให้ไทยมีผู้ที่มีความสามารถสูงพร้อมต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง คือการนำผู้มีความสามารถสูงจากต่างประเทศเข้ามาเป็นกำลังหนุน

ดังนั้นระหว่างที่รัฐต้องเร่งพัฒนาบุคลากรในประเทศให้มีทักษะฝีมือที่สูงขึ้น ทางลัดหนึ่งที่จะช่วยให้ประเทศไทยมีคนที่มีความสามารถสูงพร้อมต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง อย่างหุ่นยนต์หรือการบินได้ ก็คือการนำผู้มีความสามารถสูงจากต่างประเทศเข้ามาเป็นกำลังหนุนในการสร้างอุตสาหกรรมใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นในประเทศได้สำเร็จ

เนื่องจากภาคตะวันออกเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูง มีนิคมอุตสาหกรรมหลายแห่งที่เต็มไปด้วยอุตสาหกรรมที่สร้างเม็ดเงินจำนวนมากเข้าสู่ประเทศ

แล้วเหตุใดจึงต้องเจาะจงเฉพาะการทำงานในพื้นที่ EEC

"ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก" เป็นคำสำคัญที่ปรากฏในการนำเสนอมาตรการของกระทรวงการคลังดังที่กล่าวไว้ข้างต้น สาเหตุที่กำหนดให้สิทธิเฉพาะการทำงานในพื้นที่ EEC นั้น เนื่องจากพิจารณาเห็นแล้วว่าอุตสาหกรรมเป้าหมายข้างต้นล้วนเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีหรือองค์ความรู้ระดับสูง และเมื่อพิจารณาความเป็นไปได้ว่าอุตสาหกรรมเหล่านี้จะเกิดขึ้นที่ใด ก็ทำให้นึกถึงภาคตะวันออก เนื่องจากภาคตะวันออกเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูง มีนิคมอุตสาหกรรมสำคัญ ๆ หลายแห่งที่เต็มไปด้วยอุตสาหกรรมที่สร้างเม็ดเงินจำนวนมากเข้าสู่ประเทศ มีสาธารณูปโภคพื้นฐานที่พร้อมต่อการพัฒนาต่อยอดให้มีศักยภาพยิ่งขึ้น

ด้วยเหตุนี้ หากรัฐให้การสนับสนุนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง พื้นที่ภาคตะวันออกนี้ย่อมมีความเป็นไปได้ที่จะเติบโตจนกลายเป็นเขตเศรษฐกิจที่จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศได้เป็นอย่างดี และสามารถขยายไปสู่การเป็นเขตเศรษฐกิจที่สำคัญของภูมิภาคอาเซียนได้

รัฐบาลจึงให้การสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ภาคตะวันออกเป็นพิเศษ โดยเฉพาะ 3 จังหวัดที่เป็นแหล่งรวมการลงทุนที่สำคัญของประเทศ อันได้แก่ จังหวัดชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา โดยหวังว่าพื้นที่ใน 3 จังหวัดนี้ จะกลายเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษอันเป็นประตูสู่ภูมิภาคอาเซียน

อุตสาหกรรมเป้าหมายต้องได้สิทธิบีโอไอ

กระทรวงการคลังเสนอว่า กิจการใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายดังกล่าวต้องเป็นกิจการที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตาม **"กฎหมายว่าด้วยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย" หรือ "กฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน" ด้วย**

กฎหมายทั้งสองฉบับนี้ ปัจจุบันอยู่ในความรับผิดชอบของบีโอไอ การที่กำหนดว่า ผู้ที่จะได้รับสิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จะต้องเป็นผู้ที่ทำงานในอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลตามกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งข้างต้นนั้น

อาจกล่าวได้ว่าบีโอไอเป็นหน่วยงานที่กลั่นกรองให้ในเบื้องต้นก่อน ซึ่งเรื่องที่บีโอไอได้ดำเนินการเตรียมไว้แล้วก็คือ บีโอไอได้แจ้งให้ทางกรมสรรพากรทราบว่า กิจการใดบ้างที่เป็นกิจการในอุตสาหกรรมเป้าหมายทั้ง 10 กลุ่ม ซึ่งบีโอไอให้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลและสนับสนุนให้มีการลงทุนในพื้นที่ EEC แต่

ในทางปฏิบัติยังมิได้มีการคุยกันอย่างชัดเจนว่า กิจการดังกล่าวจะต้องได้รับอนุมัติให้สิทธิประโยชน์การยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลจากบีโอไอก่อน จึงจะได้สิทธิด้านภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จึงเป็นเรื่องที่ต้องมีการหารือกันระหว่างสองหน่วยงานอย่างใกล้ชิดต่อไป

อย่างไรก็ตาม จากการกำหนดเงื่อนไขว่าต้องเป็นกิจการที่ได้สิทธิตามกฎหมายข้างต้นประกอบกับเงื่อนไขอื่นๆ ที่จะกล่าวต่อไปนี้ อาจพิจารณาได้ว่า บีโอไอต้องเป็นหน่วยงานที่พิจารณาเป็นด่านแรก โดยเมื่อผ่านเกณฑ์แล้วจึงจะพิจารณาให้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต่อไป

รายละเอียดของเงื่อนไขต่างๆ จะขอเรียบเรียงให้ทราบดังนี้

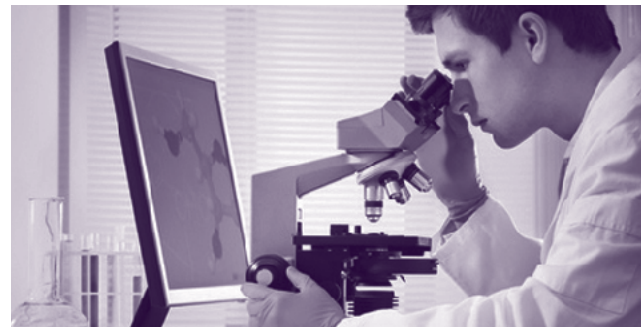

ผู้ที่เข้าข่ายจะได้รับสิทธิตามมาตรการ

ในร่างพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ ระบุคุณสมบัติของผู้มีเงินได้ที่เข้าข่ายจะได้รับสิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไว้ว่า **“จะต้องเป็นผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ หรือนักวิจัย ที่มีคุณสมบัติตามที่อธิบดีกรมสรรพากรประกาศกำหนด”** จึงหมายความว่า ภายหลังจากที่มีการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้แล้ว จะต้องมีประกาศอธิบดีกรมสรรพากรออกมากำหนดคุณสมบัติของผู้ที่สามารถใช้สิทธิประโยชน์ รวมถึงหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการใช้สิทธิประโยชน์อีกฉบับหนึ่งก่อน จึงจะสามารถมีการใช้สิทธิได้ตามกฎหมาย

ซึ่งเมื่อมีประกาศออกมาแล้ว เราจึงจะทราบได้ว่า ผู้บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ หรือนักวิจัยนั้นจะต้องมีคุณสมบัติเช่นไร โดยเฉพาะ “ผู้บริหาร” นี้ อย่างไรจึงจะถือเป็นผู้มีความสามารถสูงในระดับโลก จำเป็นต้องรอติดตามประกาศต่อไป

นอกจากนี้ ร่างพระราชกฤษฎีกาได้กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับบุคคลที่จะใช้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไว้เพิ่มเติม กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้

1) ต้องเป็นผู้ที่ได้รับเงินได้จากการเป็นลูกจ้างตามสัญญาจ้างแรงงานในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล ที่ประกอบกิจการอยู่ใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งกิจการดังกล่าวต้องตั้งสถานประกอบกิจการอยู่ในระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก

2) ผู้นั้นต้องไม่ได้อยู่ในประเทศไทยก่อนปีภาษีที่ใช้สิทธิ แต่ถ้ามีการอยู่ก่อนปีภาษีที่ใช้สิทธิ ก็ต้องเป็นการอยู่เพียงชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลาที่รวมทั้งหมดแล้วไม่ถึง 180 วันในปีภาษีนั้น

3) ในปีภาษีที่ใช้สิทธิ ผู้นั้นจะต้องอยู่ในประเทศไทยไม่น้อยกว่า 180 วัน (จะแบบต่อเนื่องหรือไม่ต่อเนื่องก็ได้ แต่รวมแล้วต้องไม่น้อยกว่า 180 วันในปีภาษีที่ใช้สิทธิ) แต่มีข้อยกเว้นว่า ในปีภาษีแรกของการใช้สิทธิลดหย่อน กับปีภาษีสุดท้ายที่ใช้สิทธิลดหย่อน จะอยู่ในประเทศไทยน้อยกว่า 180 วันก็ได้

จากหลักเกณฑ์ข้างต้น จะเห็นได้ว่ามิได้มีการกำหนดสัญชาติของผู้ที่จะสามารถใช้สิทธิได้ จึงสรุปได้ว่า จะเป็นคนไทยหรือคนต่างชาติ หากมีคุณสมบัติตามที่อธิบดีกรมสรรพกรจะประกาศกำหนดประกอบกับเป็นไปตามหลักเกณฑ์ข้างต้น ก็สามารถได้รับสิทธิลดหย่อนอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามมาตรการนี้

หลักเกณฑ์อันเป็นเงื่อนไขสำคัญอื่นๆ

นอกเหนือจากหลักเกณฑ์ที่กล่าวมาแล้ว ยังมีหลักเกณฑ์สำคัญที่กระทรวงการคลังกำหนดไว้อีก ได้แก่

1) บุคคลผู้นั้นจะมีสิทธิเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราร้อยละ 17 เฉพาะระยะเวลาที่กิจการดังกล่าวได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเท่านั้น โดยหากการได้รับยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลของกิจการสิ้นสุดลงให้สิทธิสิ้นสุดลงด้วย

2) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนฯ ผู้เป็นนายจ้างจะต้องแจ้งการจ้างลูกจ้างดังกล่าวตามแบบที่กำหนดต่อกรมสรรพากรก่อนจ่ายเงินได้ ให้ลูกจ้างครั้งแรกของการจ้างแรงงาน โดยผู้มีเงินได้ดังกล่าวจะได้รับสิทธิลดอัตราภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้รับตั้งแต่วันที่กรมสรรพากรได้รับแจ้งจากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลนั้น

3) เงินได้พึงประเมินที่กล่าวมานี้ต้องเป็นการจ่ายในประเทศไทยทั้งจำนวน

4) กรณีที่มีการใช้สิทธิลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หากภายหลังพบการไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในปีภาษีใด ให้สิทธิลดอัตราภาษีเงินได้ระงับไปเฉพาะปีภาษีนั้น

หลักเกณฑ์ทั้ง 4 ข้อข้างต้น โดยเฉพาะข้อ 1) จำเป็นต้องมีการหารือกันในทางปฏิบัติต่อไป

ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่า บทความนี้จะช่วยเตรียมความพร้อมและลดความสงสัยให้กับผู้อ่านได้บ้าง ในเวลาที่ร่างพระราชกฤษฎีกานี้ได้ประกาศลงในราชกิจจาฯ แล้ว รวมถึงประกาศอธิบดีกรมสรรพากรที่จะประกาศสืบเนื่องจากพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

มุ่งสู่ อุตสาหกรรม 4.0

“นวัตกรรมพาร์ค (EECi)” “ดิจิทัลพาร์ค (EECd)”

หากกล่าวถึงนโยบายด้านการลงทุนที่ร้อนแรงที่สุดในปีนี้ ทุกคนคงทราบดีว่ารัฐบาลมีนโยบายการพัฒนาประเทศไทยเพื่อเข้าสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0 จึงทำให้เกิดนโยบายระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกหรือ EEC ในพื้นที่ 3 จังหวัดของภาคตะวันออก ซึ่งขับเคลื่อนโดยสำนักงานเพื่อการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (สกรศ.) กระทรวงอุตสาหกรรม

มาทำความรู้จัก “นวัตกรรมพาร์ค (EECi)” และ”ดิจิทัลพาร์ค (EECd)”

ในการนี้รัฐบาลไทยได้จัดตั้ง**“นวัตกรรมพาร์ค (EECi)”** และ **“ดิจิทัลพาร์ค (EECd)”** ขึ้นพร้อมๆ กัน เพื่อส่งเสริม 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายให้เป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth) และเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ประกอบการ EEC รวมถึงรองรับความเจริญด้านนวัตกรรมและดิจิทัล ของประเทศไทยในอนาคตอันใกล้

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

เขตนวัตกรรมระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก EECi : Eastern Economic Corridor of Innovation (EECi)

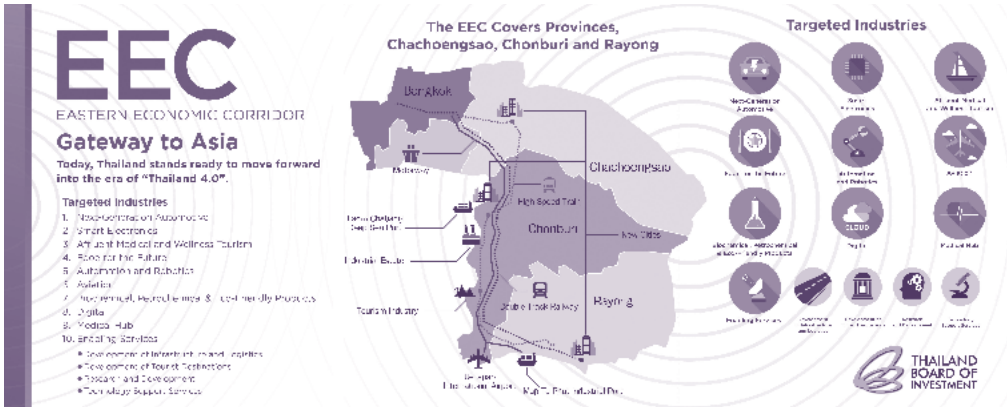

กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เล็งเห็นว่าการส่งเสริมให้เกิดการวิจัยและพัฒนาในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเป็นกลไกสำคัญ ที่จะก่อให้เกิดการค้า การลงทุนและกำลังคนของประเทศและภูมิภาค กลุ่มอุตสาหกรรมที่เป็นเป้าหมายทั้ง 10 อุตสาหกรรมนั้น เป็นอุตสาหกรรมใหม่ที่ต้องการความเชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมขั้นสูง จึงเสนอแนวทางการยกระดับและพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม (EECi) เพื่อผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางนวัตกรรมทางด้านเทคโนโลยีอัจฉริยะ (Intelligent Technology) ที่สำคัญของภูมิภาค โดยมีกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขับเคลื่อน EECi

วัตถุประสงค์ในการดำเนินงานหลักดังนี้

(1) **วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอัจฉริยะของไทย** เพื่อถ่ายทอดให้กับอุตสาหกรรมเป้าหมายในระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ให้ผู้ประกอบการสามารถใช้เครื่องจักร อุปกรณ์ และระบบอัตโนมัติ ในราคาที่เหมาะสม และสร้างความเข้มแข็งให้กับอุตสาหกรรมในพื้นที่ ตลอดจนสร้างอุตสาหกรรมใหม่ ที่อาศัยเทคโนโลยีขั้นสูง เช่น อุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ และอุตสาหกรรมอากาศยาน

2) **เชื่อมโยงภาคอุตสาหกรรมของไทยกับระบบการค้าของโลก**ผ่านการใช้เทคโนโลยีอัจฉริยะตลอดห่วงโซ่อุปทาน (End-to-End Intelligent Supply Chain) เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของประเทศ และส่งเสริมให้ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกเป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนด้วยเทคโนโลยีอัจฉริยะ

(3) **ส่งเสริมให้เกิดวิสาหกิจเริ่มต้น (Startup) ทางด้านเทคโนโลยีอัจฉริยะและนวัตกรรม**เพื่อเป็นพื้นฐานรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมใหม่ อุตสาหกรรมในระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก และอุตสาหกรรมทั่วประเทศในอนาคต

(4) **เชื่อมโยงเครือข่ายการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมในประเทศกับต่างประเทศ** เพื่อสร้างสังคมนวัตกรรมของประเทศรองรับความต้องการใช้เทคโนโลยีขั้นสูง ในลักษณะบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาคธุรกิจ ภาคการศึกษา และภาครัฐ โดยพิจารณาในมิติของการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจ การวิจัยพัฒนานวัตกรรมขั้นสูง และความชัดเจนต่อเนื่องของนโยบายและมาตรการส่งเสริม (Triple Helix) และขยายผลต่อยอดไปสู่การมีส่วนร่วมของประชาชน (Quadruple Helix)

(5) **ขับเคลื่อนให้ประเทศไทยก้าวสู่ประเทศนวัตกรรม (Innovation Thailand)** ด้วยการพัฒนาระบบนิเวศนวัตกรรมที่สมบูรณ์ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่มีความเข้มข้นของงานวิจัยและพัฒนา ห้องปฏิบัติการวิจัยทั้งภาครัฐและเอกชน ห้องทดลองภาคสนาม (Living Lab) ศูนย์ทดสอบชั้นนำ ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กล่าวถึงจุดเด่นของโครงการว่าเป็นการสร้างพื้นที่ที่มีระบบนิเวศนวัตกรรมอย่างสมบูรณ์แบบหรือเป็นเมืองนวัตกรรม

ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในขณะนั้น ซึ่งเป็นผู้ริเริ่ม EECi) ได้กล่าวถึงจุดเด่นของโครงการว่าเป็นการสร้างพื้นที่ที่มีระบบนิเวศนวัตกรรมอย่างสมบูรณ์แบบหรือเป็นเมืองนวัตกรรม (Innovation City) ที่เป็นต้นแบบของการพัฒนางานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมในลักษณะองค์รวม มีการทำงานร่วมกันตามแนวทางประชารัฐ ซึ่งจะทำให้ใช้ทรัพยากรร่วมกันเพื่อก่อเกิดประโยชน์สูงสุด ด้วยการรวมศูนย์ห้องปฏิบัติการและสนามทดสอบนวัตกรรม (Fabrication Laboratory & Test-bed Sandbox) ศูนย์รับรองมาตรฐานนวัตกรรมทางด้านระบบและอุปกรณ์อัจฉริยะ

โดยจัดตั้งเป็นเขตทดสอบนวัตกรรมอัจฉริยะของประเทศ ที่ผ่อนปรนกฎระเบียบที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ รวมทั้งเป็นชุมชนการจ้างงานผู้เชี่ยวชาญเทคโนโลยีระดับสูงของทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไปในอนาคต

EECi ตั้งอยู่บนพื้นที่ 2 แห่ง ได้แก่ วังจันทร์วัลเล่ย์ จังหวัดระยอง และอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

ภาพ: ฐานเศรษฐกิจ 5 เมษายน 2560

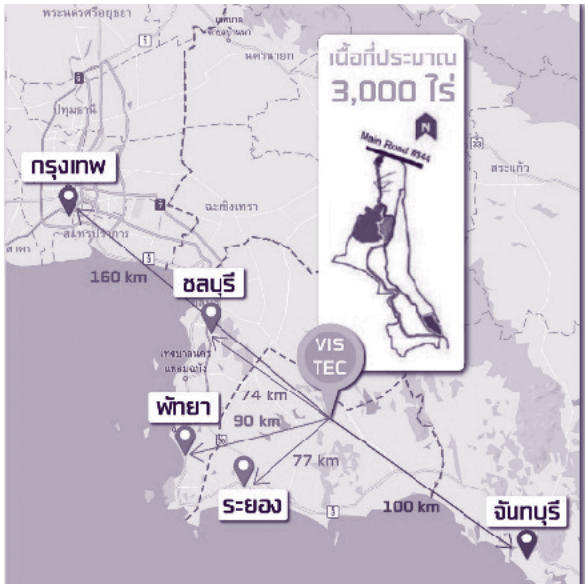

EECi ตั้งอยู่บนพื้นที่ 2 แห่ง ได้แก่ วังจันทร์วัลเล่ย์ จังหวัดระยอง และพื้นที่อุทยานรังสรรค์นวัตกรรมอวกาศ (Space Krenovation Park, SKP) อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

โดยบริเวณวังจันทร์วัลเล่ย์นั้นมีเนื้อที่ประมาณ 3,000 ไร่ ซึ่งเป็นที่ตั้งของ ARIPOLIS ระบบอัตโนมัติ หุ่นยนต์ และระบบอัจฉริยะ และ BIOPOLIS อุตสาหกรรมชีวภาพ ซึ่งพัฒนาร่วมกันระหว่างกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) และ ปตท. เพื่อให้เป็นศูนย์วิจัยแห่งนวัตกรรม ปรับปรุงกระบวนการผลิตระดับห้องปฏิบัติการไปสู่กระบวนการผลิตในอุตสาหกรรม พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ครบวงจร ตั้งแต่อุตสาหกรรมต้นทางถึงปลายทาง การดำเนินงานจะแบ่งออกเป็น 3 ช่วง ช่วงแรกจะเป็นการพัฒนาร่วมกับ สวทช. บนพื้นที่ประมาณ 350 ไร่ และการพัฒนาพื้นที่แบ่งออกเป็น 3 พื้นที่หลัก ได้แก่

1.**พื้นที่กลุ่มอาคารงานวิจัยและทดสอบ** (Buildable Area & Test Bed) ซึ่งพัฒนาโดย สวทช. เป็นหลัก โดยมีบริษัทในกลุ่ม ปตท. อาทิ บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน) และ บริษัท โกลบอล กรีนเคมิคอล จำกัด (มหาชน) ให้การสนับสนุน

2.**พื้นที่ส่วนกลางและการพาณิชย์** (Recreation Area & Commercial Zone)

3.**พื้นที่พัฒนาเพื่อความยั่งยืนและพื้นที่สีเขียว** (Sustainable and Usable Green Area)

ภาพ: ฐานเศรษฐกิจ 5 เมษายน 2560

อีกพื้นที่ของ EECi **เรียกว่า อุทยานรังสรรค์นวัตกรรมอวกาศ (Space Krenovation Park, SKP)** อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เนื้อที่ประมาณ 120 ไร่ ซึ่งมุ่งเน้นอุตสาหกรรมการบินและอวกาศ (Aerospace) โดยเป็นโครงการอุทยานวิทยาศาสตร์ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) (สทอภ.) พื้นที่นี้จะมีการพัฒนาพื้นที่สถานีควบคุมและรับสัญญาณดาวเทียมไทยโชต ณ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ให้เป็นศูนย์ปฏิบัติงานหลักของ สทอภ. โดยจะทำหน้าที่สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาต่อยอดงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์ของผู้ประกอบการขนาดเล็ก ขนาดกลางและระดับอุตสาหกรรม แนวทางนี้จะช่วยส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นผู้นำการพัฒนาธุรกิจบนฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในภูมิภาคอาเซียน

ความคืบหน้าของ EECi

เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2560 กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) ได้ลงนามความร่วมมือสนับสนุนการพัฒนาเขตนวัตกรรมระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EECi : Eastern Economic Corridor of Innovation) ร่วมกับภาคเอกชน สถาบันการศึกษาและสถาบันวิจัยทั้งในและต่างประเทศ รวมถึงหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมี พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน และให้เกียรติร่วมถ่ายภาพเป็นที่ระลึก ณ การท่าอากาศยานอู่ตะเภา อำเภอบ้านฉาง จังหวัดระยอง

โดยความร่วมมือนี้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ 50 หน่วยงาน และภาคเอกชน 20 หน่วยงาน อาทิ

- บริษัท ปตท.จำกัด (มหาชน)
- บริษัท สุพรีม ไฮทีร่า จำกัด
- บริษัท เจริญโภคภัณฑ์อาหาร จำกัด (มหาชน)
- บริษัท พีทีที โกลบอล เคมิคอล จำกัด (มหาชน)
- บริษัท เบทาโกร จำกัด (มหาชน)
- บริษัท ไทวาจำกัด (มหาชน)
- บริษัท โกลบอล เพาเวอร์ ซินเนอร์ยี่ จำกัด (มหาชน)
- บริษัท โกลบอลกรีนเคมิคอล จำกัด (มหาชน)
- บริษัท เกษตรไทย อินเตอร์เนชั่นแนล ชูการ์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)
- บริษัท เอเชีย สตาร์ เทรด จำกัด
- บริษัท สยามไบโอไซเอนซ์ จำกัด
- บริษัท แบ็กซ์เตอร์ เฮลธ์แคร์ (ประเทศไทย) จำกัด
- สมาคมผู้วิจัยและผลิตเภสัชภัณฑ์
- บริษัท ปูนซิเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน)
- ประชารัฐ กลุ่ม D5 การพัฒนาคลัสเตอร์ภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคต
- บริษัท อาปิโก ไฮเทค จำกัด (มหาชน)
- บริษัท กราวิเทคไทย (ไทยแลนด์) จำกัด
- บริษัท อาร์ วี คอนเน็กซ์ จำกัด
- บริษัท เอสเอไอซี มอเตอร์-ซีพี จำกัด
- Corbion Purac (Thailand) Ltd.

ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

ส่วนหน่วยงานภาคการศึกษา 15 หน่วยงาน ได้แก่

- สถาบันวิทยสิริเมธี
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
- มหาวิทยาลัยนเรศวร
- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย
- มหาวิทยาลัยมหิดล
- สถาบันไทย - เยอรมัน
- โรงเรียนกำเนิดวิทย์

สำหรับสถาบันวิจัยและมหาวิทยาลัยต่างประเทศที่เข้าร่วมมี 5 หน่วยงาน ได้แก่

- Chinese Academy of Sciences (CAS),
- Korea Advanced Institute of Science & Technology (KAIST),
- Japan-ASEAN Science, Technology, and Innovation Platform (JASTIP),
- Kyoto University, Tokyo Tech
- สถาบันฟรอนโฮเฟอร์ (Fraunhofer-Gesellschaft)

นอกจากนั้น โครงการดังกล่าวยังมีสถาบันวิจัยในประเทศ และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องอีก 10 หน่วยงาน ได้แก่

- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
- สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)
- กรมวิทยาศาสตร์บริการ
- สถาบันมาตรวิทยาแห่งชาติ
- สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแห่งชาติ
- ศูนย์ความเป็นเลิศด้านชีววิทยาศาสตร์ประเทศไทย
- สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (องค์การมหาชน)
- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
- การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- สถาบันยานยนต์

ทั้งนี้ ดร.ณรงค์ ศิริเลิศวรกุล ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) กล่าวว่า สวทช. ได้รับมอบหมายจากกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ให้พัฒนา “เขตนวัตกรรมระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก” ให้มีระบบนิเวศนวัตกรรมที่สมบูรณ์ มีความเข้มข้นของงานวิจัยและนวัตกรรม ตลอดจนการวิเคราะห์ทดสอบที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมไทยในตลาดโลก

เสนอจัดตั้งเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัล (ดิจิทัล พาร์ค ไทยแลนด์)

เขตส่งเสริมอุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัล (ดิจิทัล พาร์ค ไทยแลนด์) “EECd”

ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดีอี) เปิดเผยภายหลังการประชุมคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (บอร์ดดีอี) ครั้งที่ 1/2560 เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2560 ว่า ได้นำเสนอการจัดตั้งเขตส่งเสริมอุตสาหกรรมและนวัตกรรมดิจิทัล (ดิจิทัล พาร์ค ไทยแลนด์) บนพื้นที่ของ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) หรือ แคท จำนวน 700 ไร่ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี โดยศูนย์ดังกล่าวจะเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่จะเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลของภูมิภาค ที่เน้นให้เกิดการลงทุนเพื่อการพัฒนาธุรกิจดิจิทัลควบคู่กับการสร้างสรรค์นวัตกรรมดิจิทัล บนพื้นฐานของการเป็นศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างประเทศ และศูนย์ข้อมูลของประเทศเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลของไทย ซึ่งรายละเอียดของโครงการผู้สนใจสามารถสอบถามได้จากกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดีอี)

เพิ่มจากสิทธิบีโอไอปกติ คือ ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 50 อีก 5 ปี สำหรับกิจการที่ตั้งในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง

สิทธิประโยชน์บีโอไอใน “นวัตกรรมพาร์ค (EECi)” กับ “ดิจิทัลพาร์ค (EECd)”

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนหรือบีโอไอ เล็งเห็นว่า ไม่ว่าจะเป็น โครงการ EEC โดยกระทรวงอุตสาหกรรม โครงการ EECi โดยกระทรวงวิทยาศาสตร์ และโครงการ EECd โดยกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (ดีอี) ล้วนเป็นโครงการที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อภาคเศรษฐกิจของชาติ เป็นการรวมตัวของประเภทกิจการที่เอื้อต่อการทำงานด้านเทคโนโลยี ดิจิทัล ซึ่งเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจของชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายทั้ง 10 กลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งจะนำประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตามนโยบายรัฐบาล และยังส่งผลต่อการพัฒนาภาคสังคมของไทยให้เข้มแข็งอย่างยั่งยืน

ดังนั้นบีโอไอ จึงได้ออกประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ที่ 4/2560 เรื่องมาตรการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หรือ EEC โดยให้สิทธิประเภทกิจการตามประกาศดังกล่าว เพิ่มจากสิทธิบีโอไอปกติ คือลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคลร้อยละ 50 อีก 5 ปี สำหรับกิจการที่ตั้งในจังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง ทั้งนี้มาตรการสนับสนุนนักลงทุนใน EEC

ที่บีโอไอส่งเสริมเป็นมาตรการเฉพาะกิจ ขณะรอการพิจารณา พ.ร.บ. EEC ของกระทรวงอุตสาหกรรม ดังนั้นจึงมีการกำหนดวันสิ้นสุดการขอรับส่งเสริมการลงทุน เป็นวันที่ 29 ธันวาคม 2560 เพื่ออำนวยความสะดวกให้นักลงทุน และป้องกันการสับสนต่อมาตรการส่งเสริมการลงทุนของรัฐ

หากพิจารณาจากเทคโนโลยีที่ใช้ในกิจการการผลิตแล้ว นักลงทุนที่สนใจลงทุนด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยังสามารถยื่นขอรับการส่งเสริมฯ ในหมวดนวัตกรรม (หมวด 8 การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม) ของบัญชีประเภทกิจการที่ให้การส่งเสริมการลงทุนของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ ส.1/2560 เรื่อง การให้การส่งเสริมกิจการการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยจะมีคณะอนุกรรมการพิจารณาโครงการด้านพัฒนาเทคโนโลยีเป้าหมาย ที่เต็มไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิด้านพัฒนาเทคโนโลยีของประเทศ ร่วมพิจารณาให้การส่งเสริมฯ ซึ่งขณะนี้ยังไม่มีการกำหนดวันสิ้นสุดขอรับการส่งเสริมฯ

การส่งเสริมหมวด 8 “การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม” ที่เพิ่มขึ้นนั้น นับเป็นอีกก้าวสำคัญของบีโอไอ สู่ประเทศไทย 4.0

ที่มาข้อมูล

ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม EECi เมืองนวัตกรรมในระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเพื่อสนับสนุนการสร้างเศรษฐกิจใหม่ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม Facebook ดร.พิเชฐ ดุรงคเวโรจน์ 18 พฤศจิกายน 2016

สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (สทอภ.) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี http://www.gistda.or.th

โครงการอุทยานรังสรรค์นวัตกรรมอวกาศ (Space Krenovation Park: SKP) ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) หรือ (สทอภ.) http://skp.gistda.or.th/txp/page/14/about-skp

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี https://www.nstda.or.th/th/news/5203-20170405-eeci

เนรมิต! “วังจันทร์วัลเล่ย์” เขต EECi 5 April 2017 http://www.thansettakij.com/content/139190

Phornphan Tannukit, Ph.D ; Director of Strategy and Planning Division
Office of the National Digital Economy and Society Commission Ministry of Digital Economy and Society, May 17

รมว.กระทรวงดิจิทัลฯ แถลงผลการประชุมคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ครั้งแรก รมว.กระทรวงดิจิทัลฯ http://www.thaigov.go.th/news/contents/details/3201

บอร์ดดีอี ไฟเขียวตั้งดิจิทัลพาร์ค ไทยแลนด์ หวังดึงนักธุรกิจต่างชาติร่วมสร้างพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ในอีอีซี พร้อมเพิ่มบทบาทไปรษณีย์ไทย 5,000 กว่าแห่งทั่วประเทศไทย หนุนการเติบโตอีคอมเมิร์ซชุมชน พฤหัสบดีที่ 20 เมษายน 2560 https://www.dailynews.co.th/it/569247

กรณีศึกษาการถ่ายทอดเทคโนโลยี

มาเลเซีย และไต้หวัน

ในตอนที่แล้ว เราไปดูกรณีศึกษาการถ่ายทอดเทคโนโลยีของประเทศไอร์แลนด์และอิสราเอล ซึ่ง 2 ประเทศดังกล่าวเป็นประเทศที่ “World Economic Forum’s Global Competitiveness Report 2016-2017” ให้คะแนน เป็นอันดับ 1 และอันดับ 6 ของโลกในด้านการลงทุนจากต่างประเทศและถ่ายทอดเทคโนโลยี (FDI and Technology Transfer)

วารสารส่งเสริมการลงทุนฉบับนี้ เรายังคงอยู่กับกรณีศึกษาการถ่ายทอดเทคโนโลยีของต่างประเทศ ซึ่งจะพาท่านผู้อ่านไปพบกับเรื่องราวอีก 2 ประเทศที่มีรูปแบบการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ การศึกษา รวมทั้งจำนวนประชากรคล้ายกับประเทศไทย หนึ่งในนั้นเป็นประเทศเพื่อนบ้านเราคือ มาเลเซีย ส่วนอีกประเทศคือไต้หวัน

มาเลเซีย 2020 เป้าหมายการเป็นประเทศพัฒนา

มาเลเซียยังอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลางและเป็นประเทศที่มีมูลค่าการส่งออกไปต่างประเทศติดอันดับต้นของกลุ่มประเทศอาเซียน โดยเฉพาะสินค้าประเภทอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งถือว่าการพัฒนาเศรษฐกิจมาเลเซียประสบความสำเร็จ เนื่องจากสามารถเปลี่ยนจากประเทศที่ต้องพึ่งพาการผลิตเหมืองแร่และการส่งออกสินค้าเกษตร เช่น ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และดีบุก กลายมาเป็นประเทศที่มีรายได้หลักมาจากการผลิตสินค้าและบริการเช่นในปัจจุบัน

World Economic Forum's Global Competitiveness Report 2016 - 2017 ได้จัดให้ประเทศมาเลเซียอยู่ในอันดับที่ 25 จาก 138 ประเทศทั่วโลก ด้านการลงทุนจากต่างประเทศและถ่ายทอดเทคโนโลยี (FDI and Technology Transfer)

การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจที่สำคัญของมาเลเซียเริ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1970 โดยรัฐบาลได้ออกนโยบาย New Economic Policy (NEP) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเพื่อส่งออก (Export – Oriented Policy) ซึ่งผลของนโยบายดังกล่าวได้ส่งผลกระทบในทางบวกต่อโครงสร้างทางเศรษฐกิจมาเลเซียอย่างมาก ได้แก่ การค้าระหว่างประเทศมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นมาก ทำให้เศรษฐกิจของมาเลเซียเติบโต ลดความยากจน รวมทั้งยังมีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์อีกด้วย นอกจากนั้นยังมีส่วนผลักดันให้สินค้าอุตสาหกรรมบางชนิดมีการผลิตในมาเลเซียและมีการส่งออกจำนวนมาก ได้แก่ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า โดยต่อมาได้พัฒนาต่อยอดสู่อุตสาหกรรมเทคโนโลยีระดับสูงตามลำดับ

อย่างไรก็ตามผลกระทบในทางลบก็คือ ทำให้มาเลเซียต้องพึ่งพาเศรษฐกิจภายนอก ซึ่งรัฐบาลมาเลเซียมีความกังวลว่าหากเกิดภาวะวิกฤติการณ์เศรษฐกิจโลก หรือภูมิภาค ก็จะส่งผลกระทบต่ออัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจของมาเลเซียเป็นอย่างมาก

รัฐบาลมาเลเซียมีการใช้แผนพัฒนาอุตสาหกรรมฉบับที่ 2 กำหนดพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้มีความสามารถในการแข่งขันและความยืดหยุ่นเพิ่มขึ้น

รัฐบาลมาเลเซียจึงมีแนวความคิด ที่จะยกระดับประเทศ เพื่อไม่ให้พึ่งพาการลงทุนจากต่างประเทศมากเกินไป โดยได้ประกาศแผนพัฒนาเศรษฐกิจมาเลเซียขึ้น เริ่มในปี ค.ศ. 1985 โดยประกาศใช้แผนพัฒนาอุตสาหกรรมฉบับที่ 1 เพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการมาเลเซียมากขึ้นและประกาศวิสัยทัศน์ 2020 (Vision 2020) กำหนดเป้าหมายที่จะพัฒนามาเลเซียให้เป็นประเทศพัฒนาแล้วภายในปี 2020

ในปี ค.ศ. 1995 รัฐบาลมาเลเซียได้มีการใช้แผนพัฒนาอุตสาหกรรมฉบับที่ 2 โดยกำหนดพัฒนาภาคอุตสาหกรรมให้มีความสามารถในการแข่งขันและความยืดหยุ่นเพิ่มขึ้น ซึ่งประกอบด้วยกลยุทธ์สำคัญ 2 ประการคือ

1) **กลยุทธ์ Manufacturing ++** เป็นการขยายฐานจากเดิมที่เน้นการผลิตไปสู่การวิจัยและพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์ และรวมถึงการตลาดและกระจายสินค้า พร้อมกันนี้ ผู้ประกอบการในมาเลเซียจะต้องเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขัน ตลอดทั้งห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) โดยเน้นทั้งในส่วนการเพิ่มประสิทธิภาพนวัตกรรม ระบบการบริหารจัดการ

2) **การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมในรูปแบบคลัสเตอร์** เป็นการพัฒนาให้เกิดความเชื่อมโยงอุตสาหกรรมระหว่างบริษัทขนาดใหญ่ และกลุ่มบริษัทขนาดเล็กซึ่งจะเป็นผู้ผลิตชิ้นส่วนให้การพัฒนาผู้ประกอบการ SMEs

การพัฒนาอุตสาหกรรมตามแผนฉบับที่ 2 ถือว่าประสบความสำเร็จอย่างมาก โดยภาคอุตสาหกรรมมาเลเซียเติบโตโดยเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 6.2 ต่อปี

ปี ค.ศ.2006 รัฐบาลมาเลเซียได้มีการประกาศใช้แผนพัฒนาอุตสาหกรรมฉบับที่ 3 ซึ่งแผนฉบับนี้ต้องการเสริมสร้างบทบาทของมาเลเซียในด้านการค้าระหว่างประเทศ เน้นการส่งออกผลิตภัณฑ์ที่มีศักยภาพสูง เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สินค้าเกษตรที่มีมูลค่าสูง เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ และการพัฒนาสินค้ามาเลเซีย ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุเป้าหมายสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว หรือประเทศที่มีรายได้สูงภายในปี ค.ศ. 2020 ให้ได้ สำหรับหน่วยงานของรัฐบาลมาเลเซียที่รับผิดชอบด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี มี 2 หน่วยงานสำคัญที่ออกมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการถ่ายทอดเทคโนโลยี ได้แก่

1. Malaysian Investment Development Authority (MIDA)

2. Malaysian Technology Development Corporation (MTDC)

สำหรับมาตรการที่น่าสนใจที่มีส่วนในการผลักดันให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยี มีรายละเอียดและเงื่อนไขที่น่าศึกษา ดังนี้

MIDA เป็นหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของมาเลเซียมีหน้าที่และบทบาทเช่นเดียวกับบีโอไอของไทย

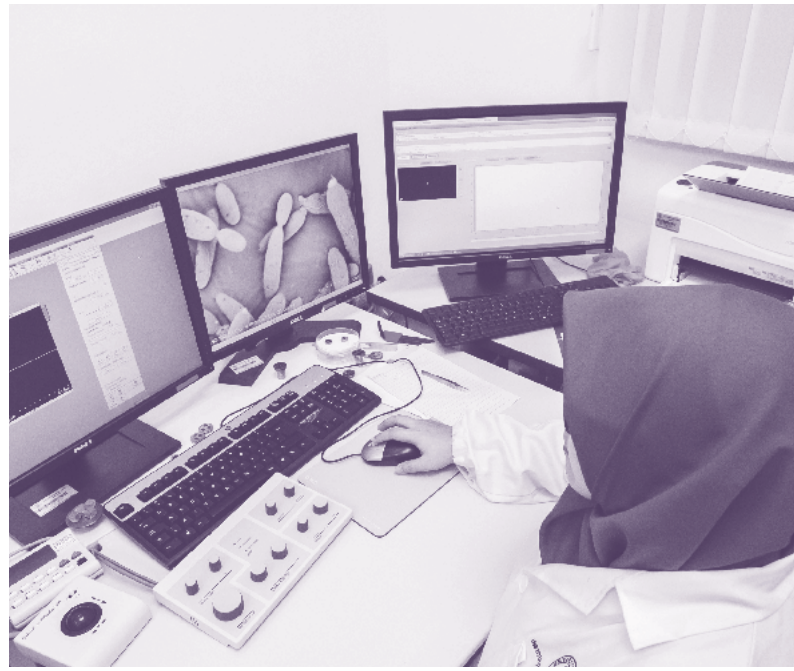

โครงการของ MIDA

MIDA เป็นหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนของมาเลเซียมีหน้าที่และบทบาทเช่นเดียวกับสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนหรือบีโอไอของไทยนั่นเอง ซึ่ง MIDA มีมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่หลากหลาย แต่ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการถ่ายทอดเทคโนโลยี มีอยู่ 2 มาตรการ คือ

- **มาตรการสร้างแรงจูงใจสำหรับโครงการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง** มีเงื่อนไขจะต้องเป็นนิติบุคคลสัญชาติมาเลเซียที่มีสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาต่อยอดขายมากกว่าร้อยละ 1 ต่อปี โดยกำหนดเงื่อนไขระยะเวลาไว้ 3 ปี จะต้องดำเนินการให้ได้ตามเงื่อนไข และจะต้องมีสัดส่วนพนักงานด้านวิทยาศาสตร์ที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี ในสัดส่วนร้อยละ 15 ของพนักงานทั้งหมด ทั้งนี้หากสามารถดำเนินการได้ ก็จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 5 ปี สำหรับโครงการริเริ่ม (Pioneer Project) หรือหากไม่ใช้โครงการริเริ่มก็จะได้รับส่วนลดภาษีจากการลงทุน (Investment Tax Allowance) ร้อยละ 60 ของเงินลงทุน ในระยะเวลา 5 ปีโดยสามารถนำมาใช้หักได้ถึงร้อยละ 100 ของภาษีในแต่ละปี
- **มาตรการด้านการวิจัยและพัฒนา** มีเงื่อนไขว่ากิจกรรมด้านการวิจัยและพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ ทั้งนี้รายได้ร้อยละ 70 ของโครงการจะต้องมาจากรายได้จากการวิจัยพัฒนา ซึ่งหากสามารถดำเนินการได้ ก็จะได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้นิติบุคคลเป็นเวลา 5 ปี สำหรับโครงการริเริ่ม (Pioneer Project) หรือหากไม่ใช้โครงการริเริ่มก็จะได้รับส่วนลดภาษีจากการลงทุน (Investment Tax Allowance) ร้อยละ 100 ของเงินลงทุน ในระยะเวลา 10 ปี โดยสามารถนำมาใช้หักได้ไม่เกินร้อยละ 70 ของภาษีในแต่ละปี

MTDC เป็นหน่วยงานภายใต้กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม หน่วยงานนี้จะสนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีให้กับนิติบุคคลสัญชาติมาเลเซีย

โครงการของ MTDC

MTDC เป็นหน่วยงานภายใต้กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม หน่วยงานนี้จะสนับสนุนการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีให้กับนิติบุคคลสัญชาติมาเลเซีย มีโครงการที่น่าสนใจ ดังนี้

โครงการ Technology Acquisition Fund (TAF) เป็นโครงการเงินกองทุนเพื่อให้ได้มาซึ่งเทคโนโลยี ซึ่งโครงการนี้ได้ช่วยให้นิติบุคคลสัญชาติมาเลเซีย สามารถได้เทคโนโลยีจากต่างประเทศที่มีราคาแพงมาใช้ในโครงการได้ โดยจะได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนบางส่วน ดังนี้

- การขออนุญาตใช้เทคโนโลยี จำกัดไว้ที่ร้อยละ 70 ของค่าใช้จ่ายที่ได้รับอนุมัติ แต่ไม่เกิน 2.8 ล้านริงกิต
- การซื้อเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่เป็นลิขสิทธิ์เฉพาะของผู้ให้บริการทางเทคโนโลยี จำกัดไว้ที่ร้อยละ 50 ของค่าใช้จ่าย แต่ไม่เกิน 1.2 ล้านริงกิต

โดยผู้ที่ได้รับการสนับสนุน จะต้องมีการจ่ายเงินคืนแต่ไม่มีดอกเบี้ย โดยเริ่มจ่ายคืนในปีที่ 3 เป็นระยะเวลา 2 ปี

โครงการ Commercialisation of Research and Development Fund (CRDF) เป็นโครงการที่มีเป้าหมายเปลี่ยนงานวิจัยให้สามารถใช้งานได้ในเชิงพาณิชย์ โดยมุ่งเน้นสนับสนุนนิติบุคคลมาเลเซีย ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นไปจนถึงระดับใหญ่ ซึ่งมีทั้งเงื่อนไขให้เงินกินเปล่าและใช้คืนเพียงร้อยละ 12.5 – 50 เท่านั้น โดยค่าใช้จ่ายที่จะได้รับการสนับสนุนมีตั้งแต่ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับเทคโนโลยี การบริหารงาน การจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญา แต่มีเงื่อนไขที่สำคัญที่สุดคือ จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงงานวิจัยให้สามารถนำมาใช้งานได้จริงในเชิงพาณิชย์ โดยกำหนดระยะเวลาไว้ 4 ปีคือ เริ่มดำเนินการ 2 ปีแรก และเริ่มจ่ายคืนอีก 2 ปีถัดมา

โครงการ Business Growth Fund (BGF) โครงการนี้มุ่งเน้นการให้เงินทุนกับผู้ประกอบการที่อยู่ในช่วงเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงงานวิจัยให้สามารถมาใช้งานได้ในเชิงพาณิชย์ และโครงการนี้ยังสามารถร่วมทุนในบริษัทที่มีเทคโนโลยีสูงได้ โดยมีหลักเกณฑ์คือ จะต้องเป็นโครงการที่มีชาวมาเลเซียถือหุ้นอยู่อย่างน้อยร้อยละ 70 มีรายได้ขั้นต่ำ 1.5 ล้านริงกิตต่อปี โดยจะสามารถได้รับเงินสนับสนุนสูงสุด 10 ล้านริงกิต (ประมาณ 80 ล้านบาท) ภายในระยะเวลา 5 ปี ในรูปแบบการให้เงินทุนโดยเป็นหุ้นบุริมสิทธิ์ชนิดแปลงสภาพได้ (Redeemable Convertible Preference Shares)

ทั้งหมดนี้คือ มาตรการสนับสนุนด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีให้กับผู้ประกอบการมาเลเซียของรัฐบาล อย่างไรก็ตามการที่ประเทศมาเลเซียมีอันดับการถ่ายทอดเทคโนโลยีในระดับที่สูงนอกเหนือจากมาตรการสนับสนุนของรัฐบาลแล้ว ประชากรส่วนใหญ่ของมาเลเซียยังสามารถพูด อ่าน ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ซึ่งถือเป็นข้อได้เปรียบในการรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้วย

ไต้หวัน จากเกาะเล็กๆ สู่การเป็น ผู้ผลิตอุตสาหกรรมชั้นนำของโลก

ไต้หวันได้พัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วไปสู่อุตสาหกรรมเทคโนโลยีสูง โดยเฉพาะในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ปัจจุบันได้ก้าวไปสู่ยุคแห่งนวัตกรรม โดยมีความสามารถในการแข่งขันอันดับต้นๆ ของโลก และ World Economic Forum's Global Competitiveness Report 2016 - 2017 ให้คะแนนเป็นอันดับ 9 ของโลก ในด้านการลงทุนจากต่างประเทศและถ่ายทอดเทคโนโลยี (FDI and Technology Transfer) นับเป็นกรณีศึกษาสำคัญของประเทศไทย เพราะไต้หวันมีรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจที่คล้ายคลึงกับประเทศไทย รวมทั้งเป็นประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักเช่นเดียวกับประเทศไทย ซึ่งแตกต่างจากกรณีศึกษาของ 3 ประเทศก่อนหน้านี้

หากย้อนไปในปี ค.ศ. 1949 เมื่อกองทัพของฝ่ายจีนคณะชาติพ่ายแพ้ต่อกองทัพจีนคอมมิวนิสต์ รัฐบาลจีนคณะชาติ พร้อมกับชาวจีนแผ่นดินใหญ่จำนวน 1.6 ล้านคนได้อพยพมายังไต้หวัน ได้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจไต้หวันมาก เนื่องจากไม่สามารถส่งออกไปยังจีนซึ่งเดิมเป็นตลาดหลักได้ ขณะเดียวกันสินค้าก็มีคุณภาพต่ำ ไม่สามารถส่งออกไปยังประเทศตะวันตกได้ เศรษฐกิจของไต้หวันในเวลานั้นถือว่าอยู่ในภาวะตกต่ำเป็นอย่างมาก ประชากรมีรายได้ต่อหัวในระดับต่ำกว่า 100 เหรียญสหรัฐฯ ต่อปี ซึ่งเป็นระดับเดียวกับของอินเดีย

อย่างไรก็ตามประเทศญี่ปุ่นได้วางโครงสร้างพื้นฐานไว้อย่างดีมากในช่วงยึดครองไต้หวัน โดยก่อสร้างถนน ไฟฟ้า ระบบชลประทาน เครือข่ายโทรเลข โทรศัพท์ รวมถึงวางระบบธนาคาร สหกรณ์ และการศึกษา รวมทั้งชาวไต้หวันสามารถพูดและเขียนภาษาญี่ปุ่นได้เป็นอย่างดี เอื้ออำนวยต่อการติดต่อทำธุรกิจกับญี่ปุ่นแทนจีนในเวลาต่อมา ซึ่งขณะนั้นเศรษฐกิจญี่ปุ่นกำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว

เศรษฐกิจไต้หวันพึ่งพาความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจจากสหรัฐฯ เป็นอย่างมาก โดยเมื่อปี ค.ศ. 1951 ความช่วยเหลือจากรัฐบาลสหรัฐฯ มีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 10 ของ GDP ของไต้หวัน แต่ความช่วยเหลือลดลงตามลำดับเหลือร้อยละ 2 ในปี 1965 ซึ่งเป็นปีสุดท้ายที่สหรัฐฯ ให้ความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจแก่ไต้หวัน

ในช่วงทศวรรษที่ 1970 เศรษฐกิจไต้หวันเริ่มเผชิญกับวิกฤตเศรษฐกิจ โดยแต่เดิมอุตสาหกรรมไต้หวันพึ่งพาแรงงานราคาถูก แต่ค่าจ้างแรงงานได้เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้บริษัทต่างชาติเริ่มย้ายฐานการผลิตออกไปยังประเทศที่มีค่าจ้างแรงงานต่ำกว่า รัฐบาลจึงพยายามยกระดับอุตสาหกรรมเพื่อหลีกหนีปรากฏการณ์ที่เรียกว่า **"Hong Kong Trap" หรือ "กับดักของฮ่องกง"** ซึ่งเป็นชื่อที่เรียกขานกรณีของฮ่องกง ซึ่งไม่สามารถยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมไฮเทคได้ โดยเศรษฐกิจยังคงพึ่งพาอุตสาหกรรมเบาเป็นหลัก

ในช่วงทศวรรษที่ 1980 ไต้หวันพัฒนาตนเองไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์

ภาคอุตสาหกรรมของไต้หวันมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างครั้งใหญ่ โดยรัฐบาลได้หันมาส่งเสริมอุตสาหกรรมไฮเทคและอุตสาหกรรมซึ่งใช้เงินลงทุน โดยในช่วงทศวรรษที่ 1980 ไต้หวันพัฒนาตนเองไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีระดับสูง โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ ขณะเดียวกันรัฐบาลได้ยกเลิกการคุ้มครองอุตสาหกรรมบางประเภทและเปิดเสรีทางการค้าและอุตสาหกรรม

สำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมของไต้หวันในปัจจุบันได้เริ่มก้าวจากขั้นตอนการ **“ลงทุน” ไปสู่ขั้นตอน “นวัตกรรม”** โดยเริ่มแสดงให้เห็นว่าสามารถพัฒนาฐานผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในประเทศระดับฐานราก โดยแทบไม่ต้องพึ่งพาการลงทุนจากต่างประเทศ ขณะเดียวกันก็สามารถพัฒนาเทคโนโลยีเป็นของตนเอง

บริษัทไต้หวันเริ่มก้าวเข้าสู่อุตสาหกรรมใหม่ๆ โดยเฉพาะการผลิตจอภาพ TFT - LCD (Thin Film Transistor - Liquid Crystal Display) เทคโนโลยีชีวภาพ นาโนเทคโนโลยี พร้อมกับปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตจาก OEM (Original Equipment Manufacturing ที่ผลิตตามคำสั่งของลูกค้า) ไปสู่ ODM (Original Design Manufacturing) ที่ลูกค้าเพียงบอกความต้องการเท่านั้น บริษัทไต้หวันจะผลิตจำหน่ายแก่ลูกค้าโดยวิจัย พัฒนา และออกแบบเอง นับเป็นรูปแบบธุรกิจซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นและบางส่วนไปสู่การผลิตแบบ OBM (Own Brand Manufacturing (OBM) เช่น เอเซอร์, VIA, SiS, Asustek, MediaTek, BenQ ที่มีทั้งการออกแบบ ผลิต และจำหน่ายภายใต้แบรนด์ของตนเอง นับว่าเป็นการปฏิวัติภาพลักษณ์ของแบรนด์ไต้หวันได้อย่างสิ้นเชิง

หน่วยงานของรัฐบาลไต้หวันได้มีโครงการที่มีส่วนในการผลักดันให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยี จนไปสู่ระดับที่สามารถสร้างแบรนด์สินค้าไต้หวันได้ โดยมีโครงการที่น่าศึกษา ดังนี้

- **โครงการ Taiwan Rapid Innovation Prototyping League for Enterpreneurs (TRIPLE)** เป็นโครงการที่รวบรวมผู้ผลิตตัวต้นแบบชั้นนำของไต้หวันและสถาบันวิจัยพัฒนาที่มีชื่อเสียง มาจับคู่ตั้งบริษัทใหม่ โดย TRIPLE จะคอยช่วยเหลือการพัฒนาเทคโนโลยี ปัจจุบัน TRIPLE มีสมาชิกมากกว่า 260 กลุ่มอุตสาหกรรม โดยสมาชิกจะมีการร่วมกันให้ความรู้ ข้อมูลเพื่อร่วมกันพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ โดยเฉพาะเทคโนโลยี Digital และ Biotechnology
- **โครงการ R&D Organization TDP หรือ โครงการพัฒนาเทคโนโลยีโดยองค์กรวิจัย** ซึ่งโครงการนี้จะมีองค์กรด้านการวิจัยชั้นนำของไต้หวันเข้าร่วม อาทิ Industrial Technology Research Institute (ITRI), Institute for Information Industry (LLL), Metal Industries Research and Development Center (MIRDC) เป็นต้น

โครงการนี้มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนคือ การผสานรวมและพัฒนาเทคโนโลยีในองค์ความรู้ที่แตกต่างกัน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาเทคโนโลยีในกลุ่มดังต่อไปนี้

1. กลุ่มเทคโนโลยีอัจฉริยะ เช่น อุปกรณ์การแพทย์ อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้า
2. กลุ่มพลังงานสีเขียว เช่น ยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรีลิเธียมที่มีความปลอดภัยสูง
3. กลุ่มเทคโนโลยีการผลิตอัจฉริยะ เช่น หุ่นยนต์ วัสดุเหล็ก
4. กลุ่มนวัตกรรมเพื่อชีวิตที่ดีขึ้น เช่น เทคโนโลยีสามมิติ สำหรับการแพทย์และทันตกรรม
5. กลุ่มนวัตกรรมด้านการบริการ เช่น Big Data

ความสำเร็จของโครงการที่ผ่านมาถูกวัดด้วยความสำเร็จในหลายมิติ เช่น สถิติการจดสิทธิบัตรของไต้หวันได้มีสถิติสูงขึ้นมาโดยตลอดในระยะ 10 ปี ที่ผ่านมานี้ โดยในปี ค.ศ. 2010 มีการจดสิทธิบัตรภายใต้โครงการนี้รวม 865 สิทธิบัตร และได้เพิ่มขึ้นเป็น 1,098 ในปี ค.ศ. 2015 นอกจากนั้นยังมีการวัดความสำเร็จจากรายได้ที่เกิดขึ้นจากการถ่ายทอดเทคโนโลยี ซึ่งมีการเก็บข้อมูลว่า โครงการนี้สามารถสร้างรายได้จากการถ่ายทอดเทคโนโลยีได้สูงถึง 1.3 พันล้านเหรียญไต้หวันต่อปี และมีการลงทุนที่เกี่ยวข้องสูงถึง 50.6 พันล้านเหรียญไต้หวันอีกด้วย

- **โครงการ A+ Industrial Innovation R&D**

โครงการนี้มุ่งเน้นให้ผู้ประกอบการลงทุนในเทคโนโลยีขั้นสูง ที่มีมูลค่าทางอุตสาหกรรมสูงขึ้น ซึ่งมีโครงการย่อยๆ อีกหลายโครงการ ไม่ว่าจะเป็นโครงการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการขนาดเล็กมีการวิจัยพัฒนา (Foresight Program) โครงการพัฒนาห่วงโซ่อุปทานในอุตสาหกรรมให้สมบูรณ์ (Integrated Program) โครงการคู่ค้านวัตกรรม

โครงการ A+ ถือว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างสูง โดยโครงการนี้สามารถทำให้เกิด 145 โครงการใน Foresight Program 137 Integrated Program และยิ่งกว่านั้น ตั้งแต่ปี ค.ศ. 2002 – 2017 โครงการนี้ได้ก่อให้เกิดการสร้างศูนย์วิจัยและพัฒนา 238 แห่ง ซึ่งดำเนินการโดยบริษัทไต้หวันขนาดเล็ก และมีการก่อสร้างศูนย์วิจัยและพัฒนาอีก 65 แห่งที่ดำเนินการร่วมกันระหว่างผู้ประกอบการไต้หวันและต่างชาติ

ทั้งนี้ โครงการหนึ่งที่เป็นตัวอย่างของความสำเร็จของโครงการ A+ คือ การสร้างแบรนด์จักรยานของไต้หวันให้เป็นแบรนด์ระดับโลก ที่เกิดขึ้นมาจากการปรับตัวจากการย้ายฐานการผลิตของผู้ผลิตจักรยานแบรนด์ระดับโลกไปสู่ประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ ทำให้ผู้ประกอบการจักรยานไต้หวัน ซึ่งก่อนหน้านั้นเป็นฐานการผลิตที่สำคัญต้องมารวมตัวกัน สร้างงานวิจัยและพัฒนาแบรนด์สินค้าของตัวเองขึ้นมา พร้อมกับพัฒนาห่วงโซ่ผลิตภัณฑ์ ยกระดับสินค้าขึ้นมา จนในวันนี้จักรยานไต้หวัน ถือว่าเป็นสินค้าระดับโลกไปแล้ว

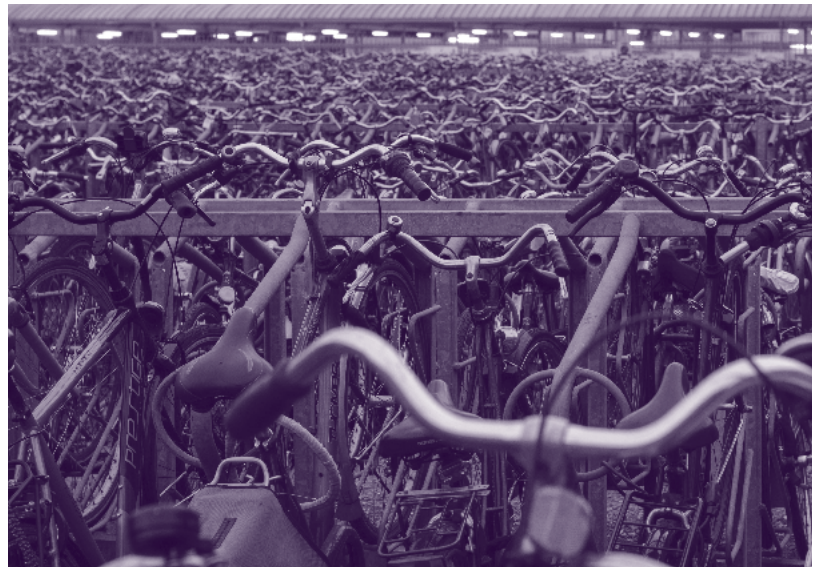

ไต้หวันมีมาตรการจูงใจด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีค่อนข้างชัดเจน

นโยบายและรูปแบบการส่งเสริมการถ่ายทอดเทคโนโลยีของไต้หวัน

ไต้หวันเป็นประเทศที่มีมาตรการจูงใจด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยีค่อนข้างชัดเจน ซึ่งมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดเทคโนโลยี มีรายละเอียด ดังนี้

มาตรการจูงใจด้านภาษีเพื่อส่งเสริมการลงทุน

1. การลดหย่อนภาษีสำหรับการวิจัยและพัฒนา และการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากร มี 2 รูปแบบ คือ

- หักลดภาษีด้วยการลงทุนถึงร้อยละ 35 ของมูลค่าการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา และการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรจากภาษีรายได้ของบริษัทเป็นระยะเวลา 5 ปีนับตั้งแต่ที่ได้มีการลงทุนในด้านดังกล่าว
- หักค่าใช้จ่ายถึงร้อยละ 50 ของมูลค่าการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา และการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรที่สูงกว่ามูลค่าการลงทุนเฉลี่ยใน 2 ปีหลังสุดในด้านดังกล่าว สำหรับภาษีรายได้ของบริษัท อย่างไรก็ตามการหักลดค่าใช้จ่ายสำหรับภาษีประเภทดังกล่าวไม่อาจเกินร้อยละ 50 สำหรับภาษีรายได้จากกำไรของบริษัทในปีนั้น ๆ

2. การลดหย่อนภาษีสำหรับการจัดซื้อเครื่องจักรและเทคโนโลยีใหม่

บริษัทสามารถลดหย่อนภาษีได้ระหว่างร้อยละ 5 – 20 ของมูลค่าการลงทุนในด้านต่าง ๆ จากภาษีรายได้ของบริษัท ดังนี้

2.1 การลงทุนในเครื่องจักรหรือเทคโนโลยี

2.2 การลงทุนในอุปกรณ์สำหรับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

2.3 การลงทุนในเครื่องจักรหรือเทคโนโลยีใหม่ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมพลังงานสะอาด ประหยัดพลังงาน หรือการ Recycle ขยะและของเหลือจากการผลิต

2.4 การลงทุนในเครื่องจักรหรือเทคโนโลยีสำหรับการลดภาวะก๊าซเรือนกระจกและการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน

2.5 การลงทุนใน Hardware หรือ Software หรือเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของบริษัท

2.6 การหักค่าลดหย่อนภาษีในประเภทดังกล่าวไม่สามารถหักเกินร้อยละ 50 ของมูลค่าภาษีรายได้จากกำไรของบริษัททั้งหมดได้ อย่างไรก็ตามมูลค่าค่าลดหย่อนที่ไม่สามารถใช้ได้เนื่องจากเกินสัดส่วนร้อยละ 50 ในปีนั้น สามารถจะนำไปใช้ในปีต่อ ๆ ไปได้เป็นระยะเวลา 5 ปีนับตั้งแต่ได้มีการลงทุนในเครื่องจักรหรือเทคโนโลยีประเภทดังกล่าว

3. การยกเว้นภาษีสำหรับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสำคัญหรืออุตสาหกรรมยุทธศาสตร์

มาตรา 8 ของกฎหมายว่าด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมไต้หวันระบุว่า จะยกเว้นภาษีรายได้จากกำไรของบริษัทเป็นระยะเวลา 5 ปีสำหรับบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมสำคัญหรืออุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ของไต้หวัน ตามที่กำหนดโดยประกาศของกระทรวงเศรษฐกิจไต้หวัน

อุตสาหกรรมสำคัญหรืออุตสาหกรรมยุทธศาสตร์ของไต้หวันในปัจจุบันประกอบด้วย อิเล็กทรอนิกส์ Precision Electronic Components, Precision Machinery อากาศยาน ชีวแพทย์ เคมีขั้นสูง เทคโนโลยีสะอาด Advanced Materials นาโนเทคโนโลยี บริการด้านเทคโนโลยี อุตสาหกรรมหรือบริการอื่นๆ ที่กำหนดโดยคณะรัฐมนตรีไต้หวัน การขนส่งระหว่างประเทศ และเกษตรกรรม

4. การยกเว้นภาษีรายได้สำหรับการซื้อหุ้นเพื่อแลกกับการส่งมอบเทคโนโลยี

หากผู้ลงทุนต่างชาติเข้าถือครองหุ้นบริษัทไต้หวันด้วยวิธีการส่งมอบเทคโนโลยีในสัดส่วนเกินกว่าร้อยละ 20 นักลงทุนดังกล่าวจะได้รับการยกเว้นภาษีรายได้จากหุ้นดังกล่าวเป็นระยะเวลา 5 ปีนับตั้งแต่ที่มีการส่งมอบเทคโนโลยี อย่างไรก็ตามหากมีการขายหุ้นดังกล่าวในช่วง 5 ปี ผู้ลงทุนจะต้องจ่ายภาษีนับตั้งแต่ปีที่มีการส่งมอบเทคโนโลยี

5. การลดหย่อนภาษีรายได้สำหรับ Options การถือครองหุ้นซึ่งแลกเปลี่ยนกับการส่งมอบเทคโนโลยี

บริษัทไต้หวันสามารถออก Options สำหรับการถือครองหุ้นให้กับผู้ลงทุนต่างชาติที่เป็นผู้มอบสิทธิบัตรหรือเทคโนโลยีพิเศษได้ ในกรณีที่ผู้ลงทุนประสงค์ที่จะเข้าถือครองหุ้นดังกล่าว ทั้งนี้อัตราภาษีสำหรับ Options หุ้นจะเท่ากับส่วนต่างของราคาหุ้นในปัจจุบันกับราคาหุ้น ณ เวลาที่ออก Options สำหรับการถือครองหุ้น โดยจะคำนวณอัตราที่ต้องเสียภาษีหลังจากหักค่าใช้จ่ายตามมูลค่าของสิทธิบัตรและเทคโนโลยีที่ได้ส่งมอบแล้ว

6. มาตรการยกเว้นภาษีสำหรับการส่งมอบเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพและเวชภัณฑ์ใหม่

ผู้ลงทุนในอุตสาหกรรมดังกล่าวจะต้องเสียภาษีของกำไรจากหุ้นโดยคำนวณจากราคาที่ผู้ลงทุนได้ถือครองหุ้นแล้ว ไม่ใช่ราคาในระยะเวลาที่ได้เข้าซื้อหุ้นบริษัทในอุตสาหกรรมเทคโนโลยีชีวภาพและเวชภัณฑ์ใหม่ของไต้หวันสามารถที่จะออก Options สำหรับหุ้นให้กับผู้เชี่ยวชาญและนักลงทุนด้านเทคโนโลยีในราคาที่ต่ำกว่าราคาหุ้นในตลาด และหุ้นดังกล่าวจะต้องเสียภาษีก็ต่อเมื่อมีการโอนกรรมสิทธิ์ของหุ้นแล้ว

7. การยกเว้นภาษีจากรายได้จากการตั้งสำนักงานใหญ่

บริษัทที่ตั้งสำนักงานใหญ่ในไต้หวันและเป็นการลงทุนที่สามารถสร้างประโยชน์ให้กับเศรษฐกิจไต้หวัน ซึ่งกระทรวงเศรษฐการไต้หวันเป็นผู้พิจารณาจะได้รับการยกเว้นจากภาษีรายได้ของบริษัทในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร เทคโนโลยีและการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี อาทิ รายได้จากลิขสิทธิ์ กำไรจากการลงทุน และรายได้จากการขายทรัพย์สิน

8. การยกเว้นภาษีรายได้จากการขายสิทธิบัตร

บริษัทต่างชาติจะได้รับการยกเว้นภาษีรายได้จากการขายสิทธิบัตรให้กับบริษัทไต้หวัน โดยต้องได้รับอนุมัติจากสำนักงานพัฒนาอุตสาหกรรม กระทรวงเศรษฐการไต้หวันก่อน

มาตรการจูงใจที่มิใช่มาตรการทางภาษี

1. การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา รัฐบาลไต้หวันสามารถจะให้เงินสนับสนุนได้ถึงร้อยละ 40 ของมูลค่าค่าใช้จ่ายในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชนิดใหม่ โดยรัฐบาลไต้หวันสามารถจะให้เงินสนับสนุนได้ถึงร้อยละ 50 ของมูลค่าค่าใช้จ่ายสำหรับการวิจัยและพัฒนาสำหรับบริษัทที่มีศักยภาพในด้านดังกล่าว

บริษัทต่างชาติจะได้รับการยกเว้นภาษีรายได้ จากการขายสิทธิบัตรให้กับบริษัทไต้หวัน โดยต้องได้รับอนุมัติจากสำนักงานพัฒนาอุตสาหกรรม กระทรวงเศรษฐการไต้หวันก่อน

2. สินเชื่ออัตราดอกเบี้ยต่ำ

รัฐบาลไต้หวันสามารถนำเงินจากกองทุนเพื่อการพัฒนาแห่งชาติของไต้หวัน มาใช้เป็นสินเชื่อให้กับบริษัทที่ประสงค์จะพัฒนาโครงสร้างทางอุตสาหกรรมของตน โดยต้องผ่านการอนุมัติของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนไต้หวัน

รัฐบาลไต้หวันสามารถจะปล่อยสินเชื่อให้กับบริษัทที่ประสงค์จะดำเนินการวิจัยและพัฒนาด้านอุตสาหกรรม โดยจะต้องได้รับการอนุมัติจากสำนักงานพัฒนาอุตสาหกรรมไต้หวัน มูลค่าสินเชื่อจะต้องไม่เกินร้อยละ 80 ของมูลค่าการลงทุนในโครงการหรือ 65 ล้านเหรียญไต้หวัน

เรื่อง | ณชนก จิตรมาศ

ถนนสู่ BUILD

กลุ่ม BUILD จัดงานสัมมนา ร่วมกับการท่าอากาศยานอู่ตะเภา สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ และ บมจ.การบินไทย

ในหัวข้อระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก เมืองการบินตะวันออก แผนและนโยบายการใช้ และผลิตชิ้นส่วนดาวเทียมในประเทศไทย

หน่วยงานร่วมจัดสัมมนา

เมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2560 ที่ผ่านมา กลุ่ม BUILD สัมมนาในงาน Subcon Thailand 2017 ที่ไบเทค บางนา ภายในงานได้รับความสนใจจากประชาชนเข้าร่วมฟังบรรยายเป็นจำนวนมาก

สนามบินนานาชาติอู่ตะเภา บนเนื้อที่ 16,000 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ 2 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรีและระยอง เดิมทีสนามบินอู่ตะเภาเป็นพื้นที่ของกองการบินทหารเรือเพื่อใช้เป็นฐานการบินภายในราชการทหาร ซึ่งภายในพื้นที่ยังมีหน่วยงาน กรมวิทยาศาสตร์ทหารเรือ กรมฝนหลวง กองทัพอากาศฝูงบินเพื่อการฝึกบิน ปัจจุบันยังมีหน่วยงานให้บริการในเชิงพาณิชย์ เช่น การท่าอากาศยานอู่ตะเภาและศูนย์ซ่อมบำรุงของ บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

สนามบินนานาชาติอู่ตะเภาเป็นสนามบินที่มีรันเวย์ขนาดใหญ่มาตรฐานระดับโลก สามารถรองรับเครื่องบินขนาดใหญ่ได้ทุกชนิด เช่น Airbus A380 Boing B747 และมีลานจอดเครื่องบินซึ่งรองรับได้มากถึง 65 ลำ ในปี 2559 ที่ผ่านมา รองรับนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาได้มากถึง 771,986 คน 7,888 เที่ยวบิน ซึ่งมีอัตราการเจริญเติบโตสูงถึงร้อยละ 500 เมื่อเทียบกับปี 2558 โดยมีนักท่องเที่ยวหลักๆ เดินทางมาจากประเทศจีนและรัสเซียเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งนิยมเช่าเหมาลำมาลงจอดที่สนามบินแห่งนี้จากการเติบโตที่สูงมาก ทำให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนเห็นโอกาสช่องทางธุรกิจ เช่น การท่องเที่ยว การพัฒนาเมืองให้เป็น MICE City และการท่องเที่ยวทางการแพทย์ เป็นต้น

บริเวณสนามบินนั้นมีพื้นใกล้กับโรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ ซึ่งในอนาคตจะมีการเปิดให้บริการเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาพักรักษาตัวและท่องเที่ยวพักผ่อนที่ประเทศไทยมากขึ้น นอกจากนี้ Airbus ได้มีความร่วมมือกับศูนย์ซ่อมบำรุงการบินไทยเพื่อพัฒนาศักยภาพ ในการซ่อมบำรุงเครื่องบินใช้เดินทางทั้งในและต่างประเทศ โดยจะพัฒนาศูนย์ซ่อมบำรุงนี้ให้เป็นศูนย์กลางการซ่อมระดับเอเชียแปซิฟิก รวมทั้งศูนย์ฝึกอบรมช่างซ่อมบำรุงที่ผลิตช่างฝีมือ และนายช่างอากาศยานตามมาตรฐานระดับสากล รองรับการขยายตัวของธุรกิจซ่อมบำรุงอากาศยานในอนาคต ซึ่งเป็นก้าวสำคัญที่จะพัฒนาโครงสร้างของ บมจ.การบินไทย ซึ่งเดิมมีรายได้จากค่าโดยสารของการให้บริการเที่ยวบินเป็นหลัก

ในอนาคตจะมีรายได้เพิ่มจากการให้บริการซ่อมเครื่องบินด้วย ซึ่งในอนาคตจำนวนเครื่องบินจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นตามความต้องการของลูกค้าที่เดินทางโดยสายการบินราคาประหยัดมากขึ้น นอกจากนี้จะทำให้เกิดการจ้างงานขึ้นในเขตอุตสาหกรรมนี้จำนวนมากกว่า 10,000 ตำแหน่งต่อปี และยังก่อให้เกิดการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมใหม่ ๆ จำนวนมากที่เชื่อมโยงกัน เช่น ศูนย์ฝึกอบรมฝ่ายบริการและสนับสนุนภายในสนามบิน ศูนย์กระจายสินค้าทางการเกษตรและประมง กลุ่มธุรกิจการผลิตชิ้นส่วนอุตสาหกรรมอากาศยาน และอีกหลายกลุ่มอุตสาหกรรม ที่จะเป็นตัวขับเคลื่อนพัฒนาเมืองแห่งนี้ให้มีสภาพเศรษฐกิจที่ดีขึ้นกว่าเดิมเป็นอย่างมาก ทั้งนี้สนามบินอู่ตะเภาเองได้มีแผนในอนาคตที่จะขยายรันเวย์อีกหนึ่งรันเวย์เพื่อรองรับจำนวนเที่ยวบินที่เพิ่มมากขึ้น และแผนการก่อสร้างอาคารผู้โดยสารหลังใหม่เพื่อให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นจากเดิม 800,000 คนต่อปี เป็น 3,000,000 คนต่อปี และภาครัฐเองได้มีการลงทุนนำไปก่อนแล้วในด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ทางด่วนมอเตอร์เวย์ จากกรุงเทพ – ชลบุรี – สนามบินอู่ตะเภา ท่าเรือจุกเสม็ด อำเภอสัตหีบ เพื่อเชื่อมต่อทางเรือเส้นทาง พัทยา – หัวหิน และโครงการรถไฟความเร็วสูงเชื่อมต่อ ดอนเมือง – สุวรรณภูมิ – อู่ตะเภา ทั้งนี้เป็นการบูรณาการเชื่อมโยงด้านโครงสร้างพื้นฐานและดึงดูดนักลงทุนให้เข้ามาลงทุนในระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก หรือ EEC ให้รองรับอุตสาหกรรมคลัสเตอร์อากาศยานแห่งใหม่ และอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูงต่อไปที่จะเกิดขึ้นในอนาคต สุดท้ายนี้หวังว่าข้อมูลทั้งหมดจะเป็นประโยชน์ในการวางแผนในการศึกษาให้กับบุตรหลานของท่านเพื่อให้เข้าสู่ตลาดแรงงานที่ตรงตามกลุ่มอุตสาหกรรมในอนาคตของประเทศและโลก

เรื่อง | ณัฐวีณ์ ทวีพงศภัทร์

คุยสบายๆ กับ...
ชีระ ภาณุพงศ์ อดีตเลขาธิการบีโอไอ

บีโอไอได้รับเกียรติจากท่าน**ชีระ ภาณุพงศ์** อดีตเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (บีโอไอ) คนที่ 6 ให้สัมภาษณ์พิเศษถึงความประทับใจที่มีต่อบีโอไอ ซึ่งท่านได้ถ่ายทอดถึงประสบการณ์และแง่มุมตลอดชีวิตการทำงานของท่าน รวมถึงช่วงที่ได้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนในช่วงระยะเวลา 6 ปี ตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2529 ถึงกันยายน 2534

โดยก่อนที่ท่านจะถ่ายทอดถึงความประทับใจที่มีต่อบีโอไอ ท่านได้บอกถึงความตั้งใจหลังเกษียณอายุราชการว่าตั้งใจจะทำงานกับบริษัทคนไทยที่มีโอกาสเติบโต เพื่อจะได้ช่วยผลักดันส่งเสริมให้แนวทางและข้อคิดต่าง ๆ ประกอบการตัดสินใจ ปัจจุบันท่านได้วางมือมาได้ 2 ปีและใช้ชีวิตอย่างเรียบง่ายหาความสุขจากภายในมากกว่าภายนอก อย่างเช่นอ่านหนังสือธรรมะมากยิ่งขึ้น ซึ่งท่านบอกว่าเป็นการบริหารร่างกายและจิตใจ ให้มีสุขภาวะดีทั้งร่างกายและจิตใจ ซึ่งบรรยากาศในการสัมภาษณ์ในครั้งนี้เป็นไปด้วยความอบอุ่นและเป็นกันเอง

จากต้นกล้าน้อยสู่ต้นไม้ใหญ่... เติบโตด้วยการศึกษา

ท่านชีระเป็นคนใต้ อยู่จังหวัดสงขลา ท่านมีพี่น้อง 4 คน โดยคุณพ่อเป็นผู้ที่ให้ความสำคัญกับเรื่องการศึกษามาก ท่านกล่าวว่าสมัยนั้นเมืองไทยยังดีอยู่ที่เปิดโอกาสให้คนมีการศึกษา เพราะการศึกษาเป็นกำลังสำคัญและเปิดโอกาสให้คนที่ได้รับการศึกษาถูกผลักดันไประดับที่สูงขึ้น แต่ชีวิตก็ไม่มีอะไรที่เรียบง่ายเสมอไป คนเราก็เหมือนกับต้นไม้บนภูเขาต้นไม้ที่ขึ้นสูงแต่อยู่ที่เชิงเขา ก็ไม่อาจสู้ต้นไม้พุ่มเตี้ย ๆ ที่อยู่บนยอดเขาได้ ความสูงนั้นย่อมสูงต่างกันมาก

หลังจากจบ ม.6 ที่มหาวชิราวุธ ก็เข้าเรียนต่อที่เตรียมธรรมศาสตร์ซึ่งสมัยนั้นเปิดเป็น ม.7 ม.8 เป็นปีแรก ตอนสอบเข้า ม.7 สอบได้ลำดับที่ 151 จากที่รับทั้งหมด 500 คน จึงเรียกว่าเป็นรุ่นที่ 500 เรียนอยู่ห้อง 4 และได้เป็นหัวหน้าชั้นพอขึ้น ม.8 เลื่อนมาอยู่ห้อง 1 อยู่ลำดับที่ 5 พอจบ ม.8 ก็มาเรียนต่อที่ธรรมศาสตร์ สมัยนั้นธรรมศาสตร์เป็นมหาวิทยาลัยเปิด ไม่จำเป็นต้องเข้าเรียน ถึงเวลามาสอบได้เลย ตอนจบ ม.8 ยังเข้ารับราชการไม่ได้เพราะอายุน้อยไป

ระหว่างนั้นจึงกลับบ้านไปอยู่ใต้เป็นครูประชาบาลอยู่ระยะสั้นๆ จากนั้นอีก 3 - 4 ปี ก็เรียนจบที่ ธรรมศาสตร์ วุฒิธรรมศาสตร์บัณฑิต (ธ.บ.) ซึ่งเรียนด้านเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ และกฎหมาย เป็นการเรียนแบบกว้างและหลากหลาย เนื่องจากในสมัยนั้นยังไม่มีการเรียนแยกเฉพาะสาขาวิชา

พอจบธรรมศาสตร์ก็ไปทำงานที่กรมศุลกากร เป็นข้าราชการระดับชั้นจัตวา ทำอยู่ 2 - 3 ปี พอดีทางกระทรวงต่างประเทศเปิดสอบชั้นตรี รับจำนวน 2 คน สอบเข้าได้และทำงานได้ 2 ปีกว่าๆ แต่ยังไม่มีสิทธิ์สอบชิงทุนของกระทรวงต่างประเทศ เพราะมีเงื่อนไขว่าต้องทำงานมาแล้ว 3 ปี จึงเลือกไปสอบทุนของกรมทะเบียนการค้า กระทรวงพาณิชย์ ด้านบัญชีที่ University of Leeds และปริญญาโทด้านเศรษฐศาสตร์ที่ University of London ประเทศอังกฤษ และได้มีโอกาสดูงานในยุโรปอีก 5 - 6 ประเทศ ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของกระทรวงพาณิชย์ ที่ต้องการให้ท่านทำเรื่องจัดตั้งสิทธิบัตร

เมื่อกลับมาทำงานที่กระทรวงพาณิชย์ ท่านได้ช่วยร่างกฎหมายสิทธิบัตรขึ้นมา ต่อมามีการตั้งกระทรวงพัฒนาขึ้นเป็นกระทรวงใหม่ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รวบรวมกรมต่างๆ ที่ดูแลโครงสร้างพื้นฐานที่จะพัฒนาเศรษฐกิจขึ้น เช่น กรมทางหลวง การไฟฟ้า ถนน สหกรณ์ ชลประทาน ซึ่งก่อนจะโอนมาอยู่ที่สำนักงานวิชาการและวางแผน กระทรวงพัฒนา ดร.อำนวย วีรวรรณ ได้ให้ท่านเข้ามาช่วยงานรับผิดชอบวิเคราะห์ความคุ้มค่าและโอกาสความสำเร็จของโครงการต่างๆ ก่อนที่จะตั้งงบประมาณโครงการ

ระหว่างทำงานที่นั่นมีโอกาสพบปะ วิเคราะห์โครงการของกรมทางหลวงและกรมชลประทานมากพอสมควร และได้เดินทางไปเกือบทุกจังหวัดในประเทศ ได้รู้จักและทำงานร่วมกับวิศวกรเป็นหลัก

ตอนเข้ามาทำงานที่บีโอไอ ท่านเป็นข้าราชการชั้นเอกและช่วยงาน ดร.อำนวย อยู่ที่กองอำนวยการแผนและวิชาการ

ทำงานอยู่ระยะหนึ่งก่อนสำนักดังกล่าวจะถูกยุบไป ซึ่งระหว่างที่อยู่กระทรวงพัฒนาช่วงปลายๆ ก็มีการตั้งบีโอไอขึ้นมาคู่ขนานกัน มีการตั้งกรรมการเข้ามาดูแลเฉพาะตอนนั้นยังไม่เป็นกรมหรือกระทรวงอะไร ช่วงนั้นบีโอไอยังขาดคนมาก จึงดึง ดร.อำนวย และท่านไปช่วยงานอยู่ที่สำนักงานที่ราชดำเนินตอนหลังกระทรวงพัฒนาถูกยุบไป จึงถูกดึงไปทำงานที่บีโอไอเป็นการถาวร

ตอนเข้ามาทำงานที่บีโอไอ ท่านเป็นข้าราชการชั้นเอกและช่วยงาน ดร.อำนวย อยู่ที่กองอำนวยการแผนและวิชาการ ช่วงนั้นมีต่างชาติมาช่วยงานและมีการวิเคราะห์โครงการ ซึ่งช่วงก่อนปี 2508 ยังไม่มีกฎหมาย เกี่ยวกับการส่งเสริมการลงทุน ท่านจึงมีบทบาทสำคัญในการร่างกฎหมายฉบับต่างๆ ของบีโอไอ โดยเฉพาะกฎหมายส่งเสริมการลงทุนปี 2520 ซึ่งแม้ปัจจุบันนี้จะมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงแต่ก็ยังคงโครงสร้างเดิมอยู่

ท่านซีระเข้ารับตำแหน่งวิทยากรพิเศษ ปี 2513 ได้เลื่อนเป็นรองเลขาฯ ระดับ 9 ปี 2519 เป็นรองเลขาฯ ระดับ 10 ปี 2522 นับว่าท่านเป็นรองเลขาฯ บีโอไอ ที่อยู่ในตำแหน่งนี้นานที่สุดถึง 10 ปี และในปี 2529 ถึงปี 2534 ดำรงตำแหน่งเลขาฯ บีโอไอ ระดับ 11 ท่านได้กล่าวว่า ประสบการณ์ที่ได้ทำงานกับเลขาฯ หลายสมัยทำให้ได้เรียนรู้การทำงานที่หลากหลายอย่าง ดร.อำนวย ได้เรียนรู้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ วิธีคิด การให้เหตุผล วิธีการนำเสนอ คุณสมพรเป็นวิศวกร มีความคิดและคำพูดที่ชัดเจน คุณชาญชัยด้านบุคลิกภาพ คุณเดชาด้านการปกครองและการที่ท่านจบกฎหมาย บัญชี เศรษฐศาสตร์ และได้ทำงานร่วมกับวิศวะ ท่านมองว่างานที่บีโอไอต้องการคนที่มีความรู้ที่หลากหลาย จึงจะช่วยเสริมการทำงานให้ดียิ่งขึ้น

บทบาทบีโอไอที่ผ่านมา ในสายตาท่านชีระ

ท่านชีระเล่าว่า สมัยนั้นบีโอไอได้ตั้งเป็นสำนักงานไม่นาน แต่มีกระบวนการทำงานที่ครบแล้ว ได้มีโอกาสไปดูงานที่มาเลเซีย และสิงคโปร์ ที่มีการทำงานด้านการชักจูงการลงทุนก่อนไทย สรุปตอนนั้นเป็นภาวะที่ต้องดึงนักลงทุนจากต่างประเทศเข้ามาต้องทำให้ต่างประเทศสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งญี่ปุ่น ดังนั้นบีโอไอจึงมีบทบาทในการตอบสนองนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ทำให้เกิดการลงทุนเพื่อทดแทนการนำเข้า ซึ่งประสบความสำเร็จด้วยดี แต่ในขณะเดียวกันประเทศไทยกำลังเติบโต ซึ่งบีโอไอเป็นจุดศูนย์รวม คือเซ็นเตอร์เพื่อขึ้นตรงกับคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ทำงานรวดเร็ว

อีกทั้งด้านโครงสร้างภาษีสมัยนั้นไม่เหมาะที่จะทำให้เกิดระบบอุตสาหกรรมในประเทศ เพราะว่าวัตถุดิบแพงกว่าราคาสินค้าสำเร็จรูป จึงถูกโจมตีจากตลาดต่างประเทศ นำมาสู่การวิเคราะห์โครงการว่าโครงการไหนที่ควรจะได้รับการส่งเสริม โดยการส่งเสริมที่ดีนั้นต้องไม่ทำให้รัฐบาลสูญเสียประโยชน์ ต้องใช้ดุลพินิจพอสมควรว่าเมื่อเกิดการลงทุนเข้ามาแล้ว จะคุ้มกันหรือไม่กับที่จะต้องเสียไป ในการคุ้มครองอุตสาหกรรมเราต้องอธิบายให้เค้าเข้าใจว่าเราจะให้สิทธิ์ลดหย่อนเป็นการชั่วคราว ให้ในรายที่จำเป็น และเฝ้าดูตลอดเวลา โดยทำประสานติดต่อกับกระทรวงการคลังตลอดเวลา

สมัยนั้นการออกไปหานักลงทุน เราทำน้อย เราอยู่กับที่ ให้นักลงทุนเข้ามาหาเราเอง ตอนหลังเราค่อยเพิ่มไปหานักลงทุนมากขึ้น

แต่สมัยนั้นการออกไปหานักลงทุน เราทำน้อย เราอยู่กับที่ ให้นักลงทุนเข้ามาหาเราเอง ตอนหลังเราค่อยเพิ่มไปหานักลงทุนมากขึ้น และตั้งสำนักงานในต่างประเทศเพราะมีการแข่งขันกันมากขึ้น ซึ่งสมัยนั้นมีสำนักงานต่างประเทศแล้วคือ ญี่ปุ่น ฮ่องกง ออสเตรเลีย นิวยอร์ก ภายหลังมีในยุโรปที่แฟรงก์เฟิร์ต ซึ่งเรามีโอกาสสัมผัสกับผู้บริหารระดับสูง ผู้เชี่ยวชาญในวงการต่างๆ ผ่านการประสานงาน ซึ่งในจุดนี้อยากให้เจ้าหน้าที่ตักตวงความรู้จากบุคคลชั้นนำทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งมีประสบการณ์ ความรู้ไว้มากๆ นอกจากนี้อยากให้เรา Feel good Do good มีความสุขกับการทำงานและพึงพอใจกับสิ่งที่ทำอยู่

ความประทับใจ... บีโอไอเปิดโอกาสให้เห็นโลกมากขึ้น

ย้อนไปเมื่อ 25 ปีที่แล้ว การได้ทำงานที่บีโอไอนับเป็นการเปิดโอกาสให้เห็นโลกในมุมมองต่างๆ อย่างกว้างขวางขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องของวิชาการ ได้แสวงหาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติม จากการที่ได้พบปะผู้คนที่หลากหลาย ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่ดี และเมื่อได้ลงมือปฏิบัติงานจริง จึงมีความรู้สึกสนุกกับงานที่ได้รับมอบหมาย นอกจากนี้ยังมีโอกาสได้ทำความรู้จักกับคนอื่นๆ เพิ่มขึ้น จึงทำให้เราเป็นที่รู้จักทั้งจากภาครัฐ สถาบันศึกษา และภาคเอกชน แต่กว่าจะมาถึงจุดนี้ได้ไม่ใช่เรื่องง่าย ต้องรู้จักซักถามจากผู้รู้ หาเวลาเรียนรู้เพิ่มเติม หมั่นฝึกสังเกต และจดจำเรื่องราวต่างๆ จากนั้นใช้สติปัญญาวิเคราะห์ให้เป็นเหตุเป็นผลกัน

การทำงานในตำแหน่งที่สูงขึ้นในทุกระดับนั้น เรื่องการบริหารบุคลากรเป็นเรื่องสำคัญ ผู้บริหารระดับสูง รวมถึงผู้ที่เป็นระดับหัวหน้างานด้วย ควรเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชา ได้แสดงความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ เพื่อจะได้เห็นศักยภาพของแต่ละคนว่าเหมาะสมกับการทำงานด้านไหนอย่างไร พร้อมสร้างแรงจูงใจ และให้กำลังใจควบคู่ไปด้วย เมื่อเห็นความสามารถของแต่ละคนแล้ว เรื่องที่ต้องดำเนินการต่อไปคือ ส่งเสริมให้คนๆ นั้นเรียนรู้ให้กว้างมากขึ้น เพื่อเพิ่มพูนความรอบรู้ ควรเน้นเรื่องฝึกอบรมให้มากเป็นพิเศษ โดยเฉพาะภาษาต่างประเทศ อาทิ ภาษาอังกฤษ และภาษาอื่นๆ รวมถึงความเจริญก้าวหน้าของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันที่พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว

ท่านชีระ ภาณุพงศ์ ยังฝากข้อคิดไว้สำหรับเจ้าหน้าที่บีโอไอว่า“หากต้องการความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ต้องเริ่มที่ตัวเราก่อน ต้องรักที่จะเรียนรู้ เพราะความรู้นั้นสัมพันธ์กับหลายๆ เรื่อง ฉะนั้นเราต้องเปิดโอกาสตัวเองให้รู้กว้างรู้ลึก และ Sense Belonging ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่มีความสำคัญ จะทำอย่างไรเพื่อให้ทุกคนที่ทำงาน เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของบีโอไอ และรักบีโอไออย่างแท้จริง”

ทีมวารสารส่งเสริมการลงทุนกราบขอบพระคุณท่านชีระ ภาณุพงศ์ ที่ได้สละเวลาอันมีค่ายิ่ง ให้ทีมวารสารฯ ได้เข้าสัมภาษณ์เป็นกรณีพิเศษ และขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย ดลบันดาลให้ ท่านชีระ ภาณุพงศ์ และครอบครัวมีสุขภาพแข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ อยู่เป็นมิ่งขวัญให้กับเจ้าหน้าที่ของบีโอไอตลอดไป

โครงการอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุน

เดือนมิถุนายน 2560

1 หมวด 1 เกษตรกรรม และผลิตผลทางการเกษตร

ลำดับ	บริษัท	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	ผู้ร่วมทุน	ที่ตั้ง
1	จะนะน้ำยาง จำกัด	น้ำยางข้น (CONCENTRATED LATEX)	1.14.1	ไทย	สงขลา
2	นิสชุย (ประเทศไทย) จำกัด	อาหารกึ่งสำเร็จรูปแช่แข็ง อาหารพร้อมรับประทานแช่แข็ง	1.17	ไทย - ญี่ปุ่น	สงขลา
3	ธนากุลพันธุ์สัตว์ จำกัด	ปุ๋ยอินทรีย์ (ORGANIC FERTILIZER)	1.1	ไทย	ลำพูน
4	เฟรชโปรดิวส์ จำกัด	เครื่องดื่มจากพืชผักผลไม้บรรจุภาชนะผนึก และพืชผักผลไม้แช่แข็ง และใบตองแช่แข็ง	1.17	ไทย - อินเดีย	ราชบุรี
5	ยูโรเปี้ยนฟู้ด จำกัด (มหาชน)	ขนมมาร์ชเมลโลว์	1.17	ไทย - สิงคโปร์ - มาเลเซีย	ปราจีนบุรี
6	แปซิฟิคแปรรูปสัตว์น้ำ จำกัด	อาหารสำเร็จรูปจากเนื้อสัตว์	1.17	ไทย	สงขลา
7	นายมานะ ศรีพิทักษ์	อาหารสำเร็จรูปจากเนื้อสัตว์	1.17	ไทย	สงขลา
8	เดชา ปักธงชัย ฟาร์ม 2 จำกัด	เลี้ยงไก่เนื้อ	1.5.2	ไทย	นครราชสีมา
9	เต็กเส็ง ไรซ์มิลล์ จำกัด	ข้าวคัดคุณภาพ	1.8	ไทย	สุรินทร์
10	ฟาร์มฟรุ๊ต จำกัด	ผลไม้แช่แข็ง	1.17	ไทย	ฉะเชิงเทรา
11	นายมานะ ศรีพิทักษ์	สัตว์น้ำแช่แข็ง	1.17	ไทย	สงขลา
12	มารุ่ง อินดัสตรี จำกัด	พืชผักผลไม้บรรจุภาชนะผนึก	1.17	ไทย	เชียงใหม่
13	ห้างหุ้นส่วนจำกัด กรีนเดลี่ ฟู้ดส์	พืชผักผลไม้แปรรูปแช่แข็ง	1.17	ไทย	ปทุมธานี
14	ธีรภัทรฟู้ดส์ จำกัด	ผักผลไม้แช่แข็ง	1.17	ไทย	นนทบุรี
15	บางซื่อโรงสีไฟเจียเม้ง จำกัด	ข้าวคัดคุณภาพ	1.8	ไทย	ศรีสะเกษ
16	แลคตาซอย จำกัด	เครื่องดื่มจากธัญพืช	1.17	ไทย	ปราจีนบุรี
17	ศรีตรังแอโกรอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)	น้ำยางข้น (CONCENTRATED LATEX) และสกิมเครฟ (SKIM CREPE)	1.14.1	ไทย - ออสเตรเลีย - สิงคโปร์	สุราษร์ธานี

2 หมวด 2 เหมืองแร่ เซรามิก และโลหะขั้นมูลฐาน

ลำดับ	บริษัท	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	ผู้ร่วมทุน	ที่ตั้ง
1	เนชั่นแนล เอ็นจิเนียริ่ง (ประเทศไทย) จำกัด	ชิ้นส่วนเหล็กทุบสำหรับยานพาหนะ เช่น DRIVE SHAFT, INPUT SHAFT, และ PLANETARY SUN GEAR	2.14	ญี่ปุ่น	ชลบุรี
2	MR. WANG HUANQING	การตัดโลหะ	2.16	จีน	ปราจีนบุรี
3	ฮันอิล ฟอร์จิ้ง (ไทยแลนด์) จำกัด	ชิ้นส่วนเหล็กทุบ (FORGING PART)	2.14	เกาหลีใต้	ระยอง
4	คาเธ่ย์ พรีซิชั่น แคสติ้ง จำกัด	ชิ้นส่วนเหล็กหล่อ และชิ้นส่วนโลหะหล่อ	2.13.2 และ 2.15	ไทย - ไต้หวัน	ฉะเชิงเทรา
5	นายปทุม ยมกกัลป์	กระจกนิรภัย (SAFETY GLASS) เช่น TEMPERED GLASS, LAMINATED GLASS และ INSULATED GLASS	2.4.2	ไทย	พระนครศรีอยุธยา

3 หมวด 3 อุตสาหกรรมเบา

ลำดับ	บริษัท	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	ผู้ร่วมทุน	ที่ตั้ง
1	MR. RAHULL PATRAWALA	เครื่องนุ่งห่ม	3.1.4	อินเดีย	ตาก
2	เมติคูลี่ จำกัด	วัสดุฝังในร่างกาย เช่น กระดูกเทียม (ORTHOPEDIC IMPLANTS) และแผ่นโลหะดามกระดูก (BONE PLATE)	3.11.1	ไทย	กรุงเทพฯ

4 หมวด 4 ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักร และอุปกรณ์ขนส่ง

ลำดับ	บริษัท	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	ผู้ร่วมทุน	ที่ตั้ง
1	อาวเฟง สปริง (ประเทศไทย) จำกัด	สปริง (SPRING)	4.1.3	จีน	ระยอง
2	MR. KJETIL ANDRE ENGVOLDSEN	ผลิตภัณฑ์อะลูมิเนียม เช่น บันไดอเนกประสงค์ โครงอะลูมิเนียมสำหรับเฟอร์นิเจอร์ โครงอะลูมิเนียมสำหรับระเบียงกระจก	4.1.3	นอร์เวย์	ชลบุรี
3	จูง ชิง พรีซิชั่น อินดัสทรี (ไทยแลนด์) จำกัด	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น SHAFT และ TRABSPORT ROLLER	4.1.3	จีน	ระยอง
4	ยูนเชง เพลท-เมคคิ่ง (ไทยแลนด์) จำกัด	ลูกกลิ้งพิมพ์ลายหรืออัดลาย (PRINTING ROLLER)	4.5.2	จีน	สมุทรสาคร
5	ไทย-สแกนดิค สตีล จำกัด	โครงสร้างโลหะสำหรับงานการก่อสร้างหรืองานอุตสาหกรรม (FABRICATION INDUSTRY) เช่น เสาไฟฟ้าแรงสูง เสาสื่อสาร และสถานีไฟฟ้าย่อย	4.14.2	ไทย	ระยอง
6	อิโซเบะ (ไทยแลนด์) จำกัด	เครื่องจักรและอุปกรณ์อัตโนมัติ เช่น RUBBER KENEADING MACHINE	4.5.4	ญี่ปุ่น	สมุทรปราการ
7	นายหลิน หวาง	แม่พิมพ์ และการซ่อมแซมแม่พิมพ์ที่ผลิตเอง	4.5.2	จีน - ฮ่องกง	ปราจีนบุรี
8	คั่น-ชีนเอ (ไทยแลนด์) จำกัด	อุปกรณ์เครื่องจักร เช่น GANTRY LOADER และการซ่อมแซมอุปกรณ์เครื่องจักรที่ผลิตเอง	4.5.2	ไทย - ญี่ปุ่น	ชลบุรี
9	แม็กซ์ พรีซิชั่น โมลด์ดิ้ง จำกัด	แม่พิมพ์และอุปกรณ์จับยึด ชิ้นส่วนแม่พิมพ์ และชิ้นส่วนอุปกรณ์จับยึด และการซ่อมแซมแม่พิมพ์	4.5.2	ไทย	ชลบุรี
10	เคซเท็ม (ไทยแลนด์) จำกัด	ผลิตภัณฑ์จากผงโลหะ (MIM SINTERED PRODUCTS) เช่น ชิ้นส่วนอุปกรณ์การแพทย์ และชิ้นส่วนอุปกรณ์ตกปลา	4.1.1	ญี่ปุ่น	สมุทรปราการ
11	เอ็ม เอ็ม ซี ทูลส์ (ประเทศไทย) จำกัด	CUTTING TOOLS	4.5.2	ญี่ปุ่น	พระนครศรีอยุธยา
12	ซุปเปอร์ฟาสท์ เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด	แม่พิมพ์ ชิ้นส่วนแม่พิมพ์ และการซ่อมแซมแม่พิมพ์	4.5.2	ไต้หวัน	ชลบุรี
13	MR. LI JUN	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น FLANGE, BRACKET และ CONNECTOR	4.1.3	จีน - ซามัว	ชลบุรี
14	ทรี แอร์โรว์ส พรีซีชั่น จำกัด	แม่พิมพ์ ชิ้นส่วนแม่พิมพ์ และการซ่อมแซมแม่พิมพ์	4.5.2	ญี่ปุ่น	ปทุมธานี
15	ไมย์เออร์ อินดัสตรีส์ จำกัด	ภาชนะหุงต้มและชิ้นส่วนเคลือบผิวลื่น	4.1.3 และ 4.2	อังกฤษ - แคนาดา	ชลบุรี
16	ไดชิน เอเชีย แปซิฟิค จำกัด	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น พรมปูพื้นรถยนต์	4.8.17	ญี่ปุ่น - เกาหลี	สมุทรปราการ
17	ยามาโตะ อีสเทิร์น จำกัด	ชิ้นส่วนยานพาหนะ เช่น ชิ้นส่วนท่อไอเสีย และชิ้นส่วนรางสไลด์เบาะรถยนต์	4.8.17	ไทย	ชลบุรี
18	ยางโอตานิ จำกัด	ยางเรเดียล	4.8.4	ไทย	นครปฐม
19	บางกอกโคมัตสุ จำกัด	รถขุดตักตีนตะขาบ (HYDRAULIC EXCAVATOR) และรถตักล้อยาง (WHEEL LOADER)	4.5.2	ไทย - ญี่ปุ่น - สิงคโปร์	ชลบุรี
20	จินรัง อิเล็กทรอนิกส์ เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด	ชิ้นส่วนโลหะ เช่น BRACKET, FRAME และ SHOCK ABSORBER SUPPORT	4.1	จีน	ระยอง
21	แฮลเซี่ยน เทคโนโลยี จำกัด (มหาชน)	CUTTING TOOLS	4.5.2	ไทย - สิงคโปร์ - สวิตเซอร์แลนด์	กรุงเทพฯ

5 หมวด 5 อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์

ลำดับ	บริษัท	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	ผู้ร่วมทุน	ที่ตั้ง
1	นายรัฐศักดิ์ อภิชัยรักษ์	ซอฟต์แวร์	5.7	ไทย	กรุงเทพฯ
2	โพลาร์ แบร์ มิชชั่น จำกัด	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-COMMERCE)	5.8	ไทย - หมู่เกาะเคย์แมน	กรุงเทพฯ
3	ไตรพลัส อินเตอร์เน็ต เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (e-COMMERCE)	5.8	หมู่เกาะเคย์แมน - จีน	กรุงเทพฯ
4	จินเชิง เทคโนโลยี จำกัด	ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า เช่น TEMPERED GLASS และ GLASS PLATE	5.2.5	จีน	ชลบุรี
5	MR. WILLIAM RUSSELL TWINING	ซอฟต์แวร์	5.8	ฝรั่งเศส - แคนาดา - สหรัฐอเมริกา	กรุงเทพฯ
6	MR. PARIKSHIT GUHABISWAS	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (-COMMERCE)	5.8	อินเดีย - ฟิลิปปินส์	กรุงเทพฯ
7	เพอร์เพิล วอยซ์ จำกัด	ซอฟต์แวร์	5.7	ฝรั่งเศส	กรุงเทพฯ
8	ฟากอร์ อีเล็คโทรนิคส์ (ประเทศไทย) จำกัด	DIODE	5.4.9	สเปน	ฉะเชิงเทรา
9	แรบบิท อินเตอร์เน็ต จำกัด	ซอฟต์แวร์	5.7.3	ไทย - ฮ่องกง	เชียงใหม่
10	MR. JOE RYAN	ซอฟต์แวร์	5.7	อังกฤษ	เชียงใหม่
11	อินฟีเนีย โซลูชั่นส์ แอนด์ เซอร์วิส (ประเทศไทย) จำกัด	ซอฟต์แวร์	5.7	อินเดีย	กรุงเทพฯ
12	นายณัฐวุฒิ ชัยนิลพันธุ์	ซอฟต์แวร์	5.7	ไทย	เชียงใหม่
13	เจนโตส (ประเทศไทย) จำกัด	LED LIGHTING เช่น ไฟฉายคาดหัว ไฟฉายและไฟฉายสปอตไลท์	5.2.2	ญี่ปุ่น	ชลบุรี
14	MR. YUSUKE OBINATA	ซอฟต์แวร์	5.7	ญี่ปุ่น	กรุงเทพฯ
15	นีโอเน็ตเวิร์ค จำกัด	ซอฟต์แวร์	5.7	ไทย	กรุงเทพฯ
16	MRS. ANGELA MICHELLE FERGUSON	ซอฟต์แวร์	5.7	อังกฤษ - ออสเตรเลีย - อินเดีย - จีน	กรุงเทพฯ
17	MR. TOMMY EKSTROM	ซอฟต์แวร์	5.7	สวีเดน	กรุงเทพฯ
18	อัลฟ่า ออฟฟิช ออโตเมชั่น จำกัด	ซอฟต์แวร์	5.7	ไทย	กรุงเทพฯ
19	MR. JIAZHE QIAN	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	5.8	สิงคโปร์ - จีน	กรุงเทพฯ
20	อีด้า อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด	PRINTED CIRCUIT BOARD ASSEMBLY (PCBA)	5.4.14	ญี่ปุ่น	สมุทรปราการ
21	นายสมศักดิ์ อิทธิวิบูลย์	ซอฟต์แวร์	5.7	ไทย	นครสวรรค์
22	MR. HO CHENG CHEW	พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์	5.8	สิงคโปร์	กรุงเทพฯ
23	ชาร์ป แมนูแฟคเจอริ่ง (ประเทศไทย) จำกัด	เครื่องรับโทรทัศน์ เช่น LED TV และ LCD TV	5.3.5	ญี่ปุ่น	นครปฐม
24	นาสเกต รีเทล จำกัด	ซอฟต์แวร์	5.7	ไทย	กรุงเทพฯ
25	ต้าถุง (ประเทศไทย) จำกัด	สายไฟฟ้าหุ้มฉนวน	5.2.5	ไต้หวัน	ชลบุรี
26	ฟินิกซิคท์ จำกัด	ให้บริการเทคโนโลยีดิจิทัล	5.9	สิงคโปร์ - ไทย	กรุงเทพฯ
27	MR. TOMI JUHANI HANNINEN	การออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์ (ELECTRONICS DESIGN) และผลิตภัณฑ์ต่อเนื่องจากการออกแบบทางอิเล็กทรอนิกส์ เช่น PCBA	5.6.2	ไทย - ฟินแลนด์ - ฝรั่งเศส	ราชบุรี

ลำดับ	บริษัท	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	ผู้ร่วมทุน	ที่ตั้ง
28	ลาวา อินเตอร์เนชั่นแนล (ประเทศไทย) จำกัด	ให้บริการเทคโนโลยีดิจิทัล (DIGITAL SERVICES)	5.9	จีน	กรุงเทพฯ
29	เอเพ็กซ์ เซอร์คิต (ไทยแลนด์) จำกัด	แผ่นวงจรพิมพ์ (PRINTED CIRCUIT BOARD)	5.4.12	ไต้หวัน - หมู่เกาะเคย์แมน	สมุทรสาคร
30	แม็กซิม อินทริเกรดเต็ด โปรดักส์ (ประเทศไทย) จำกัด	INTEGRATED CIRCUIT TESTING และ WAFER TESTING	5.4.9	สหรัฐฯ	ชลบุรี

6 หมวด 6 เคมีภัณฑ์ พลาสติก และกระดาษ

ลำดับ	บริษัท	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	ผู้ร่วมทุน	ที่ตั้ง
1	อิมแพคท์ พรินท์ติ้ง จำกัด	สิ่งพิมพ์ทั่วไป	6.14.2	ไทย	กรุงเทพฯ
2	อาร์ทิสัน อินดัสตรีส์ จำกัด	ชิ้นส่วนพลาสติกสำหรับอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น เครื่องใช้ไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และยานยนต์	6.6	แองกวิลลา - ไต้หวัน	สมุทรปราการ
3	เทย์ก้า (ไทยแลนด์) จำกัด	ผลิตภัณฑ์เคมีเพื่อการอุตสาหกรรม	6.1	ญี่ปุ่น	ชลบุรี
4	เอ็น. ซี. อาร์ รับเบอร์อินดัสตรี้ จำกัด	ท่อยางสำหรับอุตสาหกรรม	6.6	ไทย - สหรัฐฯ	ระยอง
5	นางสาวสิริณัฐ ทรรพวสุ	HYDROGENATED STYRENIC BLOCK COPOLYMER (HSBC)	6.5	ไทย - ญี่ปุ่น	ระยอง
6	นางสาวสิริณัฐ ทรรพวสุ	ISOPRENOL (IPEA) และ 3-METHYL-1, 5-PENTANEDIOL (MPD)	6.5	ญี่ปุ่น	ระยอง

7 หมวด 7 บริการ และสาธารณูปโภค

ลำดับ	บริษัท	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	ผู้ร่วมทุน	ที่ตั้ง
1	เคมี อินโนเวชั่น จำกัด	บริการทดสอบทางวิทยาศาสตร์	7.14	ไทย	กรุงเทพฯ
2	โรเบิร์ต บ๊อช ออโตโมทีฟ เทคโนโลยีส์ (ประเทศไทย) จำกัด	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.7	เนเธอร์แลนด์ - สิงคโปร์	กรุงเทพฯ
3	นาชิ เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	ญี่ปุ่น	สมุทรปราการ
4	ที.เอส.เอ็น.วาย. อินเตอร์เนชั่นแนล อิมพอร์ต เอ็กซ์พอร์ต จำกัด	ศูนย์ฟื้นฟูสุขภาพ	7.23.4	จีน	เชียงใหม่
5	MR. YOICHI KAGEKI	สำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ	7.5	ญี่ปุ่น	กรุงเทพฯ
6	MR. YOCHI KAGEKI	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	ญี่ปุ่น	กรุงเทพฯ
7	MR. SWEE HUAT WONG	สำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ	7.5	สิงคโปร์	กรุงเทพฯ
8	MR. BIRGER REXED	สนับสนุนกาค้าและการลงทุน	7.7	สวีเดน	ประจวบคีรีขันธ์
9	เอนซไปร์ อินดัสตรี จำกัด	วิจัยและพัฒนา	7.11	ไทย	กรุงเทพฯ
10	เพอร์มา คอร์ปอเรชั่น จำกัด	วิจัยและพัฒนา	7.11	ไทย	กรุงเทพฯ
11	ท๊อปปิ้ง ฮัดสัน พรีซิชั่น อินดัสเทรียล จำกัด	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	จีน	ระยอง
12	โกลเด้น ฟาร์เมอร์ อะกรีคัลเจอร์ จำกัด	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	จีน - เมียนมา	ปทุมธานี
13	เหม่ยถวาน จำกัด	สำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ	7.5	ฮ่องกง	กรุงเทพฯ
14	MR. KEN OKUBO	สำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ	7.5	ญี่ปุ่น	กรุงเทพฯ

ภาวะส่งเสริมการลงทุน

ลำดับ	บริษัท	ผลิตภัณฑ์	ประเภทกิจการ	ผู้ร่วมทุน	ที่ตั้ง
15	MR. MICHAEL WILHELMUS VICTOR MARIA HERMENS	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	มาเลเซีย	กรุงเทพฯ
16	อิมแพค โซล่าร์ จำกัด	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ ที่ติดตั้งบนหลังคา	7.1.1.2	ไทย	ปทุมธานี
17	อิมแพค โซล่าร์ จำกัด	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ ที่ติดตั้งบนหลังคา	7.1.1.2	ไทย	สมุทรสาคร
18	นายเมธารัตน์ จุติยนต์	สนับสนุนการค้าและการลงทุน	7.7	ไทย	กรุงเทพฯ
19	โกลเบิ้ล ฟู้ด มาร์เก็ตติ้ง จำกัด	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	ปากีสถาน	กรุงเทพฯ
20	ซีแอล เอเชีย จำกัด	สำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ	7.5	ฝรั่งเศส - สหรัฐฯ	กรุงเทพฯ
21	ชินเยอิ (ประเทศไทย) จำกัด	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	ไทย - ญี่ปุ่น	กรุงเทพฯ
22	แอช เอเชีย อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	หมู่เกาะบริติช เวอร์จิน	กรุงเทพฯ
23	MR. NORIO HIGASHIDA	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	ญี่ปุ่น	กรุงเทพฯ
24	ซีแอล เอเชีย จำกัด	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	ฝรั่งเศส - สหรัฐฯ	กรุงเทพฯ
25	ศรีวิชัย นาวี จำกัด	ขนส่งทางเรือ	7.3.3	ไทย	ไม่ระบุที่ตั้ง
26	โตชิบา โลจิสติคส์ (ประเทศไทย) จำกัด	ศูนย์กระจายสินค้าด้วยระบบที่ทันสมัย	7.4.1	ญี่ปุ่น	ปทุมธานี
27	สมุธชี จำกัด	ขนส่งทางเรือ	7.3.3	ไทย	ไม่ระบุที่ตั้ง
28	เมเจอร์ เค็ม แท็งค์เกอร์ จำกัด	ขนส่งทางเรือ	7.3.3	ไทย	ไม่ระบุที่ตั้ง
29	ออริจิ้น วัน ทองหล่อ จำกัด	โรงแรม	7.23.1	ไทย	กรุงเทพฯ
30	ดักส์ ซูง จำกัด	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	เกาหลีใต้	ระยอง
31	นิเด็ค (ประเทศไทย) จำกัด	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	เนเธอร์แลนด์	นนทบุรี/สมุทรปราการ
32	เอ็ม เอ็ม ซี ฮาร์ดเมทัล (ประเทศไทย) จำกัด	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	ญี่ปุ่น	กรุงเทพฯ/ชลบุรี /ระยอง
33	เซอร์เทค และ พลาเม็กซ์ จำกัด	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	ญี่ปุ่น	ปราจีนบุรี
34	เซอิกะ วายเคซี เซอร์คิท (ไทยแลนด์) จำกัด	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	ญี่ปุ่น	ปราจีนบุรี
35	MR. SIEW PONG LEONG	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	ไทย - มาเลเซีย	สมุทรปราการ
36	วิค วอเตอร์ จำกัด	น้ำเพื่ออุตสาหกรรม	7.1.2	ไทย	ฉะเชิงเทรา
37	เอส ซี จี โลจิสติกส์ จำกัด	ขนส่งทางเรือ	7.3.3	ไทย	ไม่ระบุที่ตั้ง
38	คากะ อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด	สำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ	7.5	ญี่ปุ่น	สมุทรปราการ
39	จูง ชิง พรีซิชั่น อินดัสทรี (ไทยแลนด์) จำกัด	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	จีน	ระยอง
40	สยาม โอยามา จำกัด	บริษัทการค้าระหว่างประเทศ	7.6	ญี่ปุ่น	กรุงเทพฯ
41	ไทย เทคนิคคอล นันวูเว่น จำกัด	ไฟฟ้าจากพลังงานแสงอาทิตย์ ที่ติดตั้งบนหลังคา	7.1.1.2	ไทย - จีน - ไต้หวัน	ชลบุรี
42	บางสวรรค์ กรีน จำกัด	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล	7.1.1.2	ไทย	สุราษฎร์ธานี
43	อี เอส พลังงาน จำกัด	ไฟฟ้าจากเชื้อเพลิงชีวมวล	7.1.1.2	ไทย	สระแก้ว

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
www.boi.go.th

EEC

Eastern Economic Corridor

มาตรการส่งเสริมการลงทุน ในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ภาคตะวันออก

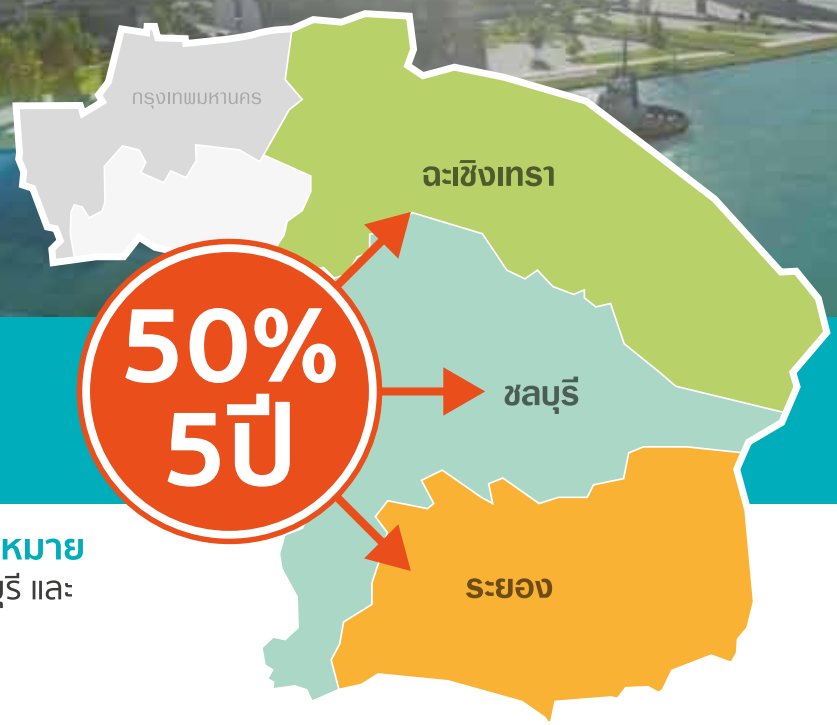

รับสิทธิเพิ่มเติม
ลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล

เมื่อลงทุนใน 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย
ในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี และจังหวัดระยอง
หมดเขต 29 ธันวาคม 2560

10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย
กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต

- ยานยนต์สมัยใหม่
- อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ
- การท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
- อาหารแห่งอนาคต
- การแพทย์ครบวงจร
- เครื่องจักรอัตโนมัติและหุ่นยนต์
- การบิน
- เคมีชีวภาพและปิโตรเคมีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ดิจิทัล (CLOUD)
- กิจการสนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

คิดถึงการลงทุน คิดถึง

บีโอไอ

· สำนักงานในประเทศ ·

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 1 (เชียงใหม่)
ห้อง 108 – 110 อาคารแอร์พอร์ต บิซิเนส ปาร์ค
เลขที่ 90 ถนนมหิดล ตำบลหายยา อำเภอเมือง
จังหวัดเชียงใหม่ 50100
โทรศัพท์ 0 5329 4100
โทรสาร 0 5329 4199
อีเมล : chmai@boi.go.th

(พิษณุโลก)
59/15 อาคารไทยศิวารัตน์ ชั้น 3
ถนนบรมไตรโลกนารถ 2 ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000
โทรศัพท์ 0 5524 8111 โทรสาร 0 5524 8777
อีเมล : phitsanulok@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 2 (นครราชสีมา)
2112/22 ถนนมิตรภาพ อำเภอเมือง
จังหวัดนครราชสีมา 30000
โทรศัพท์ 0 4438 4200 โทรสาร 0 4438 4299
อีเมล : korat@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 3 (ขอนแก่น)
177/54 หมู่ 17 ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง
อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000
โทรศัพท์ 0 4327 1300 – 2 โทรสาร 0 4327 1303
อีเมล : khonkaen@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 4 (ชลบุรี)
46 หมู่ 5 นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง
ถนนสุขุมวิท ตำบลทุ่งสุขลา อำเภอศรีราชา
จังหวัดชลบุรี 20230
โทรศัพท์ 0 3840 4900
โทรสาร 0 3840 4997 – 9
อีเมล : chonburi@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 5 (สงขลา)
7 – 15 อาคารไชยยงค์ ถนนจุติอุทิศ 1
อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา 90110
โทรศัพท์ 0 7458 4500
โทรสาร 0 7458 4599
อีเมล : songkhla@boi.go.th

ศูนย์เศรษฐกิจการลงทุนภาคที่ 6 (สุราษฎร์ธานี)
49/21 – 22 ถนนศรีวิชัย ตำบลมะขามเตี้ย
อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84000
โทรศัพท์ 0 7740 4600
โทรสาร 0 7740 4699
อีเมล : surat@boi.go.th

· หน่วยงานบริการอื่นๆ ·

ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน
อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์ 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1199
อีเมล : osos@boi.go.th เว็บไซต์ : osos.boi.go.th

ศูนย์บริการวีซ่าและใบอนุญาตทำงาน
อาคารจัตุรัสจามจุรี ชั้น 18 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์ 0 2209 1100 โทรสาร 0 2209 1194 อีเมล : visawork@boi.go.th
เว็บไซต์ : www.boi.go.th

▪ สำนักงานในต่างประเทศ ▪

BEIJING : Thailand Board of Investment Beijing Office
Royal Thai Embassy, No.21 Guang Hua Road.,
Chaoyang District, Beijing 100600 P.R.C.
Tel : +86-10-8531-8756 Fax : +86-10-8531-8758 Email : beijing@boi.go.th

FRANKFURT : Thailand Board of Investment Frankfurt Office
Investment Section, Royal Thai Consulate-General
Bethmannstr 58, 5.OG 60311 Frankfurt am Main, Federal Republic of Germany
Tel : +49 (069) 9291 230 Fax : +49 (069) 92 91 2320 Email : fra@boi.go.th

GUANGZHOU : Thailand Board of Investment, Guangzhou Office
Investment Promotion Section, Royal Thai Consulate-General, Guangzhou
No.36 Youhe Road, Haizhu District, Guangzhou, P.R.C. 510310
Tel : +86-20-8385-8988 Ext. 220-225, +86-20-8387-7770 (Direct Line)
Fax : +86-20-8387-2700 Email : guangzhou@boi.go.th

LOS ANGELES : Thailand Board of Investment Los Angeles Office
Royal Thai Consulate-General, 611 North Larchmont Boulevard,
3rd Floor, Los Angeles, CA 90004, U.S.A.
Tel : +1 (0)-323-960-1199 Fax : +1 (0)-323-960-1190 Email : boila@boi.go.th

MUMBAI : Thailand Board of Investment, Mumbai Office
Express Tower, 12th Floor, Barrister Rajni Patel Marg,
Nariman Point, Mumbai, Maharashtra 400021
Tel : +(91 22) 2204 1589-90, Fax : +(91 22) 2282 1525 Email: mumbai@boi.go.th

NEW YORK : Thailand Board of Investment, New York Office
7 World Trade Center, 34th Floor, Suite F, 250 Greenwich Street, New York,
New York 10007 U.S.A.
Tel : +1 (0) 212 422 9009 Fax : +1 (0) 212 422 9119 Email : nyc@boi.go.th
Website : www.thinkasiainvestthailand.com

OSAKA : Thailand Board of Investment, Osaka Office
Royal Thai Consulate-General, Bangkok Bank Building, 7th Floor,
1-9-16 Kyutaro-Machi, Chuo-Ku, Osaka 541-0056 Japan
Tel : +81 (0) 6-6271-1395 Fax : +81 (0) 6-6271-1394 Email : osaka@boi.go.th

PARIS : Thailand Board of Investment Paris Office
Ambassade Royale de Thailande 8, Rue Greuze 75116 Paris, France
Tel : +(33-1) 56 90 26 00 Fax : +(33-1) 56 90 26 02 Email : par@boi.go.th

SEOUL : Thailand Board of Investment, Seoul Office
#1804, 18th Floor, Daeyeongak Center,
97, Toegye-Ro, Jung-gu, Seoul, 100-706, Korea
Tel : +82-2-319-9998 Fax : +82-2-319-9997 Email : seoul@boi.go.th

SHANGHAI : Thailand Board of Investment Shanghai Office
Royal Thai Consulate-General, 2nd Floor,
18 Wanshan Road, Changning District, Shanghai, 200336 ,P.R.C.
Tel : +86-21-5260-9876 Fax : +86-21-5260-9873 Email : shanghai@boi.go.th

STOCKHOLM : Thailand Board of Investment, Sweden Office
Stureplan 4C 4th Floor 114 35 Stockholm, Sweden
Tel : +46 8 463 1158, +46 8 463 1172, Fax : +46 8 463 11 60
Email : stockholm@boi.go.th

SYDNEY : Thailand Board of Investment, Sydney Office
234 George Street, Sydney, Suite 101, Level 1, New South Wales 2000, Australia
Tel : +61 2 9252 4884, Fax : +61 2 9252 4882 Email : sydney@boi.go.th

TAIPEI : Thailand Board of Investment Taipei Office
Taipei World Trade Center 3rd Floor, Room 3E 39-40,
No.5, Xin-Yi Road, Sec.5 Taipei 110, Taiwan, R.O.C.
Tel : +88 6 2 2345 6663 Fax : +88 6 2 2345 9223 Email : taipei@boi.go.th

TOKYO : Thailand Board of Investment Tokyo Office
Royal Thai Embassy, 8th Floor., Fukuda Building West,
2-11-3 Akasaka, Minato-ku, Tokyo 107-0052 Japan
Tel : +81 (0) 3-3582-1806 Fax : +81 (0) 3 3589 5176 Email : tyo@boi.go.th

THAILAND BOARD OF INVESTMENT

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
555 ถนนวิภาวดีรังสิต เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900 โทรศัพท์ 0 2553 8111 โทรสาร 0 2553 8222
อีเมล : head@boi.go.th เว็บไซต์ : www.boi.go.th
BOI Application: BOI Thailand